

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 581 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

Ωμός εκβιασμός
με στόχο
την υποταγή
του λαού
[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Σύσκεψη για την
«καταπολέμηση της
διαφθοράς»

Ο φερετζές
της αντιλαϊκής
επίθεσης

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Η διαπλοκή στα
χρόνια της
πράσινης
διακυβέρνησης

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Διάσκεψη
για το κλίμα
ή εμπόριο
ελπίδας;

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Ποιος
κινδυνεύει
με χρεοκοπία;

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Γην και ύδωρ
στις «αγορές»

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Πλήρης
υποταγή στις
ορέξεις των
τραπεζιτών

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Ανανεώσιμες Πηγές
Ενέργειας
Στο στόχαστρο
τα δάση

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Παράνομες
επεμβάσεις
και μπίζνες
στην Πάρνηθα

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Οταν ακούς πατριωτικές
εκκλήσεις,
εργατικό κρέας μυρίζει

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/12/1997: Σύλληψη Ρήγα Φεραίου (Τεργέστη) 19/12/1923: Ο Γεώργιος Β' εγκαταλείπει την Ελλάδα 19/12/1927: Ο Τρότσκι εξορίζεται στην Αλμα Ατα και στην Πριγκηπο 19/12/1980: Πυρπόληση των πολυκαταστημάτων «Μινιόν» και «Κατράντζος» (Αθήνα) 20/12/1922: Δημιουργία της ΕΣΣΔ από τη συνένωση 14 δημοκρατιών 20/12/1925: Ο Ιμπρ Σαούντ καταλαμβάνει την οραβική χερσόνησο και της δίνει το όνομα της οικογένειάς του (Σαούνικη Αραβία) 20/12/1950: Σύλληψη του Νίκου Μπελογιάνη 20/12/1960: Συγκρότηση του Απελευθερωτικού Μετώπου των Βιετκόγκ 20/12/1972: Ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΕ 20/12/1968: Δίκη της αριστερής οργάνωσης «29 Μάρτη» - τρεις καταδίκες (Θεσσαλονίκη) 20/12/1960: Εντοπισμός και σύλληψη του διοικητή του Λουσβίτης Ρίτσαρντ Μπαρ 20/12/1988: Βόρμια ακτιβιστών για τα δικαιώματα των ζώων στο «Harrod's» (Λονδίνο) 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ενότητας (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 22/12: Μεξικό: Ημέρα εθνικού πένθους (1815) 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάνη 22/12/1968: Ταυτόχρονες εκρήξεις βομβών στα γραφεία του ΣΕΒ, στο σύνταγμα χωροφυλακής Μακρυγιάννη και στα κρατικά αυτοκίνητα στο κτίριο Μποδοσάκη 22/12/2005: Εκρήξη βόμβας μικρής ισχύος έξω από το υπουργείο Ανάπτυξης (λεωφόρος Μεσογείων - ορφανό χτύπημα) 22/12/1994: Παραίτηση του Σάλιο Μπελουσκόνι 23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης 23/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells (πρώτο χτύπημα της 17N) 23/12/1928: Ιδρύεται το Συμβούλιο της Επικρατείας 23/12/1943: Θάνατος Δημήτρη Γληνού 23/12/1945: Συγκέντρωση του ΕΑΜ στο γήπεδο του ΠΑΟ 23/12/1947: Πρώτη «Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση» των ανταρτών - πρωθυπουργός και υπουργός στρατιωτικών ο Μάρκος Βαφειάδης, αντιπρόεδρος και υπουργός εσωτερικών ο I. Ιωαννίδης 23/12/1999: Σύλληψη Αθραάμ Λεσπέργουλου στο αεροδρόμιο της Αθήνας (προερχόμενος από Ολλανδία) έπειτα από 17 χρόνια αναζήτησής του 24/12: Ημέρα αποχής από την κατανάλωση, Λάσος, Λιβύη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1954, 1951) 24/12/1967: Ο Μίκης Θεοδωράκης ολοκληρώνει το έργο «Επιφάνια Αβέρωφ» στις φυλακές Αβέρωφ 24/12/1976: Εκρηξη βόμβας της Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης (ΕΣΟΠ) σε γραφεία του ΚΚΕ 24/12/1980: Βόρμια στο μπαρ «Βορύς» όπου συγχάζουν βορειοαμερικανοί και τεσσερις εμπρηστικές βόμβες σε αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων (Πλυνθάρι) 24/12/1983: Ληστεία στην εθνική τράπεζα Πετραλώνων - θάνατος αστυνομικού Χρήστου Μάττη (17N) 25/12/1893: Γέννηση Μάρι Τσε Τουγκ 25/12/1978: Το Βιετνάμ εισβάλλει στην Καμπότζη 25/12/1989: Κλοπή πυρομαχικών από το Συκούριο Λάρισας (17N) 25/12/1989: Εκτέλεση των Νικολάι και Ελένα Τσαουσέσκου (Ρουμανία) 25/12/1973: Θάνατος Ισμέτ Ινονού.

● Ρε πως αλλάζουν οι καιροί ●●● Τη δεκαετία του '70, το ΠΑΣΟΚ διεκδικούσε την εξουσία λεηλατώντας τα εδνικοανεξαρτησιακά συνθήματα της Αριστεράς ●●● Τη δεκαετία του '00 ο ΓΑΠ ζητά να υποταχτούμε στην πιο σκληρή λιτότητα για να εξασφαλίσουμε την... εδνική ανεξαρτησία ●●● Είχε, όμως, μεγάλη πλάκα ο διάλογος Γιωργάκη-Παπούλια μπροστά στις κάμερες ●●● Ετοι και έδιναν εξετάσεις ακόμη και σε περιφερειακό ΙΕΚ Θεάτρου θα τους έκοβαν ●●● Επειγόντως κάποιος επικοινωνιολόγος να τους κάνει μαθήματα ●●● Να τα λένε καλύτερα, γιατί εξοργίζουν τον κόσμο ●●● Και για να μην ξεχνιόμαστε: «Πού θα βρείτε τα λεφτά;», ρωτούσαν προεκλογικά τον Γιωργάκη ●●● «Το δέμα δεν είναι τα λεφτά, λεφτά υπάρχουν», επαναλάμβανε σαν χαλασμένο γραμμόφωνο αυτός ●●● Και πάλι για να μην ξεχνιόμαστε: το «ιρλανδικό δάμα» μας το πρότειναν σαν μοντέλο ανάπτυξης πριν από μερικά χρόνια ●●● Τώρα μας το προτείνουν σαν μοντέλο διαχείρισης της κρίσης, με την πιο σκληρή λιτότητα σε βάρος μισθωτών και συνταξιούχων ●●● «Η οικονομία είναι ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα και η συναίνεση στην προκειμένη περί-

πτωση είναι όχι απλώς επιδυμητή, αλλά επιβεβλημένη», δήλωσε ο Πεταλωής ●●● Δηλαδή, αν έχουμε αντίθετη άποψη, μας κάνει ντα ο Χρυσοχοΐδης; ●●● Ή θα βάλει τους Γκοτζαμάνηδές του να μας πατήσουν; ●●● Αν αλλεύει το δημοσίευμα του «Θέματος», ότι ο Μητσοτάκης είχε πει στη Ντόρα πως της την έχει στήσει ο Καραμανής, γι' αυτό να μην κάνει πίσω από την καταστατική πρόβλεψη για εκλογή αρχηγού από το συνέδριο, η στήλη επιβεβαιώνεται ●●● Ο άνδρωνος είναι τεράστιος, γίγαντας της ίντριγκας, αρχιερέας του παρασκήνου ●●● Δυστυχώς, όμως, τα παιδιά του δεν του μοιασαν ●●● Ακόμα και η Ντόρα, στην οποία είχε επενδύσει τα πάντα,

αποδείχηκε κότα λειράτη ●●● Ο Μπάμιας ξεθρακώθηκε διεθνώς, καδώς η απονομή του βραβείου Νόμπελ για την ειρήνη συνέπεσε με την απόφασή του να στείλει άλλους 30.000 «σερίφηδες» στο Αφγανιστάν ●●● Κάτι δικοί μας μπάμιες, όμως, δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη για μια τόση διαυτρικότητα ●●● Να πουν, έστω, «κάναμε λάδος που τον εκδειάζαμε, παρασυρδήκαμε» ●●● Ακόμα δυμόμαστε κάτι πρωτοελίδα σαν της Ελευθεροτυπίας («Ιστορική επιλογή») και σαν της Αυγούλας («Προσδοκίες από τη νίκη του Ομπάμα») ●●● Κον Χριστοφόρακον, Germany: Παρακαλείστε να μεριμνήσετε για την άνετη μεταφορά και διαμονή της πολιτικής μας ελίτ στη Νότια

◆ Το καμένο χριστουγεννιάτικο δέντρο στο Σύνταγμα έγινε σήμα-κατατεθέν της νεολαιούστικης εξέγερσης του περιστού Δεκέμβρη. Υστέρα, όταν ο δήμαρχος τοποθέτησε νέο δέντρο και οι διμοιρίες των MAT ξέριζαν να το φυλάνε, ακούστηκε ένα από τα πιο εύστοχα συνθήματα εκείνων των ημερών: «Αφήσατε τα δάση να καίγονται για πλάκα και τώρα φυλάτε το δέντρο του μαλάκια». ◆ Κάθε χρόνο πεθαίνουν άνθρωποι με συνδρομή της κοι-

νής γρίπης σε σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν. Ουδέποτε έχουμε ημερήσιο δελτίο θανάτων. Φέτος μετρούν τους θανάτους έναν προς ένα και τους ανακοινώνουν από τα ΜΜΕ. Προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο για να κάνει σώνει και κολά το εμβόλιο, που κατά εκατομμύρια δόσεις παρήγγειλαν στα γνωστά φαρμακευτικά μονοπώλια. Κατά τα άλλα, μιλούν για περιορισμό της φαρμακευτικής σπατάλης. ◆ Μια χαρά τον παίζει το ρόλο της η Κ. Αρφοδίτη αλ-Σάλεχ. Τη στηγή που ακόμα και αστικές οργανώσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων ξιφουλκούσαν κατά του δόγματος της «μη-

δενικής ανοχής», ενώ έρχονταν στο φως αποκαλύψεις για ασφαλίτικες σκευωρίες (όπως αυτή της Θεσσαλονίκης), η Κ. Σάλεχ εμφανίστηκε στο πρωινόδικο του Mega για να αραιοποιήσει τη μεταναστευτική πολιτική του υπουργείου Μπάτσων και Καταστολής, στο οποίο είναι σύμβουλος.

◆ Σωστός ο Ομπάμα. «Το να πούμε ότι η βία είναι μερικές φορές απαραίτητη δεν είναι κυνισμός, είναι αναγνώριση στην Ιστορία», είπε παραλαμβάνοντας το Νόμπελ για την ειρήνη. Φυσικά, ο ίδιος αναγνωρίζει μόνο την καπιταλιστική-μπεριαλιστική βία. Δικαίωμά του. Και δικαίωμα δικό μας να αναγνωρίζουμε ως δίκαιη την απελευθερωτική

μπλό, αλλά από την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Είναι προφανές ότι η συνέχιση της υψηλής κερδοφορίας δεν μπορεί να διασφαλιστεί χωρίς δραστική μείωση του εργατικού παραγωγικού κόστους και χωρίς σηγή νεκροταφείου στην κοινωνία.

A. Παναγιωταρέα (Ελ. Τόπος)

Ούτε πρέπει να περάσει απαραίτηρο το ότι, εν μέσω κρίσης, οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρίες είχαν κέρδη εννεαμήνου 12 δισ. ευρώ, όχι από το χρηματιστηριακό τα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

βία. Είτε αναπτύσσεται στο μακρινό Αφγανιστάν είτε στην καρδιά των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων. Υστερόγραφο: Πόσο γελούσι φαίνονταν καμιά δεκαπενταριά Οικολόγοι-Πράσινοι στη διαδήλωση της 6ης Δεκέμβρη, με τα καρτελάκια «όχι βία» κι ένα ηλιθίο χαρφόγελο καρφιτσωμένο στα πρόσωπα! ◆ Οπως διαβάσαμε στο «Ποντίκι», τρεις επικοινωνιολόγοι «επιμελούνται

Εμείς δε θα κάνουμε αντιπολίτευση του όχι σε όλα, όπως έκανε το ΠΑΣΟΚ. Εμείς, οφείλουμε να κάνουμε δημιουργική αντιπολίτευση, διότι η οικονομία είναι εθνικό ζήτημα.

Γιάννης Τραγάκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

να καταστεί αφερέγγυα. Οι συνέπειες για τα ευρώ θα μπορούσαν να είναι σκληρές.

Der Spiegel

Είναι ο Τόνι Μπλερ εγκληματίας πολέμου;

Daily Telegraph

Θα δικαστεί ο Μπλερ για εγκλήματα πολέμου;

The Independent

Η Ν.Δ. να στηρίξει την κυβέρνηση και στα οικονομικά μέτρα που εκείνη θα πάρει ώστε η χώρ

Ωμός εκβιασμός με στόχο την υποταγή του λαού

Δεν ήταν βέβαια «η κοινωνία» αυτή που συνωστίστηκε στο περιστύλιο του Ζαππείου για ν' ακούσει τον «ιστορικό λόγο» του Παπανδρέου, το βράδυ της περασμένης Δευτέρας. Ήταν εκεί το υπουργικό συμβούλιο μαζί με όλους τους παρατρέχοντες, μεγαλοστέλεχη του κράτους και των κρατικών επιχειρήσεων, καπιταλιστές, «πράσινοι» εργατοπατέρες και αγροτοπατέρες και το απαραίτητο μπάζωμα από «πράσινους» κλακαδόρους, για να γεμίσει η αίθουσα. Ολοι αυτοί περίμεναν υπομονετικά επί μία και πάνω ώρα, ώστε η προγραμματισμένη για τις 7 ομιλία ν' αρχίσει στις 8, ταυτόχρονα με τα δελτία ειδήσεων των τηλεοπτικών καναλιών. Βρίσκονταν εκεί για να χειροκροτούν μανιωδώς σε κάθε κορόνα του πρωθυπουργού τους και όχι, βέβαια, για να κάνουν «διάλογο». Χειροκροτητές και κλακαδόροι ήταν και όχι «κοινωνικοί συνομιλητές», όπως αρέσκονται να αποκαλούνται.

Ήταν μια πολυδιαφημισμένη, πανάκριβη φιέστα, ενταγμένη στη φασιστικό τύπου προπαγάνδα που αναπτύσσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έχοντας στο πλευρό της ολόκληρο το σύστημα των ΜΜΕ, με σκοπό να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους και να τους υποτάξει στο ζυγό μιας ακόμα σκληρής λιτότητας, με παράλληλες ανατροπές εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Η ιδεολογική τρομοκράτηση που οδηγεί στη συναίνεση και την ταξική υποταγή βαδίζει χεριά με την πιο σκληρή κρατική καταστολή, που την ειδαμενα να εφαρμόζεται σε βάρος του πιο αγωνιστικού κομματιού της νεολαίας, το τριήμερο 5, 6 και 7 Δεκέμβρη. Συνάνεση και ταξική υποταγή από τη μια, μηδενική ανοχή στην αντίσταση και τη διεκδίκηση από την άλλη, αυτό είναι το δόγμα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ανέλαβε να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό στη φάση της πιο βαθιάς κρίσης που έχει γνωρίσει τις τελευταίες δεκαετίες.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου συνεχίζει το σκοτεζίκο ντους στο οποίο υποβάλλει τους εργαζόμενους. Πριν μεταβεί στις Βρυξέλλες, ο ίδιος ο Παπανδρέου είχε σηκώσει τους τόνους της καταστροφολογίας. Στη συνέχεια, η προπαγάνδα υποστήριζε ότι με την αποφασιστικότητα και τη μαγικά του κέρδισε τους εταίρους του στην ΕΕ, στους οποίους ξεκάθαρισε ότι η Ελλάδα δεν δέχεται υπαγορεύσεις και πως θα

διευθετήσει μόνη της τα προβλήματά της. Αμέσως το ντους γύρισε από το κρύο στο ζεστό και άρχισε να γίνεται λόγος για «ήπια προσαρμογή», δεδομένου ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός έδωσε τη μόχη και κέρδισε στον απαραίτητο χρόνο, με συμμάχους μάλιστα τον Σαρκοζί και τη Μέρκελ. Οταν ο Παπανδρέου επέστρεψε από τις Βρυξέλλες και ενόψει της φιέστας του Ζαππείου, μας γύρισαν και πάλι στο κρύο: επώδυνα μέτρα θα αναγγελεί ο πρωθυπουργός και δώστου η μετρολογία να χτυπάει κόκκινο. Ετσι, όλοι περίμεναν έναν Παπανδρέου να ανακοινώνει πακέτα αντιλαϊκών μέτρων και όταν τον άκουσαν να γενικολογεί και ουσιαστικά να μη λέει τίποτα καινούργιο, ή θερμοκρασία γύρισε και πάλι στο ζεστό και η ανακούφιση απλώθηκε τριγύρω. Για να ξαναπεράσει στο κρύο τις επόμενες μέρες, όταν ο Παπακωνσταντίνου στάλθηκε σε Βερολίνο, Παρίσι και Λονδίνο, για να διαβεβαιώσει τις «αγορές» –είτε έμμεσα, μέσω του γερμανού και της γαλλικούς υπουργών Οικονομικών, είτε άμεσα, μιλώντας στους ίδιους τους εκπροσώπους του χρηματιστικού κεφαλαίου στο λονδρέζικο City– ότι τα σκληρά μέρα θα γίνουν πρόξενη, ξεκινώντας από το Γενάρη.

Ο Παπανδρέου δεν είναι

πρωτόρης. Δεν υπήρχε περίπτωση να βγει και να ανακοινώσει ο ίδιος επώδυνα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα. Αυτό θα το κάνουν οι αρμόδιοι υπουργοί, ο Παπακωνσταντίνου και ο Λοβέρδος και ο ίδιος τότε θα βρίσκεται έξω από το κάδρο, όπως ακριβώς έκανε και ο Καραμανλής. Η ομιλία του στο Ζαππείο ήταν απλώς ένα περίγραμμα των αντιλαϊκών μέτρων, με γερές δόσεις κοινωνικής δημοσιωγίας και κάποια μέτρα τάχι κατά των καπιταλιστών, στην ανακοίνωση των οποίων οι «πράσινοι» κλακαδόροι ξεσπούσαν σε θυελλώδη χειροκροτήματα. Λες και έχει καμία σημασία να ανακοινώνεται μείωση των αποδοχών των διοικητών των ΔΕΚΟ κατά 10%, όταν αυτοί παίρνουν πάνω από 5.000 ευρώ το μήνα ο καθένας και έχουν του κόσμου τις αιβάντες από τις επιχειρήσεις (αυτοκίνητα, κάλυψη υπέρογκων προσωπικών εξόδων), χώρια οι μίζες από τις συμφωνίες που υπογράφουν με προμηθευτές και εργολάβους. Ή λες και δεν θα βρουν τρόπο οι τράπεζες να δώσουν τα μπόνους στα στελέχη τους με πλάγιο τρόπο, επειδή ο Παπανδρέου ανακοίνωσε ότι θα τους τα φορολογήσει με 90%, όπως άλλωστε έχει κάνει και ο Ομπάμα και γελούν αικόμα και τα ντουβάρια στη Γουάλ Στριτ.

■ Και τα ασημικά στο παζάρι

Το Σάββατο, ο διευθυντής του «Κόσμου του Επενδυτή» Ν. Φελέκης, γνωστός για τις στενές του σχέσεις με την οικογένεια Παπανδρέου, σε άρθρο-ποταμό πρότεινε «11 μέτρα άμεσης απόδοσης», μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατείχαν οι ιδιωτικοποίησεις, οι επεκτάσεις των συμβάσεων παραχώρησης σε αεροδρόμιο, Αττική Οδό κ.α., η τιτλοποίηση μελλοντικών εσδόδων του δημοσίου και η πώληση ακινήτων του δημοσίου τα οποία αμέσως θα επαναγοραστούν από το δημόσιο με λίζινγκ.

Την Κυριακή, τα ίδια υποστήριξε με άρθρο του στο «Βήμα» ο πρόεδρος της Τράπεζας Πειραιώς Μ. Σάλλας, γνωστός επίσης για τις ιδιαίτερες σχέσεις του με το «τεριβάλλον Παπανδρέου» (προεκλογικά ήταν ένας από τους βασικούς άντιπους συμβούλους του σημερινού πρωθυπουργού).

Τη Δευτέρα, ο Παπανδρέου στο Ζαππείο εξήγγειλε ευθέως ορισμένα απ' αυτά τα μέτρα, ενώ άλλα τα περιέγραψε γενικά.

Φυσικά, δεν πρόκειται για συμπτώσεις. Στριμωγμένη από την ανάγκη για εξασφάλιση εσόδων, η κυβέρνηση Παπανδρέου θα βγάλει και τ' ασημικά στο παζάρι, όπως άλλωστε έκανε και η κυβέρνηση Καραμανλή. Μόνο που τότε το ΠΑΣΟΚ την κατήγγειλε ότι ξεπούλα τη δημόσια περιουσία και «δεσμευόταν» ότι θα ξαναπάρει τον έλεγχο επιχειρήσεων όπως ο ΟΤΕ και η Ολυμπιακή. Πρόκειται για σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα που στο όνομα της αντιμετώπισης συγκυριακών δημοσιονομικών προβλημάτων δίνει στο ιδιωτικό κεφάλαιο χρυσαφόρους κρατικούς τομείς, που θα μπορούσαν να τονώσουν τα χειμαζόμενα κρατικά ταμεία. Αυτή είναι άμως η λογική της διαχείρισης μιας καπιταλιστικής κρίσης από μια αστική κυβέρνηση. Οχι μόνο δεν φορολογεί την κεφαλαιοκρατία, που διαθέτει συσσωρευμένο πλούτο, αλλά της προσφέρει νέες δυνατότητες τοποθέτησης κεφαλαίου, με την παραχώρηση της κρατικής περιουσίας.

■ Η... παχυσαρκία και η νέα λιτότητα

Ακόμη και την... παχυσαρκία επιστράτευσε ο Γιωργάκης στην ομιλία του στη φιέστα του Ζαππείου. Κατέχουμε, είπε, το αρνητικό ρεκόρ, διότι «απαξιώσαμε μέχρι και τη μεσογειακή μάς δίαιτα!»

Θα μπορούσαμε να του απαντήσουμε πολλά. Θα μπορούσαμε, ακολουθώντας το δικό του παράδειγμα του ευτελισμού του πολιτικού λόγου, να του θυμίσουμε ότι αυτά να τα πει στον πιο στενό του συνεργάτη, τον Γ. Ραγκούση, ιδιοκτήτη καταστήματος γνωστής αλυσίδας φαστφουντάδικων, που έχει ιδιαίτερη συμβολή στην ανάπτυξη της παιδικής παχυσαρκίας. Θα μπορούσαμε να του θυμίσουμε, επίσης, το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο, το οποίο ευλόγησαν στο παρελθόν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, των οποίων και ο ίδιος υπήρξε εξέχον μέλος, και εξακολούθησε να ευλογεί η κυβέρνησή του (βλέπε τις αποκαλύψεις μας για το... βαλβολινούχο ηλιελαιο, στα δύο προηγούμενα φύλλα της «Κ»).

Δεν θα πάμε εκεί τη συζήτηση, όμως, γιατί η εισαγωγή της παχυσαρκίας σε μια πρωθυπουργική ομιλία με θέμα τα επείγοντα οικονομικά προβλήματα, δεν έχει... πολιτιστικό, αλλά πολιτικό περιεχόμενο. Οπως κάθε φορά που οικύπονταν το φόρο στα τσιγάρα και τα αλκοολούχα ποτά θυμούνται τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος και του αλκοολισμού, έτσι και η παχυσαρκία επιστρατεύεται για να στηρίξει τα μέτρα σκληρής λιτότητας. Είναι ένα στοιχείο που στηρίζει την πολιτική Παλιότερα, οι αστικές κυβερνήσεις καλούσαν το λαό να σφίξει το ζωνάρι. Τώρα, τον καλούν να... καποπολεμήσει την παχυσαρκία. Είμαστε λαός που υπερκαταναλώνουμε παντού, αυτό είναι το μήνυμα που έστειλε ο Παπανδρέου. Άρα, οι εργαζόμενοι έχουν περιθώρια να μειώσουν την... υπερκαταναλωσή τους, γεγονός που θα βοηθήσει και στην καποπολέμηση της... παχυσαρκίας.

■ Κουτοπόνηρη καταστροφοφοίογια

Αυτή τη στιγμή η Ελλάδα θεωρείται το «μαύρο πρόβατο» της ΕΕ. Η χώρα με μια οικονομία στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Ανεξάρτητα από την υπερβολή, που υπηρετεί είτε την πολιτική σκοπιμότητα (διευκόλυνση σκληρών αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων) είτε τα κερδοσκοπικά παιχνίδια των ραντιέρων, είναι γεγονός ότι ο ελληνικός καπιταλισμός τώρα δέχεται τα ισχυρότερα καταπέλτηματα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Η χρονική υστέρηση δεν είναι παράξενη. Ετσι, γίνεται με τις χώρες της καπιταλιστικής περιε

Η διαπλοκή στα χρόνια της πράσινης διακυβέρνησης

ΟΠαπανδρέου εμφανίζεται σαν αρχάγγελος της διαφάνειας που θα καταπολεμήσει τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Την ίδια στιγμή, μερικές από τις πρώτες πράξεις της κυβέρνησής του αποκαλύπτουν καραραμπινάτη διαπλοκή, αφού μεγαλοστελέχη καπιταλιστικών επιχειρήσεων και άνθρωποι που από άλλες θέσεις υπηρέτησαν καπιταλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούνται σε καρια πόστα της νέας διοίκησης. Οι περιπτώσεις είναι πάρα πολλές, γι' αυτό και η λίστα που παρουσιάζουμε στη συνέχεια ενδέχεται να είναι ελλιπής.

◆ Υπερυπουργός με αρμοδιότητα τον έλεγχο όλου του κυβερνητικού έργου τοποθετήθηκε ο Χ. Παμπούκης, μεγαλοδικηγόρος του αστικού και διοικητικού δικαίου, που έχει εκπροσωπήσει μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα σε διάφορες υποθέσεις.

◆ Δίπλα στον Παμπούκη, ως νομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού, τοποθετήθηκε η επίσης μεγαλοδικηγόρος Γλ. Σιούτη, που εκπροσώπησε μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους σε διαμάχες τους με το δημόσιο και κυρίως με ομάδες πολιτών που προσταθούσαν να αποτρέψουν περιβαλλοντικά εγκλήματα. Κερασάκι στην τούρτα οι αποκαλύψεις πως η κ. Σιούτη μι-

σθώθηκε από τον Χριστοφοράκο για να μπορέσει αυτός να κερδίσει χρόνο στον εσωτερικό έλεγχο που έκανε αφερικάνικη δικηγορική φίρμα στα κιτάπια της Siemens.

◆ Από την ίδια ομάδα των πανεπιστημιακών «παντός καιρού» ο επίκουρος καθηγητής δημοσίου δικαίου (στον ίδιο τομέα με τη Σιούτη) Γ. Γεραπετρίτης διορίστηκε από τον πρωθυπουργό ειδικός σύμβουλος στη Γενική Γραμματεία της κυβέρνησης. Επί ΝΔ είχε θητεύει ως έμμισθος σύμβουλος του Συντονισμού (!), ως μέλος του ΔΣ του ΟΤΕ, την εποχή που γινόταν η διαπραγμάτευση για την πώληση στη Deutsche Telekom και ως μέλος διάφορων νομοπαρασκευαστικών επιτροπών (όπως και η Σιούτη).

◆ Παντοδύναμος οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού διορίστηκε ο Κ. Θέος. Πολιότερα είχε διατελέσει γενικός γραμματέας Επενδύσεων στο υπουργείο Οικονομικών και όταν το ΠΑΣΟΚ έχασε την κυβέρνηση πέρασε στο ΔΣ της εταιρίας ιχθυοκαλλιεργειών «Νηρεύς ΑΕ», από το οποίο μεταπήδησε κατευθείαν στο Μαξίμου. Οπως έχουμε ξαναγράψει, καπιταλιστής του κλάδου των ιχθυοκαλλιεργειών είναι και ο υπουργός Πολιτισμού και επί χρόνια εξ απορρήτων του Παπανδρέου, Π. Γερουλάνος, η σύζυ-

γος του οποίου ήταν γενικός γραμματέας στο συνδικάτο των καπιταλιστών της ιχθυοκαλλιεργειας, με πρόδροπο τον ιδιοκτήτη του «Νηρέως».

◆ Παντοδύναμος –αλλά «άτυπος», χωρίς καμιά επίσημη ιδιότητα– σύμβουλος της υπουργού Περιβάλλοντος για θέματα διασών ανέλαβε ο Ν. Χλύκας, ιδιοκτήτης μεγάλης μελετητικής ανώνυμης εταιρίας, που παίρνει δουλειές από το δημόσιο και έχει συνεργαστεί με τους μεγαλύτερους καπιτασκευαστικούς ομίλους, ντόπιους και ξένους.

◆ Ειδικός Γραμματέας στο υπουργείο Οικονομίας, με αρμοδιότητα τις ΣΔΙΤ, διορίστηκε ο Ν. Μαντζούφας, μεγαλοστελέχος της εταιρίας συμβούλων «Grant Thornton», που πήρε το μεγαλύτερο αριθμό έργων με ΣΔΙΤ. Στον αστικό Τύπο γράφτηκε ότι ο Μαντζούφας υπήρξε άτυπος σύμβουλος του Αλογοσκούφη, όταν ο τελευταίος έφτισχνε το νομικό πλαίσιο για τις ΣΔΙΤ, ενώ ο ίδιος το επιβεβαιώνει έμμεσα στο βιογραφικό του (αυτό που δίνει η «Ernst and Young») και όχι το ολιγόλογο που έδωσε η κυβέρνηση), γράφοντας ότι «έχει συμμετάσχει ενεργά στην διαμόρφωση του πλαισίου των έργων ΣΔΙΤ στην Ελλάδα». Η Κατσελή επίσης διέρρευσε ότι η ίδια δεν ήθελε τον Μαντζούφα, διότι άνθρωποι που έχουν εργαστεί σε εταιρίες

συμβούλων κουβαλούν μαζί τους τις «επαφές» που έχουν αποκτήσει όταν εργάζονταν στον ιδιωτικό τομέα, όμως της επιβλήθηκε από το μέγαρο Μαξίμου.

◆ Γενικός Γραμματέας Βιομηχανίας στο ίδιο υπουργείο τοποθετήθηκε ο Αλ. Φουρλας, επίσης μεγαλοστελέχος εταιρίας συμβούλων, της «Ernst and Young», και πρώην στελέχος τραπεζικών, χρηματιστηριακών και άλλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

◆ Γενική Γραμματέας Χωροταξίας και Αστικής Ανάπλασης στο υπουργείο Περιβάλλοντος τοποθετήθηκε η Μαρία Καλτσά, έως το προηγούμενο καλοκαίρι μέλος του ΔΣ της μεγαλοκαπιτασκευαστικής ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ.

◆ Αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος του ΟΛΠ διορίστηκε ο συγχωριανός (από το Φιλώτι της Νάξου) του Γ. Ανωμερίτη, Ν. Μουστάκης, μέχρι πρότινος εταίρος της πολυεθνικής ελεγκτικής εταιρίας «Ernst and Young» και όχι το ολιγόλογο που έδωσε η κυβέρνηση), γράφοντας ότι «έχει συμμετάσχει ενεργά στην διαμόρφωση του πλαισίου των έργων ΣΔΙΤ στην Ελλάδα». Η Κατσελή επίσης διέρρευσε ότι η ίδια δεν ήθελε τον Μαντζούφα, διότι άνθρωποι που έχουν εργαστεί σε εταιρίες

ράστια κονδύλια, τοποθετήθηκε κουμπάρος του υφυπουργού Γ. Μανιάτη. Μέλος του ΔΣ τοποθετήθηκε ο εργολάβος-ούζυγος της υπουργού Παιδείας.

Βεβαίως, αυτό συνέβαινε πάντοτε στην αστική πολιτική, όμως παλιότερα υπήρχε κάποιο μέτρο. Συνήθως οι δουλειές γίνονταν καλυμμένα, δεν έπαιρναν κατευθείαν στελέχη καπιταλιστικών επιχειρήσεων να τα τοποθετήσουν στην κυβέρνηση. Ο Παπανδρέου ξεπέρασε κάθε προηγούμενο σ' αυτό το θέμα, ενώ ο Παμπούκης, με τη συνέντευξή του στην «Καθημερινή» (1.11.2009) έδωσε το... βουλγαράκι στήμα (και) της νέας κυβέρνησης: «Επειδή κάποτε είχα κάποιον πελάτη, μου δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων».

Το πιο προκλητικό είναι πως αυτό το απροκάλυπτο όργιο της διαπλοκής γίνεται παράλληλα με την προπαγανδιστική εκστρατεία περί διαφάνειας. Ο Παπανδρέου προς το παρόν έχει την αβάντα των ΜΜΕ, που μόνο στα φιλά έχουν γράψει για κάποιες περιπτώσεις. Όμως, δε θ' αργήσει η στιγμή που θα «βγει στη σέντρων» κάποιος από τους υπουργούς του και τα golden boys που έχει μαζέψει. Υπάρχει, βλέπετε, και ο ενδοκαπιταλιστικός ανταγωνισμός.

■ Σύσκεψη για την «καταπολέμηση της διαφθοράς»

Ο φερετζές της αντιλαϊκής επίθεσης

«Θετικοί οι πολιτικοί αρχηγοί για την εξέλιξη του συμβουλίου». Αυτή ήταν το ζητούμενο από την κυβέρνηση και όχι η επίτευξη συμφωνίας εφ' όλης της ύλης, που δε μπορεί να υπάρξει μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Βγαίνοντας από τη σύσκεψη ο Παπανδρέου δήλωσε ότι οι εντυπώσεις του είναι θετικές και το αποτέλεσμα σημαντικό, διότι πολλές από τις προτάσεις που έκανε έγιναν δεκτές από τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, ενώ και ο ίδιος προτείνει να ξεινιστεί σε αξιολογήσεις επενδύσεων σε διαφορετικές περιοχές της χώρας. Εντυπώσεις από τις προτάσεις της προτάσεως θέτει και ο ίδιος προτείνει να ξεινιστεί σε αξιολογήσεις επενδύσεων σε διαφορετικές περιοχές της χώρας.

Οι καρατζαφέρης ήταν τρελαμένος από τη χαρά του, διότι συμμετέχει για πρώτη φορά σε τέτοια σύσκεψη και οπως δήλωσε αυτό του ανεβάζει το

πρεστίζ. Εκανε μάλιστα πρόταση να γίνονται παρόμοιες συσκέψεις σε τακτά χρονικά διαστήματα, κάτι που –όπως είπε– έγινε δεκτό από τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς.

Το ίδιο χαρούμενος ήταν και ο Τσίπρας, που υπήρξε λαλιστατός εξερχόμενος του προεδρικού μεγάρου. Θεσμικό κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ, πάντα με θετικές προτάσεις και με γραμμή «προγραμματικής αντιπολίτευσης», δεν θα άφηνε χαμένη την ευκαιρία να κατατελέσει τους δικούς του «πέντε άξονες για την καταπολέμηση της διαφθοράς», που είναι «η αναγκαία αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών, ώστε να σταματήσει οι αυτής η ατιμωρησία, η αλλαγή του νόμου για τη χρηματοδότηση των κομμάτων, η αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για τις προμήθειες του δημοσίου, η αλλαγή του εκλογικού νόμου». Άμα αλλάξουν αυτά, στη χώρα θα βασιλέψει η εντιμότητα και η διαφάνεια. Θα μείνει, βέβαια, ο καπιταλισμός, αλλά αυτός θα είναι... ηθικός και ανθρώπινος. Είχε και μια σοβαρή ένσταση, όμως, ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. «Είναι σημαντικό να καταπο-

λεμόσουμε τη διαφθορά, δεν είναι, όμως, προσπατούμενο για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης». Εφερε μάλιστα σαν παραδείγμα την Ιρλανδία που είναι μια χώρα «προηγμένη σε νόμους, σε θεσμούς και διαφάνεια», όμως χρεοκόπτησε! Προφανώς στην Ιρλανδία δεν υπάρχει διαφθορά και διαπλοκή. Ολα γίνονται στο φως, έντιμα, με ανοιχτά χαρτιά! Όταν ο Τσίπρας ρωτήθηκε αν υπήρξε συμφωνία σε κάποια θέματα και αν συζητήθηκε η οικονομική συγκυρία, όπως είχε αναφέρει ο πρωθυπουργός, από την ημέρα που έγινε διαφορετική απόφειών της στην Ελλάδα! Τι είδους γόνιμη ανταλλαγή απόφειών έκανε με μια κυβέρνηση που ετοιμάζεται να κατεδαφίσει τα πάντα, βυθίζοντας την εργαζόμενη κοινωνία στην εξαθλίωση, μόνο ο κ. Τσίπρας μπορεί να μας εξηγήσει.

Αφήσαμε τελευταία την Παπαρήγα, π

■ <Hopenhagen>

Διάσκεψη για το κλίμα ή εμπόριο ελπίδας; (2)

Με αφορμή την παγκόσμια διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα, που συνεχίστηκε για δεύτερη βδομάδα στην Κοπεγχάγη (θα έχει ολοκληρωθεί όταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές), στο προηγούμενο φύλλο κάναμε μια σύντομη αναφορά στη μεγάλη μπίζνα της αγοραπωλησίας ρύπων που δίκαια χαρακτηρίστηκε εμπόριο από «συγχωροχάρτια» που αγοράζουν τα ανεπτυγμένα κράτη για να συνεχίσουν να ρυπαίνουν σα να μην τρέχει τίποτα.

Τον χαρακτηρισμό αυτό δεν τον δώσαμε εμείς, αλλά κορυφαίος αμερικανός επιστήμονας (διευθυντής του Ινστιτού του Διαστημικών Μελετών Γκόνταρντ της NASA και καθηγητής στο Ινστιτούτο της Γης του πανεπιστημίου Κολούμπια της Νέας Υόρκης), ο 63χρονος Τζέιμς Χάνσεν, που αποκαλείται «παππούς της παγκόσμιας υπερθέρμανσης» μια και ήταν από τους πρώτους τη δεκαετία του '80 που προειδοποιούσαν για την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη λόγω της αύξησης των ρύπων από την αλόγιστη βιομηχανική ανάπτυξη. Το εμπόριο ρύπων πλασαρίστηκε σαν μια φτηνή και αποτελεσματική μέθοδος για την μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂). Τόσο αποτελεσματική, που μετά την εφαρμογή της οι εκπομπές CO₂ έχουν ουδέτερη πάνω από 40% και η παγκόσμια συγκέντρωση έχει ανελθεί σε επίπεδα πρωτοφανή για την ιστορία του πλανήτη!

Ρύπανση ρεκόρ

Μπορεί το πρωτόκολλο του Κιότο, που υιοθετήθηκε στις 11 Νοέμβρη 1997 και μέχρι σήμερα έχει επικυρωθεί από 187 κράτη (εκτός των ΗΠΑ που ποτέ δεν το επικύρωσαν), να έθετε στόχο τη μείωση μέχρι το 2012 κατά 5.2% των εκπομπών των αερίων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου (κατά κύριο λόγο του CO₂), σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, όμως δώδεκα χρόνια μετά η κατάσταση δεν αφήνει και πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Μια ματιά στους πίνακες 1 και 2 που συντάξαμε από τα στοιχεία που βρήκαμε σε δύο ερευνητικούς οργανισμούς^[1] είναι αρκούντως αποκαλυπτική.

Η παγκόσμια συγκέντρωση του CO₂ στην αιμόσφαιρα έχει αυξηθεί κατά 5.2% τα τελευταία δέκα χρόνια σημειώνοντας παγκόσμιο ρεκόρ των τελευταίων... 800 χιλιάδων χρόνων^[2]. Οσο για τις εκπομπές CO₂, που υποτίθεται ότι μέχρι το 2012 θα πρέπει να μειωθούν κατά 5% περίπου, αυτές αυξήθηκαν κατά 41,7% (σε σχέση με τα επίπεδα του 1992)^[3]!

Οι χώρες που ρυπαίνουν περισσότερο (Κίνα και ΗΠΑ) δεν φαίνεται να το βάζουν κάτω στη ρύπανση, με την πρώτη να σημειώνει αύξηση 165% και τη δεύτερη 17%. Το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι η μεγάλη αύξηση των εκπο-

Πίνακας 1: Παγκόσμια συγκέντρωση διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)

ΕΤΟΣ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΤ' ΟΓΚΟ (σε μέρη ανά εκατομμύριο, ppm)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ (%)
1948	310,3	
1958	315,3	1,61%
1968	323,04	2,45%
1978	335,41	3,83%
1988	351,45	4,78%
1998	366,50	4,28%
2008	385,57	5,20%

Πηγή: Earth Policy Institute

μπών ρύπων, που παρουσιάζεται σε χώρες όπως η Κίνα, η Βραζιλία και άλλού, δεν οφελεται στην έλλειψη περιβαλλοντικής ευαισθησίας (που υποτίθεται ότι έχουν οι προηγμένες χώρες της Δύσης), αλλά μάλλον περισσότερο στη μεταφορά των εργοστασίων παραγωγής των μεγάλων ιμπεριαλιστικών χωρών στις χώρες του «τρίτου κόσμου» και την Κίνα. Το δεύτερο που πρέπει να σημειωθεί έχει να κάνει με τον τρόπο μέτρησης των εκπομπών. Στη διάσκεψη της Βόννης, που έγινε τρία χρόνια μετά το Κιότο, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε στο αίτημα τεσσάρων χωρών (Αυστραλίας, Καναδά, Ρωσίας και Ιαπωνίας) να μετρούν τη μείωση των ρύπων με βάση το ποσοστό των ρύπων που απορριφώνται από τις δασικές τους εκτάσεις και όχι με βάση το πραγματικό ποσοστό μείωσης στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις^[4]. Δεν γνωρίζουμε αν παρόμιοι τερτίπια υιοθέτησαν και άλλες χώρες από τότε, αλλά δεν έχει και τόση σημασία.

Ακόμα κι αυτά τα νούμερα που παρουσιάζονται στους πίνακες που παραθέτουμε αρκούν για να καταλάβει κανείς πόσο «αποτελεσματικά» ήταν τελικά τα μέτρα που πάρθηκαν σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πράσινες φούσκες

Μήπως, όμως, η πολιτική Ομπάμα έφερε κάππιο «άνεμο αλλογής» στην αμερικανική πολιτική για το περιβάλλον; Σύμφωνα με τον «παππού της παγκόσμιας υπερθέρμανσης» (τον αμερικανό επιστήμονα στον οποίο αναφερθήκαμε στην αρχή), ο νέος νόμος που ψηφίστηκε τον περασμένο Ιούλη με οριακή πλειοψηφία από το Κογκρέσο (219 υπέρ έναντι 212 κατά), τον οποίο αρνήθηκαν να ψηφίσουν ακόμα και 44 «Δημοκρατικοί» γερουσιαστές, δεν έχει περισσότερες πιθανότητες να σώσει το κλίμα από όσες μία ρουκέτα να προσγειώσει έναν άνθρωπο στη σελήνη^[5].

Οπως μας πληροφορούν οι «Τάιμς της Νέας Υόρκης»^[6], ο νέος νόμος προβλέπει μείωση των εκπομπών κατά 1% μέχρι το 2020. Σε σχέση με ποιο έτος όμως; Οχι

Πίνακας 2: Μεταβολή εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)

Χώρα	Μεταβολή εκπομπών CO ₂ , 1992-2008	Ποσοστό εκπομπών επί του συνόλου παγκόσμια
Κίνα	166.5%	22.2%
ΗΠΑ	16.8%	17.8%
Ινδία	124.1%	5.5%
Ρωσία	-23.1%	5.0%
Ιαπωνία	8.5%	4.1%
Γερμανία	-17.0%	2.4%
Καναδάς	20.5%	1.8%
Βρετανία	-6.8%	1.7%
Ν. Κορέα	81.8%	1.6%
Ιράν	98.5%	1.5%
Ιταλία	5.6%	1.4%
Μεξικό	13.5%	1.4%
Ν. Αφρική	36.0%	1.4%
Σ. Αραβία	52.6%	1.4%
Βραζιλία	84.1%	1.3%
Γαλλία	-4.4%	1.2%
Ινδονησία	78.9%	1.1%
Αυστραλία	18.8%	1.1%
Ισπανία	42.6%	1.1%
Πολωνία	-2.8%	1.0%
Υπόλοιπες χώρες	45.1%	23.7%
Παγκόσμια	41.7%	100%

Πηγή: Global Carbon Project - Carbon Budget 2008

φυσικά το 1990, αλλά το 2005. Τι σημαίνει αυτό; Κοιτάζοντας στον αναλυτικό πίνακα των εκπομπών CO₂ του Global Carbon Project^[3] (ορισμένα στοιχεία του παραπομπές CO₂ το 2005 στην πρώτη εποχή της διάσκεψης της Βόννης, που έγινε τρία χρόνια μετά το Κιότο, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε στο αίτημα τεσσάρων χωρών (Αυστραλίας, Καναδά, Ρωσίας και Ιαπωνίας) να μετρούν τη μείωση των ρύπων με βάση το ποσοστό των ρύπων που απορριφώνται από τις δασικές τους εκτάσεις και όχι με βάση το πραγματικό ποσοστό μείωσης στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις^[4]. Δεν γνωρίζουμε αν παρόμιοι τερτίπια υιοθέτησαν και άλλες χώρες από τότε, αλλά δεν έχει και τόση σημασία.

Ακόμα κι αυτά τα νούμερα που παρουσιάζονται στους πίνακες που παραθέτουμε αρκούν για να καταλάβει κανείς πόσο «αποτελεσματικά» ήταν τελικά τα μέτρα που πάρθηκαν σε παγκόσμιο επίπεδο. Το τέτοια περιβαλλοντική «ευαισθησία» μιλάμε! Τέτοια, που οδήγησε πολλές αισιοδοξές περιβαλλοντικές οργανώσεις (μέχρι και τη Greenpeace) να τονούνται τον καθαρό ενέργεια^[6]. Μόνο ο Κρούγκμαν έμεινε να υπερασπίζεται ένα νόμο που το μόνο που θα κάνει είναι να δημιουργήσει μια τεράστια αγορά ρύπων στην Αμερική όπως σημειώνει η «Monde Diplomatique»^[2], που αναφέρει: «Οι μεγάλες επιχειρήσεις ενέργειας αποκτούν δικαίωμα εκπομπής απίστευτων ποσοτήτων ρύπων, από τις οποίες θα κληθούν να πληρώσουν μόνο για το 15%, ενώ το υπόλοιπο τους χορηγείται δωρεάν»^[2].

Γ' αυτό κι διευθυντικό στέλεχος μιας από τις παγκόσμιες εταιρίες στην Αμερική, που αισχολούνται με τον παγκόσμιο περιβάλλον, με την προστασία της Εθνοποιείας της Αμερικής στην Ανθρακική ανάπτυξη^[7]! Το περιβάλλον των εκπομπών CO₂ 1990-2008 είναι 41.13%, έναντι 41.7% που σημειώνεται για τα χρόνια 1992-2008.

Περίοδος δόξης λαμπρό ανοίγεται, λοιπόν, για την «πράσινη φρύνο» που πρόκει

■ Αλ – Τζαζίρα

Συνέντευξη του διοικητή των Ταλιμπάν στην Καμπούλ

Στις 4 Δεκεμβρίου, ο ανταποκριτής του Αλ – Τζαζίρα στην Καμπούλ, Ahmad Zeidan, κατάφερε να πάρει συνέντευξη από το διοικητή των Ταλιμπάν στην περιφέρεια της Καμπούλ, Seif – Allah Galali, από την οποία αναδημοσιεύουμε τα πενταφέροντα, κατά τη γνώμη μας, αποσπάσματα, καθώς ο περιορισμένος χώρος της «Κόντρα» δεν επιτρέπει ολόκληρη τη δημοσίευσή της.

Ahmad Zeidan: Η πρώτη μου ερώτηση είναι, ποια είναι η στρατιωτική κατάσταση στην Καμπούλ και ποια είναι τα σχέδια σας;

Seif – Allah Galali: Η Καμπούλ είναι πολύ σημαντική. Είναι η πρωτεύουσα του Αφγανιστάν. Επιπλέον, η Καμπούλ είναι σημαντικό κέντρο για τη διεθνή δύναμη: 42 χώρες έχουν παρουσία στην πρωτεύουσα του Αφγανιστάν. Και όλοι ενδιαφέρονται για την ασφάλεια της πρωτεύουσας. Συνεπώς, είναι προφανές ότι είναι δύσκολη η πραγματοποίηση επιχειρήσεων της αντίστασης μέσα στην Καμπούλ. Παρόλα αυτά, όπως έχετε ακούσει, εμείς, δόξα τωθεώ, έχουμε πραγματοποίησε πολύτιμες επιτυχείς επιθέσεις μέσα στην πόλη, σε συνεργασία με τις γύρω περιοχές. Οι επιχειρήσεις μας αποσταθεροποίησαν σοβαρά τους άπιστους μέσα στο Αφγανιστάν, αποσταθεροποίησαν τις χώρες και τους θεσμούς τους. Έχουν γίνει διάφοροι τύποι επιχειρήσεων: βομβιστικές επιθέσεις, κοινές επιχειρήσεις, καταδρομικές επιθέσεις, αποστολές αυτοκτονίας, αικόμη και ανοιχτές μόχες με τους εισβολείς. Έχουμε πολλά δείγματα επιχειρήσεων μέσα στην πρωτεύουσα, όπου είναι δύσκολο για τον καθένα να κυκλοφορεί με ευκολία. Έχουμε πραγματοποίησει επιθέσεις στο αρχηγείο του ΝΑΤΟ, στη Διοίκηση Εξωτερικών Υποθέσεων, στο υπουργείο Εσωτερικών και στο ξενοδοχείο Σερίνα και έχουμε καταρρίψει ένα ελικόπτερο κοντά στην πρωτεύουσα. Αυτά είναι μόνο μερικά δείγματα της δύναμής μας. Έχουμε επίσης διεξάγει μια ανοιχτή μόχη που κράτησε 10 ώρες στην περιοχή Μασί. Μια αικόμη μόχη στην Ουζμπίκη. Όλα αυτά τα παραδείγματα δείχνουν τη δύναμη των μοχητών μας.

Ahmad Zeidan: Πριν από μερικές βδομάδες, οι Αμερικανοί αποσύρθηκαν από τη Νουριστάν. Ποια είναι η κατάσταση τώρα; Νομίζετε ότι οι Αμερικανοί θα αποσύρθουν από τα χωριά στις πόλεις;

Seif – Allah Galali: Ολοι έχουν ακούσει για το συνέβηκε στη Νουριστάν. Οι Μουτζαχεντίν μας πραγματοποίησαν μια σειρά πετυχημένων επιχειρήσεων εναντίον των Αμερικάνων και έχουν μάθει ότι όταν οι Αμερικανοί έχουν απώλειες εγκαταλείπουν τη μάχη. Αυτό που συνέβηκε στη Νουριστάν είναι μόνο μια επανάλειψη αυτού που έχει συμβεί σε πολλές άλλες περιοχές: Πολλές σφοδρές επιθέσεις με πολλούς Αμερικάνους νεκρούς και τραυματίες, με καμένα τανκς και κατεστραμμένα καταφύγια τους. Αυτό που μπορούμε να πούμε ότι συνέβηκε στη Νουριστάν είναι η ολοκληρωτική καταστροφή της κύριας αμερικανικής βάσης. Τώρα η πολιτική των ξένων εισβολέων είναι να καταφεύγουν για να προστατεύονται ανάμεσα στους πολύτες, σε αγορές και οπουδήποτε υπάρχει συγκέντρωση πληθυσμού. Ακόμη κι έτσι, πρέπει να θυμούνται τα μοθήματα της αγοράς στην Καμπούλ, όπου τερικούλωθηκαν και σκοτώθηκαν καταστρόφηκαν από τους Ταλιμπάν σχετικά με τους νεκρούς στρατιώτες και τα κατεστραμμένα τανκς είναι καλά τεκμηριωμένες και πάντα αληθινές. Ειδήσεις για τις οποίες υπάρχει αμφιβολία δεν δημοσιεύονται. Προσπαθούμε να είμαστε ακριβείς για να προστατεύουμε τη στρατιωτική διοίκηση να μην κατηγορηθεί ότι λέει ψέματα.

Ζωή τους. Η αφγανική αντίσταση απορρέει από τις πεποιθήσεις. Η αφγανική αντίσταση βασίζεται στην πίστη και στο ιερό καθήκονταν και οι Μουτζαχεντίν δεν εξαγοράζονται με χρήμα. Οι Γάλλοι στην περιοχή Σαρούμπτι προσπάθησαν να στείλουν δώρα στους Μουτζαχεντίν και προσέφεραν μεγάλα χρηματικά ποσά με αντάλλαγμα να αποτρέψουν τις επιθέσεις εναντίον των γολλικών στρατευμάτων. Ομως οι Μουτζαχεντίν αρνήθηκαν και απαίτησαν να φύγουν οι Γάλλοι από το Αφγανιστάν, όπου ήρθαν με τη δύναμη των όπλων σαν εχθροί.

Ahmad Zeidan: Κάποια αμερικανικά ρεπορτάζ λένε ότι γίνονται προσπάθειες να σχηματιστούν πολιτοφυλακές και φυλετικά συμβούλια υπό την καθοδήγηση στρατιωτικών ηγετών για να πολεμήσουν τους Ταλιμπάν στο βόρειο και νότιο Αφγανιστάν, για να σας πολεμήσουν εκ μέρους των Αμερικάνων. Είναι αλήθεια; Και πώς θα αντιμετωπίσετε μια τέτοια αμερικανική στρατηγική;

Seif – Allah Galali: Οι άπιστοι προσπαθούν πάντα να δημιουργήσουν προβλήματα ανάμεσα στους μουσουλμάνους, να στρέψουν μουσουλμάνους εναντίον μουσουλμάνων. Προσπαθούν να αποκτήσουν οπαδούς ή να βάλουν πληροφοριοδότες ανάμεσά τους για να τους χρησιμοποιήσουν εναντίον των Μουτζαχεντίν. Αυτό έγινε στην επαρχία Λογκάρ, Καντοχάρ και Μαϊντάν. Σχημάτισαν ομάδες με το όνομα Αρμπάκι. Ξέδεψαν τεράστια ποσά και χρησιμοποίησαν τις ομάδες αυτές εναντίον των Μουτζαχεντίν. Ομως οι Μουτζαχεντίν τους προειδοποίησαν, τους εξήγησαν ότι συνεργάζονται με τον εχθρό αντί να τον πολεμούν για να υπερασπίσουν τη χώρα τους από τους εισβολείς. Οσοι δεν συμφώνησαν, σκοτώθηκαν. Με το θέλημα του θεού, κανένα σχέδιο του εχθρού δεν θα πετύχει. Επιτρέψτε μου να ξεκαθαρίσω κάτι αικόμη. Πολλές ομάδες παίρνουν την άρδεια από τους Ταλιμπάν να συνεργαστούν, αφού υποσχεθούν ότι θα παραδώσουν στους Ταλιμπάν όλα τα ξένα όπλα που θα πάρουν από την κυβέρνηση. Οι ομάδες αυτές τηρούν τις υποσχέσεις τους και πράγματι παραδίδουν τα όπλα τους.

Seif – Allah Galali: Αυτά είναι απλά φήμες που διαδιδούνται από τον εχθρό. Ο σκοπός της διάδοσης τέτοιων φρημών είναι ίσως να δελεάσουν κάποιους Ταλιμπάν που αγαπούν το χρήμα. Ομως το ζήτημα δεν είναι το χρήμα. Ο πόλεμος αυτός είναι πόλεμος πεποιθήσεων. Σ' όλη την ιστορία του, το Αφγανιστάν πολέμησε πάντα τους εισβολείς που ήρθαν να καταλάβουν τη χώρα και να διαλύσουν το ισλαμικό κράτος, και γ' αυτό το σκοπό χιλιάδες μουσουλμάνοι έχουν δώσει τη

απώλειες, όπως τα τανκς και τον υπόλοιπο στρατιωτικό εξοπλισμό; Είναι οι εκτιμήσεις σαυστές; Ποιες είναι πραγματικά οι απώλειες;

Seif – Allah Galali: Οι πληροφορίες όσον αφορά στην Καμπούλ, για την οποία έχω καλή ενημέρωση, είναι ότι μόνο επιβεβαιωμένα και αξιόπιστα στοιχεία επιτρέπεται να δημοσιευθούνται. Για παράδειγμα, αν γίνει επίθεση σε τρία τανκς, αλλά αν εμείς ενημερωθούμε ότι μόνο τα δύο καταστράφηκαν, ενώ το τρίτο δεν είναι επιβεβαιωμένο, ανακοινώνουμε ότι δύο τανκς έχουν καταστραφεί. Δεν θέλουμε να χάσουμε την εμπιστοσύνη του λαού σε μας. Το να λες ψέματα είναι ανθίθηκη πράξη. Οι ειδήσεις που μεταδίδονται από τους Ταλιμπάν σχετικά με τους νεκρούς στρατιώτες και τα κατεστραμμένα τανκς είναι καλά τεκμηριωμένες και πάντα αληθινές. Ειδήσεις για τις οποίες υπάρχει αμφιβολία δεν δημοσιεύονται. Προσπαθούμε να είμαστε ακριβείς για να προστατεύουμε τη στρατιωτική διοίκηση να μην κατηγορηθεί ότι λέει ψέματα.

Ahmad Zeidan: Πόσοι Αμερικανοί αποφύγουν την εισβολή στην Καμπούλ και κάθε φορά που πραγματοποιούμε μια επι-

ρικάνοι ή ξένοι υπολογίζετε ότι έχουν σκοτωθεί στο Αφγανιστάν ή στην Καμπούλ, για παράδειγμα;

Seif – Allah Galali: Οσο θυμάμαι, αυτή τη χρονιά, και μόνο στην Καμπούλ, καταφέραμε να προκαλέσουμε βαριές απώλειες στους Αμερικανούς, στους Γάλλους, στους Ιταλούς. Καταστρέψαμε 10 τανκς στην περιοχή Οσέτ, 20 τανκς στην περιοχή Σαρούμπτι και κάψαμε 5 τανκς στην Μπίρμαν. Επιπλέον, κάψαμε 40 στρατιωτικά οχήματα στον κεντρικό αυτοκινητόδρομο που συνδέει την πρωτεύουσα με την Τζέρσια, Σέρμπια και Κανταχάρ. Οι ξένες δυνάμεις γνωρίζουν πολύ καλά αυτές τις απώλειες. Και μπορώ επίσης να πω ότι σαν αποτέλεσμα των επιχειρήσεων μας σκοτώθηκαν 200 περίπου ξένοι στρατιώτες.

Ahmad Zeidan: Μπορείτε να πείτε λίγα πράγματα σχετικά με τα σχέδια για την Καμπούλ;

Seif – Allah Galali: Εχουμε πολλά σχέδια για την Καμπούλ και κάθε φορά που πραγματοποιούμε μια επι-

χείρηση μαθαίνουμε περισσότερα. Έχουμε εφαρμόσει περίπου το 80% των σχεδίων μας γι' αυτή τη χρονιά. Τον επόμενο χρόνο, ελπίζουμε ότι θα εκπληρώσουμε το 100% των σχεδίων μας. Καθώς ο χρόνος περνά, αποκτούμε περισσότερη πείρα και οι Μουτζαχεντίν μαθαίνουν καλύτερα τα όπλα τους. Την επόμενη χρονιά οι επιχειρήσεις μας θα είναι περισσότερες και με μεγαλύτερη κλίμακα. Έχουμε λεπτομερέστερες καλύτερες σχέδια για την Καμπούλ. Σίγουρα θα ακούσετε για τις επιχειρήσεις μας όπως και όλος ο κόσμος. Δεν είναι σωστό να μιλήσουμε περισσότερο για τα σχέδια αυτά.

Τα λόγια του Seif – Allah Galali ήρθε να επιβεβαιώσει λίγες μέρες αργότερα, στις 15 Δεκεμβρίου, η επίθεση αυτοκτονίας με αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά έξω από το ξενοδοχείο Heetal, στη διπλωματική περιοχή της Καμπούλ με τις ξένες πρεσβείες και τα γραφεία των Μη Κυ

Μηδενική ανοχή και κοινωνικός έλεγχος

Οπως είπε πρόσφατα στην «Καθημερινή» ο Χρυσοχοΐδης, στα νιάτια του ήταν τροτσιστής, οπότε ευλόγως δεν προσεύχεται στο εικόνισμα του Στάλιν. Πόσο μάλλον τώρα, που έχει γίνει ένας καθαρότατος σοσιαλφασίστας, με ιδιάτερα στενές σχέσεις με την αμερικανική υπερδύναμη.

Μπορεί τελευταία να εμφανίζεται εντελώς «ασλαταρισμένος», προκαλώντας αισθήματα αιδίας σε όποιον τον βλέπει, όμως η στρατηγική της «μηδενικής ανοχής» που έχει διακηρύξει δεν είναι δικής του έμπνευσης, ούτε στοχεύει μόνο τον αντεξουσιαστικό χώρο. Ο αντεξουσιαστικός χώρος, ένας χώρος με μοχητική ακτιβιστική δράση, είναι ο «διάμονας» που χρειάζονται οι διαχειριστές της κρατικής καταστολής, προκειμένου διά του

τρόμου να πετύχουν την κοινωνική πειθάρχηση και τον έλεγχο, ενώπιον πιθανών κοινωνικών εκρήξεων, αφού θεωρείται δεδομένο ότι η συναίνεση δεν πρόκειται να «περπατήσει» με τέτοια επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Ο υπουργός Καταστολής παίζει με τους φόβους των «νοικοκυράων» με τον τρόπο που έπαιζαν ο Μουσολίνι και ο Χίτλερ. Συνδέει την κάθε είδους μοχητική πολιτική δράση με το λεγόμενο «κοινό έγκλημα», για να νομιμοποιήσει όσο γίνεται πλατύτερα κοινωνικά την παραβίαση και των στοιχειωδέστερων κοινωνικών δικαιωμάτων που αναγνωρίζει στους πολίτες του το αστικό καθεστώς. Με τη βοήθεια πάντα των ΜΜΕ και διάλογο των αντιπολιτευόμενων κομμάτων.

■ Υπουργική τζάμπα μαγκιά

Επιδειξιη τζάμπα μαγκιάς από την υπουργό Γεωργίας Κ. Μπατζελή, που εξέδωσε δελτίο Τύπου για να ανακοινώσει ότι κίνησε πειθαρχική διαδικασία για την κτηνιάτρο Ανθή Χαρτερού, υπάλληλο του ΣΥΚΕ Πέπλου, που καταδικάστηκε σε φυλάκιση 18 μηνών για παθητική δωροδοκία κατ' εξακολούθηση, ενώ «με απόφαση της υπουργού επεβλήθη στην υπάλληλο το μέτρο της αναστολής άσκησης των καθηκόντων της, μέτρο ιδιαίτερα επιβαρυντικό που επιβάλλεται για πρώτη φορά σε υπάλληλο του ΥΠΑΑΤ».

Είναι δυνατόν να επαιρέται υπουργός επειδή έκανε το επιβεβλημένο έναντι ενός υπαλλήλου που καταδικάστηκε ότι τα πιάνει; Επειδή, όμως, η κ. Μπατζελή μας «τσογκλάει», την ενημερώνουμε ότι για την εν λόγω υπάλληλο «βούιζε ο τόπος» εδώ και χρόνια, ότι δεν κάνει τους ελέγχους που πρέπει. Κι όμως, καμία υπηρεσία του υπουργείου της δεν κινήθηκε ποτέ, ενώ αντίθετα διώκονταν έντιμοι υπάλληλοι, επειδή χάλαγιαν τις «δουλειές» των διάφορων λαμπρών. Καλύτερα να σιωπά, λοιπόν, η σημερινή διοχειρίστρια του υπουργείου.

από τους Ταλιμπάν νότια της Καμπούλ, τον περασμένο μήνα, οι αντάρτες συνέλαβαν 4 άντρες που εμπλέκονταν στην απαγωγή του γιου ενός πλούσιου εμπόρου τσαγιού στην Καμπούλ.

Οι απαγωγείς είχαν πει στο θύμα τους να προσποιηθεί ότι ήταν ανηψιός τους, αν συναντούσαν κάποιον στο δρόμο προς το ασφαλές καταφύγιό τους σε μια απόμερη περιοχή. Όμως οι Ταλιμπάν σε ένα σημείο ελέγχου πρόσεξαν τα ακριβά παπούτσια, το τζιν και τα δερμάτινα μπουφάν του και συνέλαβαν τη συμμορία. Οι απαγωγείς εκτελέστηκαν δημόσια και τα πτώματά τους κρεμάστηκαν σ' ένα δέντρο στη Μαϊντάν Σαχ, την πρωτεύουσα της επαρχίας, με ένα σημείωμα πάνω τους που έγραφε «Η ίδια τύχη περιμένει όσους επιλέγουν να κάνουν απαγωγές για χρήματα». Ο έμπορος προσέφερε στους Ταλιμπάν 200.000 δολάρια σαν δώρο για την απελευθέρωση του γιου του.

Η ιστορία διαδόθηκε γρήγορα στις περιοχές γύρω από τον αυτοκινητόδρομο ένα.

«Αυτό αποδεικνύει ότι οι Ταλιμπάν

■ Προσπάθεια απάντησης στις καταγγελίες μας για το διατροφικό σκάνδαλο από την υπουργό Γεωργίας

Αντί να σιωπούν πανηγυρίζουν

Απάντηση στις αποκαλύψεις της «Κόντρας» για την ανυπαρξία ελέγχων στα τρόφιμα (πλην των κτηνιατρικού ενδιαφέροντος που εισάγονται από μια πύλη, το ΣΥΚΕ Πειραιά) προσπάθησε να δώσει το υπουργείο Γεωργίας, εκδιδούσας ένα δελτίο Τύπου, με το οποίο τελικά το μόνο που κατέφερε ήταν και τον πανικό του να αποκαλύψει και τα εμπεριστατωμένα ρεπορτάρια μας να επιβεβαιώσει.

Το δελτίο ξεκινά με την εξής αλαζονική – πλην όμως εντελώς κούφια – φράση: «Μετά από συντονισμένους ελέγχους των Υπηρεσιών του ΥΠ.Α.Α.Τ. σε αγροτικά προϊόντα και τρόφιμα που διακινούνται ή εισάγονται στη χώρα με στόχο της διασφάλιση της δημόσιας υγείας, προέκυψαν τα ακόλουθα». Δεύτερο, η κ. Μπατζελή θα έπρεπε να μας πει τι έχει γίνει με το ηλιελασιό, που και πάλι στην Ευρώπη βρέθηκαν παρτίδες (προερχόμενες και από την βάση το κοινοτικό Δίκαιο – ύποπτη Ουκρανία και από τη Ρωσία) μολυσμένες με ορυκτέλαια. Πόσες παρτίδες ουκρανικού (τουλάχιστον) ηλιελασιού έχουν έρθει στην Ελλάδα, πόσοι ελέγχοι έχουν γίνει και ποια ήταν τα αποτελέσματά τους; Από τον τρόπο που οι αρμόδιες υπηρεσίες (ΕΦΕΤ και Διεύθυνση Μεταποίησης) κρύβονταν και δεν απάντησαν ποτέ στα συγκεκριμένα και σαφή ερωτήματα που θέσαμε, αποδεικνύεται ότι κανένας ελέγχος δεν έγινε. Άλλως, οι υπεύθυνοι θα έβγαιναν καμαρωτοί και θα μας επιδείκνυαν τους ελέγχους και τα αρνητικά αποτελέσματά τους, επιζητώντας τον επιανό μας.

Γιατί οι υπηρεσίες του υπουργείου, που τόσο «συντονισμένα» κινούνται και τόσο μοχθύν για «τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας», κινήθηκαν μόνο κατόπιν εορτής (όταν είχαν ήδη αρχίσει οι αποκαλύψεις και είχαν έρθει alert

από άλλες ευρωπαϊκές χώρες), με αποτέλεσμα να βρουν μόνο τις εισαγωγέων; Τα τελευταία χρόνια υπάρχουν δεκάδες alert για μολυσμένα με φυτοφάρμακα αχλάδια από την Τουρκία και οι ελεγκτικές υπηρεσίες έπρεπε να κινούνται προληπτικά και να ελέγχουν κάθε παρτίδα προέλευσης Τουρκίας, που πρέπει να θεωρείται εξ ορισμού ύποπτη. Γιατί δεν το έκαναν αυτό οι «συντονισμένες» και τόσο «αποτελεσματικές» υπηρεσίες;

Δεύτερο, η κ. Μπατζελή θα έπρεπε να μας πει τι έχει γίνει με το ηλιελασιό, που και πάλι στην Ευρώπη βρέθηκαν μολυσμένα με ορυκτέλαια. Κανονικά μολυσμένα αποξηραμένα βερίκοκα Τουρκίας, μη ασφαλή αποξηραμένα μολυσμένα συσσόδιμη Ινδίας, μολυσμένα αποξηραμένα βερίκοκα Τουρκίας, μη ασφαλή αποξηραμένα μολυσμένα συσσόδιμη Ευρωπαϊκά μεταξύ των οποίων διάφορα, με την εντύπωση ότι τα πάντα ελέγχονται αυστηρά και μπορεί να καταναλώνει άφοβα ό, τι πουλιέται στην αγορά.

Γιατί αυτό είναι ένα μόνιμο κόλπο όλων των πολιτικών ηγεσιών του υπουργείου Γεωργίας. Τρεις-τέσσερις φορές το χρόνο βγάζουν ένα τέτοιο δελτίο, για να ρίξουν στα χάρτη στα μάτια του ελληνικού λαού και να εισπράξουν μερικά επαινετικά σχόλια από τα παπαγαλάκια τους στον αστικό Τύπο. Να μας συγχωρείτε, αλλά εμείς αυτά τα θεωρούμε

θέτει το δελτίο Τύπου του υπουργείου επιβεβαιώνοντας τις καταγγελίες μας. Καταρχάς, δεν αναφέρεται ποια περίοδο καλύπτουν οι «συντονισμένοι ελέγχοι», ούτε δίνονται στοχεία για το σύνολο των ελέγχων που έγιναν στη συγκεκριμένη περίοδο, για να μπορεί κάθε πολίτης να κρίνει πόσοι ελέγχοι γίνονται και τι αποδίδουν. Αναφέρεται μόνο ότι βρέθηκαν μολυσμένα αποξηραμένα βερίκοκα Τουρκίας, μη ασφαλή αποξηραμένα συσσόδιμη Ινδίας, μολυσμένα αποξηραμένα βερίκοκα Τουρκίας, μη ασφαλή αποξηραμένα μολυσμένα συσσόδιμη Ευρωπαϊκά μεταξύ των οποίων διάφορα, με την εντύπωση ότι τα πάντα ελέγχονται αυστηρά και μπορεί να καταναλώνει άφοβα ό, τι πουλιέται στην αγορά.

Το δεύτερο που «βγάζει μάτι» στο πανηγυρικό (και πανηγυριζόμενο) δελτίο της κ. Μπατζελή είναι η αποσύρση αποιουδήποτε τροφίμου πέραν των μη μεταποιημένων (νωπών και κατεψυγμένων). Στη χώρα μας εισόρουνται τεράστιες ποσότητες μεταποιημένων τροφίμων, στα οποία δεν γίνεται κανένας ελέγχος. Μόνο όταν έρχεται κάποιο alert από άλλη χώρα που συμμετέχει στο σύστημα έκαιρης προειδοποίησης της ΕΕ, αρχίζουν να τρέχουν να βρουν τις παρτίδες στις αποθήκες των εισαγωγών και στα ράφια των σούπερ-μάρκετ. Τις περισσότερες (για να μην πούμε όλες) φορές, βέβαια, βρίσκουν μόνο μέρος της παρτίδας. Η υπόλοιπη έχει πουληθεί και καταναλωθεί, αρκετές φορές και ολόκληρη.

■ Πακιστάν

Οι Ταλιμπάν κατηγορούν τις μυστικές υπηρεσίες για προβοκάτοις

Στις 14 Δεκεμβρίου, ο Αζάμ Ταρίκ, ο εκπρόσωπος της Tehrik-e-Taliban Pakistan (ΤΤΡ), της οργάνωσης – ομπρέλαις των πακιστανών Ταλιμπάν, με τηλεφωνημά του στην πακιστανική εφημερίδα «The News» (15/12/09) δήλωσε ότι η ΤΤΡ δεν έχει καμιά ανάμεικη στις συνεχιζόμενες πολύνεκρες βομβιστικές επιθέσεις σε πολυσύχναστα μέρη μεγάλων πόλεων της χώρας και απέδωσε την ευθύνη γ' αυτές στη CIA και στις πακιστανικές μυστικές υπηρεσίες, με στόχο να δυσφημίσουν τους Ταλιμπάν και να δικαιολογήσουν τη συνέχι

Διαφθορά και καπιταλισμός

Το καινούργιο παραμύθι στην πολιτική πιάτσα είναι η «καταπολέμηση της διαφθοράς». Η προπαγανδιστική εκστρατεία σηματοδοτήθηκε με σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών στο προεδρικό μέγαρο.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως οι καταστροφικές συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης δεν οφείλονται στη διαφθορά ή και στη διαφθορά, όπως ισχυρίζεται ο Παπανδρέου. Η προπαγάνδα αυτή έχει συγκεκριμένο σκοπό και μάλιστα διπλό. Από τη μία να λειτουργήσει σαν ένα ακόμη άλλοθι για τα σκληρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα που θα πάρει ο κυβέρνηση και από την άλλη να δημιουργήσει μια ασπίδα για την κυβέρνηση Παπανδρέου έναντι της σκανδαλολογίας που κάποια στιγμή θ' ανοίξει, γιατί βέβαια τα σκάνδαλα δεν πρόκειται να σταματήσουν.

Αυτό που ονομάζουν διαφθορά, δηλαδή η παραβίαση των νομικών κανόνων στις κάθε είδους οικονομικές συναλλαγές κράτους-ιδιωτών, ούτε θα εξαλειφθεί ούτε θα μειωθεί. Γιατί είναι στοιχείο εγγενές του καπιταλιστικού συστήματος. Οχι ιδιαίτερο ελληνικό, αλλά παγκόσμιο.

Και για να μιλάμε συγκεκριμένα και όχι μόνο θεωρητικά. Ας μας απαντήσει ο Παπανδρέου, πώς έχει πλουτίσει η οικογένειά του; Πώς πλούτισαν όλοι οι Πασόκοι, που μπήκαν στην πολιτική άφραγκοι; Ας μας εξηγήσει τι ρόλο παίζουν όλοι αυτοί και αυτές που έχει μαζέψει γύρω του, στο προσωπικό του περιβάλλον και τους μοιράζει σε καίρια κυβερνητικά πόστα; Από αγνή αγάπη για την πατρίδα και διάθεση κοινωνικής προσφοράς υπηρετούν την κυβέρνηση;

Αυτά ως προς το φαινόμενο της διαφθοράς. Γιατί πέρα από το παράνομο, υπάρχει και το νόμιμο. Πέρα από τη διαφθορά υπάρχει και ο καπιταλισμός. Ένα σύστημα εξ ορισμού απάνθρωπο και εγκληματικό. Ακούμε μια κυβέρνηση να μιλάει για ήθος και διαφάνεια και την ίδια στιγμή να επιτίθεται με αγριότητα στα πιο στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζόμενων και ταυτόχρονα να υπερασπίζεται με πάθος τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Αυτό, βεβαίως, είναι νόμιμο και δεν συνιστά διαφθορά. Και πρέπει οι εργαζόμενοι να το αποδεχτούν, επειδή η κυβέρνηση τους υπόσχεται ότι με μια σειρά μέτρων-μεροεστάτες θα πατάξει τη διαφορά!

Δεν νομίζουμε ότι θα βρεθούν πολλοί να πέσουν σ' αυτή την παγίδα. Υπάρχει, άλλωστε, η πείρα από τόσες προπογούμενες «εκστρατείες κατά της διαιφθοράς». Μεγάλο ζητούμενο, όμως, παραμένει η αντίσταση σε ό,τι φέρνει η κρίση. Οχι μόνο στα μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση, αλλά και στην αγριότητα με την οποία συμπεριφέρεται το κεφάλαιο, με νόμιμα και μη νόμιμα μέσα. Εκεί πρέπει να επικεντρωθεί κάθε εργαζόμενος και όχι στο θέατρο της αστικής πολιτικής και στις καντρούλιες των εκπροσώπων της.

**Η εικόνα έκανε το γύρο του κόσμου
Πέμπτη, 10 Δεκέμβρη 2009.
Πανέτοιμα τα ΜΑΤ, φορώντας
τις αντιασφυξιογόνες μάσκες,
προστατεύουν το φετινό
«δέντρο του μαλάκα»
την ώρα που του
κρεμάνε τα
μπιγλιτζίδια.**

■ Ο εκβιαστής

«Άν δε γίνουν οι αλλαγές στα Ταμεία ως προς το Ασφαλιστικό τώρα, το 2015 δε δα μπορέσουν να καταβάλλουν 14 συντάξεις. Είναι απολύτως βέβαιο και πρέπει και τώρα να φροντίσουμε ώστε να μη δεινοπαθήσουν οι συνταξιούχοι του 2015. Δεν υπάρχει περιδώριο για την παραμικρή καθυστέρηση». Σαν κοινός εκβιαστής συμπεριφέρεται ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος. Ή δέχεστε την επί της ουσίας κατάργηση της Κοινωνικής Ασφαλίσης ή σε τρία-τέσσερα χρόνια δεν θα παίρνετε σύνταξη. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει.

■ Δυο γηώσασες

«Εμείς δηλώνουμε ότι είμαστε εναντίον της αστικής βίας τους και υπέρ κάθε επαναστατικής μορφής πάλης, που επιλέγει ο λαός για να αποτινάξει τους δυνάστες του». Ν. Μπογιόπουλος, Ριζοσπάστης, 10.12.09.

«Στη λαϊκή επανάσταση δε δα σπάσει ούτε ένα τζάμι». Αλέκα Παπαρήγα, Βουλή, ένα χρόνο πριν.

Δυο γλώσσες από τον Περισσό. Μία (Παπαρήγα), την κρίσιμη ώρα, όταν η λαϊκή βία σάρωνε τους δρόμους της Αθήνας και το σύστημα έτρεμε μη τυχόν γενικευτεί. Μία άλλη (Μπογιόπουλος), ένα χρόνο μετά, για να παραμυθιαστεί το κορματικό ακροατήριο και να σταματήσει η όποια «μουρμούρα».

■ Αρχιμπάτσος για βραβείο

Βραβείο πρέπει να δοθεί στον αστυνομικό διευδυντή Χανίων Β. Στεφανουδάκη που μέσα σε λίγες αράδες κατάφερε να αυτοδιαψευστεί και να αποκαλύψει ποιος σχεδίασε την παρουσία των κουκουλοφόρων ασφαλιτών στη διαδήλωση στα Χανιά. Από τη μια είπε ότι «κατεγράφη και το είδαμε όλοι» και από την άλλη ότι «ερευνάται τι και πώς ακριβώς συνέβη» [αφού το είδαμε όλοι, τι ακριβώς ερευνάται;]. Οσο για τις άσεμνες χειρονομίες, ο αρχιμπάτσος δήλωσε ότι «εάν αυτά έχουν γίνει, δεν δικαιολογούνται». Αφού είδε και αυτός το βίντεο, πού κολλάει το «εάν αυτά έχουν γίνει»; Στην πρόθεση του αρχιμπάτσου να κουκουλώσει την υπόθεση και το πολύ να ρίξει καμιά μικροποινή στους ασφαλίτες του. Γι' αυτό, άλλωστε, μίλησε για «ένα στυχές γεγονός, μεμονωμένο», που έγινε «πάνω στην ένταση των περιστάσεων εκείνης της στιγμής» και μάλιστα «χωρίς να το αντιληφθούν ούτε οι προϊστάμενοί τους».

■ Δρυός πεσούσης

Και ξαφνικά, στόματα άρχισαν ν' ανοίγουν στη Βρετανία και να συνομολογούν αυτά που όλοι γνωρίζαμε από την πρώτη στιγμή. Οτι τα περιβόλια «μυστικά οπλα» του Σαντάμ Χουσεΐν και οι ακόμα πιο περιβόλιτες σχέσεις του με την Αλ-Καΐντα δεν υπήρχαν, αλλά κατασκευάστηκαν για να δικαιολογηθεί η εισβολή της «συμμαχίας των προδύμων» στο Ιράκ, που έχει κοστίσει εκατοντάδες χιλιάδες θανάτους. Αξίζει να σταδιούμε σε μερικούς από εκείνους που τώρα ξεμπροστιάζουν τον Μπλερ [όσο ήταν πανίσχυρος πρωθυπουργός το είχαν βουλωμένο], γιατί τα όσα δηλώνουν αποκαλύπτουν και μερικές πτυχές του τρόπου που ασκείται η αστική πολιτική, ιδιαίτερα στα ιμπεριαλιστικά κράτη, και του ρόλου που παίζουν οι διάφορες ανεξάρτητες Αρχές.

Ο επιδεωρητής του ΟΗΕ Χανς Μπλιξ, που είχε αναλάβει να εισκριβώσει αν το Ιράκ διέθετε όπλα μαζικής καταστροφής, δήλωσε ότι ο Μπους και ο Μπλερ συμπεριφέρονταν «σαν κυνηγοί μαγισσών του 17ου αιώνα». Μετά από μια ομιλία του στον ΟΗΕ, κατά την οποία ο Μπλιξ ζήτησε περισσότερο χρόνο για να ολοκληρώσει το έργο του, δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από τον Μπλερ, που του είπε ότι οι Αμερικανοί είναι βαδύτατα απογοητευμένοι από τη συμπεριφορά του! Και φυσικά, ο Μπλιξ το βούλωσε, για να μη χάσει την προνομιούχα δέση του. Ο γενικός εισαγγελέας λόρδος Γκόλντντιμ, ο οποίος οχτώ μήνες πριν από την εισβολή είχε μιλήσει για παραβίαση του διεθνούς δικαίου, δέχτηκε εκφρούσικές απειλές από τον Μπλερ, όπως καταδέτει τώρα. Και βέβαια, ο... ανεξάρτητος δικαστής το βούλωσε.

Θα παραπεμφθεί ο Μπλερ για εγκλήματα πολέμου, όπως ρωτούν με πρωτοσέλιδά τους βρετανικές εφημερίδες; Ούτε μία στο εκατομμύριο, λέμε εμείς. Μπορεί πλέον ο Μπλερ να είναι ένας ξεπεσμένος πολιτικός, που μαζεύει δισεκατομμύρια δουλεύοντας σαν λομπίστας, όμως τα ιμπεριαλιστικά κράτη ζέρουν να προστατεύουν ακόμα και τους εκπεσόντες γηγέτες τους, όταν κατηγορούνται για πράξεις ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Την Παρασκευή 27.11.09 η «Αυγούλα» δημοσίευσε ρεπορτάζ με δέμα «Συνάντηση για τη δασοπυροπροστασία με τη συμμετοχή της WWF». Θεωρεί λογικό σε μια σύσκεψη των πολιτικών ηγεσιών δυο υπουργείων (Περιβάλλοντος και Δημόσιας Τάξης) με υπηρεσιακούς παράγοντες να συμμετέχει και μια ΜΚΟ; Επειδή η συγκεκριμένη σύσκεψη δεν ανακοινώθηκε με Δελτίο Τύπου από κανένα από τα δύο υπουργεία, άρα η «Αυγή» είχε δικό της ρεπορτάζ, πώς της διέφυγε η συμμετοχή στη σύσκεψη και του Ν. Χλύκα;

Τελικά, η διαπλοκή δεν αφορά μόνο το κυβερνόν κόμμα. Τα πλοκάμια της είναι μακρύτερα και περισσότερα.

■ Σκέτη πρόκληση

Οι δηλώσεις του αρχιμπάτου των Χανίων είχαν και μια δύση γραφικότητας. Αυτές των αρχιμπάτων της Θεσσαλονίκης, όμως, είναι σκέτη πρόκληση. «Οι αστυνομικοί εσφαλμένα δεύτησαν ότι το σακίδιο ανήκει στον συλληφθέντα καδώς κατά τη διάρκεια της καταδίωξης, που προηγήθηκε της σύλληψής του, έφερε κρεμασμένη στον ώμο του τοάντα ιδίου χρώματος», ανακοίνωσαν για την περίπτωση του φοιτητή που κατέβηκε να πετάξει τα σκουπίδια και βρέθηκε αλυσοδεμένος και κατηγορούμενος για κακούργημα. Το ερασιτεχνικό βίντεο, όμως, που έσωσε τον συγκεκριμένο φοιτητή από την παραπέρα ταλαιπωρία, δείχνει καδαρά ότι πριν τον συλλάβουν αυτός περπάτησε και έχει μόνο ένα μικρό τσαντάκι που κρέμεται μπροστά του. Κανένα σακίδιο στην πλάτη. Πού ανακαλύφτηκε, λοιπόν, η «τοάντα ιδίου χρώματος» που «έφερε στον ώμο του»; Ανακαλύφτηκε για να κουκουλωθεί και αυτή η σκευωρία.

■ Ποιος αντιγράφει ποιον:

Ποιος αντιγράφει ποιον; Το ΠΑΣΟΚ το ΛΑΟΣ ή το ΛΑΟΣ το ΠΑΣΟΚ. Το καρατζαφέρει κόμμα εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία εξέφρασε την «ιδιαίτερη ικανοποίησή του για το ότι οι πράσεις του σχετικά με το Ασφαλιστικό υιοθετούνται από τον υπουργό Εργασίας, κ. Α. Λοβέρδο, ως βάση συζήτησης». «Το ότι σήμερα οι βασικές αρχές και οι δεμελιώδεις προτάσεις του ΛΑΟΣ προτείνονται από το ΠΑΣΟΚ ως βάση συζήτησης για το Ασφαλιστικό αποτελεί πλήρη επιβεβαίωση του προέδρου του ΛΑΟΣ, κ. Γ. Καρατζαφέρη», καταλήγει η ανακοίνωση.

Μη σκοτώνεστε για την πατρότητα της ίδεας, παιδιά. Ιδέα της κεφαλαιοκρατίας, ιδέα που το ΔΝΤ έκανε πράξη στη Χιλή του Πινοσέτ είναι, οπότε έρχεστε δεύτεροι και καταίσχωμενοι. Ειδικά το κόμμα του Χεριχέρη, που αναζητά εναγωνίως λόγο ύπαρξης μετά τη νίκη του Σαμαρά.

■ Ξεφτίλες

Μπόλικη καταγγελιολογία και αγωνιστική φρασεολογία στη συνέντευξη Τύπου της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΑΔΕΔΥ, την περασμένη Δευτέρα. Μόλις όμως έφτασαν στο «διά ταύτα», είχαμε και πάλι τη γνωστή ξεφτίλα: «Η Α.Δ.Ε.Δ. Y. 21/12/2009 αναδεικνύει τα ζητήματα αυτά, για άλλη μια φορά, με μαζική παράσταση στο Ταμείο Πρόνοιας και τη Βουλή που συζητείται ο Προϋπολογισμός! Καλά, ρε παιδιά, τα προηγούμενα χρόνια κηρύσσατε τουλάχιστον την... εδιμοτυπική 24ωρη απεργία, τώρα με τόσες απειλές που διαπιστώνετε «κατεβαίνετε» σε... μαζική παράσταση; Την απάντηση την έδωσαν αμέσως μετά: «Η κλιμάκωση και απεργιακά της δράσης μας είναι άμεση και δια εκδηλωδεί έως τις αρχές Φλεβάρη, όσο παραμένουν χωρίς απάντηση, σε εκκρεμότητα επικίνδυνης συσσώρευσης, μεζόνα τέτοια δέματα για τη ζωή των μισθωτών και των συνταξιούχων». Γιατί στις αρχές Φλεβάρη και όχι τώρα; Μήπως γιατί τώρα έχει ανάγκη η κυβέρνηση από απόλυτη κοινωνική νηγεμία;

✓ Αυτός ο Μπακούρης, που έχει καλεσμένο ο Γιαργάκης στο «ριάλιτι του πρωθυπουργού» (έρετε τώρα, τη «συνεδρίαση» του υπουργικού συμβούλου σε απευθείας πτελεοπτική μετάδοση, όπου μιλούν μόνο ο πρωθυπουργός και οι καλεσμένοι του, ενώ οι υπουργοί παριστάνουν τις... τσαούσες), για να μιλήσει για τη διαφάνεια, δεν είναι ο ίδιος εκείνος Μπακούρης που το 2000, επί Σημίτη, εισέπραξε μια υπέρογκη αποζημίωση για να φύγει από τη θέση του επικεφαλής της οργανωτικής επιτροπής του 2004;

Tελικά, πτωχεύουμε ή όχι; Κινδυνεύουμε με χρεοκοπία; Κι αν ναι, τι πρέπει να κάνουμε; Απ' αυτά τα ερωτήματα ξεκινά όλη η φιλολογία των ημερών, που έχει σαν σκοπό να δημιουργήσει ένα κλίμα τρόμου, που θολώνει τις συνειδήσεις και παραλύει κάθε διάθεση κίνησης.

Καταρχάς, ας τελειώνουμε με το πρώτο τηληθυντικό πρόσωπο. Δεν «πτωχεύουμε» ούτε «κινδυνεύουμε» δύοι Υπάρχει μια τάξη, η τάξη των καπιταλιστών, που δεν αντιμετωπίζει κανέναν τέτοιο κίνδυνο, μιλούντι σ' αυτήν οφείλεται η κρίση, θύμα της οποίας είναι και η ελληνική οικονομία. Οπως συμβαίνει πάντοτε, αυτή η τάξη, για λογαριασμό της οποίας ενεργεί το πολιτικό προσωπικό που διαχειρίζεται το κράτος, αντιστρέφει την πραγματικότητα, χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό μια καλοκουρδισμένη προπαγανδιστική μηχανή, που ξεκινά από τον πρωθυπουργό και φτάνει μέχρι τον τελευταίο τσόγλανο του αστικού Τύπου. Αυτή η προπαγάνδα μετατρέπει τα θύματα σε θύτες. Τι φταίει για το δημοσιονομικό πρόβλημα

τος οφείλει να επιτάξει κάθε διαθέσιμο πόρο. Αντί να εποφθαλμιά το μεροκάματο του εργάτη (που δεν είναι και σιγουρός ότι θα το έχει αύριο) και τη συνταξιούλα του ΙΚΑ, να κοιτάξει τα κέρδη των επιχειρήσεων και τις αμύθητες προσωπικές περιουσίες των καπιταλιστών.

Κάθε τέτοια σκέψη, όμως, θεωρείται ιεροσυλία. Δεν είναι δυνατόν να επιβαρύνουμε τις επιχειρήσεις, διότι θα σταματήσουν να κάνουν επενδύσεις, φωνάζει εν χορώ ο εσμός των προπαγανδιστών που δημοσιοποιούν. Θα πάρουν τις επιχειρήσεις τους και θα πάνε στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, όπου τα μεροκάματα είναι 10 ευρώ και η φορολογία 10%, κραυγάζουν σαν υστερικές «Κατίνες» κάποιοι που παριστάνουν τους μεγάλους οικονομολόγους. Άρα, αυτοί εκβιάζουν την «κοινή μας πατρίδα». Και γιατί η «κοινή μας πατρίδα», που εκπροσωπείται από το κράτος, να μην τους βάλει χέρι; Αυτά είναι κομμουνιστικές ανοσησίες που τις αποδοκιμάζει η πλειοψηφία των ψηφοφόρων, λένε ξινίζοντας κακιασμένα τα μούτρα τους οι

Ποιος κινδυνεύει με χρεοκοπία;

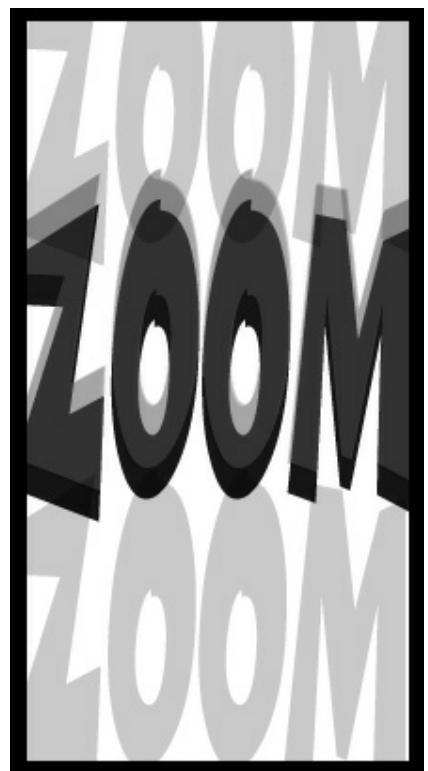
διάφοροι Πρετεντεράκοι.

Φεύγουμε, επομένως, από το επίπεδο του «κοινού μας σκάφους, του έθνους», φεύγουμε από την προπαγάνδα του τύπου «καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα έχουμε», όπως λέει χαρακτηριστικά ο Μητσοτάκης, που ξανάσκασε μύτη για να ενισχύσει από τα δεξιά την «εθνική προσπάθεια». Φταίνε οι μισθοί που είναι πάνω από 2.000 ευρώ, φταίει που οι εργαζόμενοι βγαίνουν στη σύνταξη στα 65, φταίνε οι υψηλές συντάξεις των... 600 ευρώ, φταίει που η μερική απασχόληση δεν έπιασε ακόμη το 30% του εργατικού δυναμικού, φταίει που τα φάρμακα δεν τα πληρώνουν εξ ολοκλήρου από την τοέπη τους οι ασφαλισμένοι κ.λπ. κ.λπ.

Σε τέτοιες κατευθύνσεις στριφογυρίζει η τρομο-φιλολογία των ημερών. Για το ότι ο συντελεστής φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών έπεισε από το 45% στο 25% και μάλιστα σε μια περίοδο που ο ελληνικός καπιταλισμός γνώρισε τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης δεν λέγεται τίποτα. Πού πήγαν όλα τα κέρδη που συσσωρέυτηκαν αυτό το διάστημα; Το μόνο σήμερο είναι ότι δεν μετατρέπηκαν σε παραγωγικές επενδύσεις. Τοποθετήθηκαν στα διάφορα «φραντσ», εγχώρια και του εξωτερικού, και αναζήτησαν το μέγιστο κέρδος σε κερδοσκοπικές-παρασκευτικές δραστηριότητες. Το πιο λογικό θα ήταν, ένα κράτος που αντιμετωπίζει πρόσθετα έσοδα εκεί στους υπάρχει «ευχέρεια». Να επιβάλει τουλάχιστον μια έκτακτη φορολογία στα υπερκέρδη των προηγούμενων ετών, παίρνοντας πίσω ένα μέρος από τις πραγματικά προκλητικές φοροαπαλλαγές που τους έδωσε. Οταν «κινδυνεύει η εθνική μας ανεξαρτησία», όπως δηλώνει ο πρωθυπουργός, είναι σαν να έχουμε απειλή πολέμου. Τότε, το κρά-

υψηλή διεθνή οικονομική πολιτική, όμως, τι βλέπουμε; Βλέπουμε τους διεθνείς ραντιέρηδες, την... ευγενή τάξη των καπιταλιστικού κεφαλαίου, να μη σταματούν να δανείζουν το ελληνικό κράτος. Απλά, αυξάνουν τα επιπτώσεις των καπιταλιστών. Είναι δυνατόν να δανείζει κάποιος συνεχώς λεφτά σε κάποιον υπερχρεωμένο που κινδυνεύει με χρεοκοπία; Επειδή το είδος του... μολάκα δεν ενδημεί σ' αυτούς τους κύκλους, οδηγούμαστε αναγκαστικά στο συμπέρασμα ότι το ελληνικό κράτος δεν κινδυνεύει με χρεοκοπία. Γι' αυτό και εξαικολουθούν να δανείζουν με ευκολία, αλλά με ψηλότερα επιπτώσεις.

Ταυτόχρονα, τα πολιτικά επιπτώσεις των προηγούμενων διαθέτει το χρηματιστικό κεφαλάριο υπαγορεύουν όρους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στην περίπτωση μας, καθόσον

το ελληνικό κράτος ανήκει στον σκληρό πυρή

Με αφορμή την πληροφορία ότι σε πηγές της Πάρνηθας έγιναν παράνομες επεμβάσεις από τον Φορέα του Ελλικού Δρυμού Πάρνηθας, που τρέδρος του παρασκένει ακόμη ο κολλητός του Γ. Σουφλιά, Δ. Σπαθής, επισκευτήκαμε στις 28 Νοέμβρη τις τέσσερις από τις πέντε πηγές και βρήκαμε μια άθλια κατάσταση.

Μετά την έρευνά μας πήγαμε στο Καταφύγιο του Μπάφι για να πάρουμε μια ανάσα και να πιούμε ένα καφέ. Το καταφύγιο αυτό ανήκει στον Ελληνικό Ορειβατικό Σύλλογο (ΕΟΣ) που το νοικιάζει στον Σ. Σιδηρόπουλο, ιδιοκτήτη της εταιρίας Trekking Hellas Πάρονθα, που κάνει ξεναγήσεις -με το αζημιώτο- στον Εθνικό Δρυμό. Στο Μπάφι λειτουργεί εστιατόριο που προσφέρει τα πάντα σε «τοιμητένες» τιμές. Εκεί βρήκαμε διαφραγματικά φυλλάδια για τις δραστηριότητες τόσο του καταφυγίου, όπου γίνονται γάμοι, βαφτίσεις και άλλου τύπου δεξιώσεις, όσο και της εταιρίας του Σ. Σιδηρόπουλου.

Τι δεκάδες φωτογραφίες που τραβήξαμε στις πηγές της Πάρνηθας τις δεξιάμε σε έμπειρους δασολόγους-δημιούρους υπαλλήλους προκειμένου να μας πουν την γνώμη τους. Μας απάντησαν ότι είναι ανεπίτρεπτο να γίνονται τέτοιες επεμβάσεις σε πηγές στα δάση και μάλιστα σε Εθνικούς Δρυμούς. Τους ενημερώσαμε οικόμη για τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο καταφύγιο και για τις ξενογήσεις που γίνονται στην Πάρνηθα από ιδιωτική εταιρία. Αυτό τους προκάλεσε εντύπωση και μας είπαν να ψάχνουμε το θέμα, απευθυνόμενοι στο Δασαρχείο Πάρνηθας και στις Διευθύνσεις Δασών Ανατολικής Αττικής και Περιφέρειας Αττικής.

**Παράνομες οι
επεμβάσεις στις πηγές**

Επισκεφθήκαμε τις πηγές Σκίτιζα, Γιανουλόπολου, Μεσιάν Νερό και Κορομηλιά. Η εικόνα που είδαμε και στις τέσσερις ήταν απαίσια και την αποτυπώσαμε σε δεκάδες φωτογραφίες. Μπάζα, ξύλα οικοδομής, μεγάλες νάιλον σακούλες γεμάτες οικοδομικά υλικά, περίφραξη των πηγών με σύρμα ύψους πάνω από δύο μέτρα, γύρω από τις πηγές αλλά και σ' όλο το μήκος της διαδρομής, δεξιά και αριστερά από τα μονοπάτια, στοιβες με ξερούς κορμούς και κλαδιά δέντρων, πρώτης τάξης εύφλεκτη ύλη για να ξεσπάσουν πυρκαγιές τους καλοκαιρινούς μήνες και να κάψουν ό, τι έχει απομείνει στην Πάρνηθα. Διαπιστώσαμε ότι η ίδια κατάσταση επικρατεί όχι μόνο στις πηγές, αλλά σ' όλη την Πάρνηθα που έχει μετατραπεί σε ατελείωτη ξυλαποθήκη! Με λίγα λόγια, η εικόνα γύρω από τις πηγές θύμιζε, στην κυριολεξία, εικόνα χαρβούζας, σε βαθμό που να μην έχεις τη διάθεση να μείνεις για πολύ στην πηγή, να ξαποστάσεις και να πιεις λίγο νερό.

Η κατασκευή ήταν πλακόστρωση δεκάδων τετραγωνικών μέτρων γύρω από την πηγή, χαντάκι μικρού πλάτους και βάθους μερικών μέτρων μετά τον ένα ή τους δύο κρουνούς που είχαν κατασκευαστεί από πέτρα και τοιμενένιο αρμολόγημα και μετά απ' αυτή την κατασκευή να τρέχει το νερό σε χωμάτινο χαντάκι. Ενώ στις τέσσερις αυτές χωμάτινες πηγές κατασκεύασαν δύο κρουνούς, περιέφραξαν μόνο τον ένα. Οι τρεις από τις τέσσερις πηγές ήταν κοντά σε δασικούς δρόμους και έτσι δεν χρειάστηκε να γίνει από τον εργολάβο Ε. Παππά «άγρια» επέμβαση στο μονοπάτι, όπως έγινε στην πηγή

Παράνομες επεμβάσεις και μπίζνες στην Πάρνηθα

Αριστερά: Μπάζα και κλαδιά μες στην καρδιά του Εθνικού Δρυμού. **Δεξιά:** Αισθητική παρέμβαση με κοτετσόδαυρα!

Αδιάβιωντος ιερότυρας οι διοικησιστικές καταγωγήσεις των... φυσιολαστούν μπίζεμαν στις ιστοσελίδες τους

ΜΠΑΦΙ: «Στο καταφύγιό μας, εκτός των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, κάθε ιδιώτης ή εταιρία μπορεί να χρησιμοποιήσει τις εγκαταστάσεις για την εκδήλωσή του, στο φιλόξενο περιβάλλον μας, δίπλα στο δάσος. Διαπίστεται η μία εκ των δύο αιθουσών για τις παρακάτω διοργανώσεις: Σεμινάρια, Συνέδρια, Ημερίδες, Προβολές, Κοινωνικές εκδηλώσεις (γάμος, βάφτιση, πάρτυ, γενέθλια, επέτειος)».

ΦΛΑΜΠΟΥΡΙ: «Στο Φλαμπούρι μπορείτε να καλέσετε τους φίλους σας και να γιορτάσετε με ξεχωριστό και σημαντικό γιορτάριο που θα αποτελείται από τρόπο, γιορτές, γενέθλια, επετείους κ.α.... Ιδανικός χώρος για τις γιορτές των παιδιών. Τα παιδιά έχετρελαίνονται μετά τα πάρτυ που οργανώνουμε...».

Σκίπιζα που απέχει αρκετά από το δασικό δρόμο. Χρησιμοποιήθηκε τροχοφόρο όχημα για τη μεταφορά των οικοδομικών υλικών και έτσι το μονοπάτι που οδηγεί σ' αυτή έχει καταστραφεί σε πολλά σημεία. Διαπιστώσαμε, ακόμη, ότι κόπηκαν δέντρα στους χώρους που είναι γύρω από τις πηγές και περιφρόσχητκαν με το συρματόπλεγμα! Μετά την πηγή του Γιαννουλόπουλου είδαμε χαντάκι εκαποντάδων μέτρων, που συνεχίζονταν και μετά το οπτικό μας πεδίο, ανοιγμένο στην πλοιγιά δασικού δρόμου και παρασλήλη μ' αυτόν. Προφανώς, αυτό στη συνέχεια θα τοιμενταριστεί, αν δεν έχει ήδη γίνει.

Οι κατασκευές αυτές είναι αισθητικά

απαράδεκτες και ταυτόχρονα παρανομες, γιατί δεν εντάσσονται στη λεγόμενη καλλιέργεια της πηγής του δάσους, που αποσκοπεί στη συγκέντρωση των νερών της και στην ανάπτυξη του υδροφόρου ορίζοντα. Το ότι η μελέτη των επεμβάσεων αυτών στις πηγές, που έγινε με εντολή του Φορέα του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας, εγκρίθηκε τόσο από το Δασοάρχη Πάρνηθας, όσο και από τους δύο προϊστομένους των Διευθύνσεων Δασών της Ανατολικής Αττικής και της Περιφέρειας Αττικής, για μας δεν σημαίνει τίποτα. Με όλους αυτούς επικοινωνήσαμε, όχι μόνο για τις παράνομες επεμβάσεις στις πηγές, αλλά και για δλες τις δραστηριότητες στην Πάρνηθα, από τους γάμους και τις βα-

φτίσεις μέχρι την παρόνομη ξενάγηση

Στην αρχή επικοινωνήσαμε με τον Δασάρχη Πάρνηθας και έναν υπηρεσιακό παράγοντα που είχε την εποπτεία στο αυτό το τεραπούργημα. Ο δασάρχης μας ενημέρωσε ότι η μελέτη του κακόγιουστου αυτού έργου έγινε μετά από εντολή του προέδρου του Φορέα Δ. Σπαθή και ότι την ενέκρινε. Οταν του ζητήσαμε να μας αποδείξει με επιχειρήσιμα τη νομιμότητα και τη σκοπιμότητα αυτού του τεραπουργήματος, ειπώθηκε σπράξαμε... άλλα λόγια να αγαπόμαστε. Είναι ο ίδιος που παλαιότερα ως εισηγητής είχε εγκρίνει τη μελέτη για την κακόφρημη Σαρακατσάνικη Στάση στη Μόλα, στον Πυρήνα του Εθνικού Δρυμού.

μού Πάρνηθας. Από τον δεύτερο υπηρεσιακό παράγοντα του Δασαρχείου μάθαμε ότι ο προϋπολογισμός του έργου αυτού ήταν 92.682 ευρώ και ότι ο εργολάβος θα εισπράξει για τις πέντε πιηγές (τέσσερις που επισκεφτήκαμε συν την πηγή της Πλατάνας) 89.901,5 ευρώ! Ο υπηρεσιακός αυτός παράγοντας, απαντώντας στις αιτιάσεις μας για τη σκοπιμότητα αυτού του έργου, που είναι μόνο μια καλή «φράμπιρικα» για

να χτιστούν και να περιφραχτούν όλες οι πηγές της Πάρνηθας και των άλλων Εθνικών Δρυμών και τίποτα περισσότερο, το μόνο που βρήκε να πει είναι ότι ναι μεν η μελέτη προέβλεπε περιφράξη με συρματόπλεγμα για να περιφρουρθεί η πηγή από τη μόλυνση των άγριων ζώων, αλλά εκ των υστέρων διαπίστωσε ότι θα ήταν καλύτερα η περιφράξη να γίνει με ξύλινη κατασκευή!

φράσιν να γίνει με ζωντανή καταδύσει]:
Στη συνέχεια, επικοινωνήσαμε με τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Ανατολικής Αττικής δύο φορές τηλεφωνικά και μία διά ζώσης. Επέμεινε στην αρχική του τοποθέτηση, ότι αφού ενέκρινε τη μελέτη ο Δασάρχης Πάρνηθας συμφωνεί κι αυτός και δεν έχει τίποτα να προσθέσει. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Περιφέρειας Αττικής,

Μπιζνές στον Εθνικό Δρυμό

Από τις ιστοσελίδες των καταφυγίων του Μπάρι (ανήκει στον ΕΟΣ Αθηνών) και του Φλαμπουριού (ανήκει στον ΕΟΣ Αχαρνών) και των εταριών Trekking Hellas και Trekking Hellas Πάρνηθο φαίνεται καθαρά ότι στην Πάρνηθα αναπτύσσεται ήδη μια παράνομη κερδοσκοπική δραστηριότητα. Και τα δύο καταφύγια βρίσκονται στη Ζώνη Α2. Το σημειώνουμε γιατί έχει σημασία γ' αυτά που θα αναφέρουμε στη συνέχεια.

Στις ιστοσελίδες των δύο καταφυγίων διαφημίζεται ότι οργανώνονται γάμοι, βαφτίσια και διάφορες άλλες «κοινωνικές εκδηλώσεις», με το αζημίωτο φυσικά. Ας δούμε, καταρχάς, ποιες κοινωνικές εκδηλώσεις επιτρέπονται στα δύο καταφύγια και γενικά στη Ζώνη Α2, σύμφωνα με το ΠΔ «Καθορισμός Ζωνών Προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας (Ν. Αττικής)», που εκδόθηκε το 2007, επί υπουργίας Γ. Σουφλιά, ο οποίος διακρίθηκε για τα δασοκτόνα αισθήματά του:

«Ζώνη A2: Είναι επίσης ζώνη απολύτου προστασίας, εντός της οποίας

επιτρέπεται μόνο η υπαθηρία αναψυχή και διημέρευση του κονού, η επιστημονική έρευνα και παραπήρηση και η περιβαλλοντική εκπαίδευση...

Επίσης εντός των ορίων της ζώνης αυτής, επιτρέπεται χωρίς επέκταση των εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων τους η λειτουργία των δύο υφιστάμενων ορειβατικών καταφυγίων.

Σύμφωνα λοιπόν με το ισχύον ΠΔ τόσο στη ζώνη Α2 όσο και στα δύο καταφύγια δεν επιτρέπονται οι γάμοι, βαφτίσεις, δεξιώσεις και διαυγκερεύσεις. Στις αρχές Δεκεμβρη, λίγες μόνο ημέρες μετά την επίσκεψή μας στην Πάρνηθα, επικοινωνήσαμε με τον δασάρχη και τον ρωτήσαμε πώς επιτρέπεται να γίνονται στο καταφύγιο του Μπάρι οργανωμένες δεξιώσεις, ενώ αυτό απογορεύεται ρητά ακόμη και από το ΠΔ Σουφλία. Μας δήλωσε, ότι δεν γνωρίζει αν γίνονται γάμοι και βαφτίσεις στο καταφύγιο και ότι δεν μπορεί να το διαπιστώσει γιατί (κρατήστε την αναπτούσας) οι δασοφύλακες δεν μπορούν να μπουν στο καταφύγιο! Αυτό κι αν είναι χοντρό δούλεμα από τον δασάρχη που εξακολουθεί να μη χαλάει χατίρι στον Δ. Σπαθή. Οταν του είπαμε ότι έχουμε μαρτυρίες ότι μέσα στο κατακαλόκαιρο με τις υψηλές θερμοκρασίες έγινε βάφτιση που προκάλεσε το αδιοχώρητο στο πάρκινγκ του καταφύγου στο Μπάρι και ανέφικτη κάθε δυνατότητα προσέγγισης πυροσβεστικών οχημάτων, αν προέκυπτε ανάγκη κατάσβεσης πυρκαϊάς, ο δασάρχης ζορίστηκε να μας απαντήσει τι πρόκειται να κάνει για να βάλει τέλος σ' αυτή την παρανομία.

Από τότε πέρασαν τρεις βδομάδες και στις ιστοσελίδες των δύο καταφυγίων συνεχίζεται η διαφρήμηση για τις ξενοδοχειακού-τουριστικού τύπου μπίζνες που προσφέρουν. Συνεχίζονται γιατί ο δασάρχης Πάρνηθας κάνει το κορδιό, θέτοντας σε κίνδυνο την ύπαρξη αυτής καθαυτής της Πάρνηθας, που είναι ζωτικής σημασίας για το λεκανοπέδιο και το λαό της Αττικής. Για την παρανομία αυτή ενημερώσαμε και τους δύο συναρμόδιους προϊσταμένους των Διευθύνσεων Δασών της Ανατολικής Αττικής και της Περιφέρειας Αττικής. Και αυτοί οι δύο κύριοι δεν κούνησαν το δοχτυλάκι τους, προκειμένου να επαναφέρουν στην τάξη τον δασάρχη, ώστε να φροντίσει για την τήρηση της «νομιμότητάς τους».

Ας δούμε τώρα τι γίνεται με τις ξεναγήσεις που κάνει η ιδιωτική εταιρία Trekking Hellas Πάρνηθας. Στην επικοινωνία που είχαμε με τον δασάρχη της Πάρνηθας τον ωρήσαμε ποιος ή ποιοι έδωσαν άδεια στην εταιρία αυτή να κάνει ξεναγήσεις στα μονοπάτια της Πάρνηθας και να αναπτύσσει ποικιλες δραστηριότητες, φυσικά με το αζημώτο. Μας απάντησε ότι την άδεια την έδωσε ο διοικητής της ιδιοκτησίας του Διασαρχείου Πάρνηθας με τη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών Δρυμών και Θέρας (ΔΑΔΔΘ) του υπουργείου Γεωργίας, σχετικά με το ποιος ή ποιοι εκδίδουν τις άδειες ξεναγήσης στην Πάρνηθα και με ποιοι νομική πρόβλεψη.

Στις 23 Μάη του 2008, ο πρόεδρος του Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας Δ. Σπαθής κοινοποίησε στην ΔΑΔΔΘ, στο Δασαρχείο Πάρνηθας και στις δύο συναρμόδιες Διευθύνσεις Δασών την απόφαση του ΔΣ του Φορέα, σύμφωνα με την οποία ο Φορέας δίνει την άδεια ξεναγήσης στους ενδιαφερόμενους υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Ο δασάρχης Πάρνηθας αμφισβήτησε το δικαίωμα αυτό του Φορέα και στις 25 Ιουνίου του 2008 έστειλε έγγραφο στη ΔΑΔΔΘ, με το οποίο, εκτός των άλλων, ρωτούσε εάν απαιτείται η έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης με την οποία θα καθοριστούν οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή των ξεναγήσεων. Ο τότε προϊστάμενος της ΔΑΔΔΘ έστειλε, μέσω του υπουργού Γεωργίας, ερωτήματα στο Νομικό Σύμβουλο χρ. Μπότσιο, ο οποίος, μετά την εμπλοκή του στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου, δεν «πτρόλαβε» να απαντήσει και έτσι η εκκρεμότητα αυτή παρέμεινε. Ο δασάρχης, όμως, αντί να επαναλάβει τα ερωτήματα στη ΔΑΔΔΘ και να περιμένει απαντήσεις, προτίμησε να πάρει «άδεια από τη σημαία» και να δώσει με το έτσι θέλω άδεια για ξεναγήσεις σε ιδιωτική επιχείρηση που κάνει μπίζνες!

Επειδή κανένας δεν επιτρέπεται να παίζει με τη δάση, απαιτούμε να σταματήσουν τώρα όλες οι παράνομες επεμβάσεις και οι κάθε ειδους μπίζνες στην Πάρνηθα και να διατεθούν τα απαραίτητα κονδύλια για την προστασία και ανάπτυξη τού σημαία» και να δώσει με το έτσι θέλω άδεια για ξεναγήσεις σε ιδιωτική επιχείρηση που κάνει μπίζνες.

Γεράσιμος Λιόντος

■ Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειες

Στο στόχαστρο τα δάση

Με διατάξεις εξόφθαλμα αντισυνταγματικές

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που διαχειρίστηκαν την καπιταλιστική εξουσία μέχρι τον Μάρτη του 2004, συγκρινόμενες μ' αυτές της ΝΔ πρωτοστάτησαν στην άσκηση δασοκτόνας πολιτικής με τη διεύρυνση των επιτρεπόμενων έργων σε δάση και δασικές εκτάσεις στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος. Εφτασαν στο σημείο με τους νόμους 1822/1988, 2801/2000 και 2941/2001 να επιτρέπουν την εκτέλεση έργων ακόμη και σε εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέα. Το παραθέτουμε αυτούσιο για μια φορά ακόμη για να μην δεχνιόμαστε και για να διαπιστώσουμε το μέγεθος της καταστροφής που συντελείται στο περιβάλλον και με τα περιβόητα έργα ΑΠΕ: «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποφιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό».

Η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ως ταύρος εν υαλοπλεύσει, συνεχίζει τη δασοκτόνα πολιτική των προηγούμενων, τόσο με το νομοσχέδιο για τα καμένα δάση της Ανατολικής Αττικής (το τελικό του σχέδιο κατατέθηκε την Τρίτη 8 Δεκεμβρίου στην αρμόδια υπηρεσία της βουλής και θα συζητηθεί μετά τις γιορτές) όσο και με το νομοσχέδιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ). Για το νομοσχέδιο για τα καμένα δάση της Ανατολικής Αττικής του Αυγούστου του 2009 έχουμε γράψει πολλά και πολύ αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα. Στο τελικό σχέδιο, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκανε ελάχιστες και δευτερεύουσας σημασίας διορθώσεις, με τις οποίες δεν αλλάζει η αρχική του δασοκτόνα φυσιογνωμία. Γ' αυτό θα μιλήσουμε αναλυτικά πάλι για το νομοσχέδιο αυτό όταν θ' αρχίσει η συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της βουλής, μετά τις γιορτές.

Περνάμε τώρα στο νομοσχέδιο για τις ΑΠΕ. Στην ισχύουσα δασική νομοθεσία εισήχθησαν δασοκτόνες διατάξεις, με τις οποίες τα έργα της ΑΠΕ αναγορεύτηκαν σε έργα δημοσίου συμφέροντος και επιτράπηκε η κατασκευή τους οικόμη και σε δάση και δασικές εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέες.

Τα έργα ΑΠΕ αναγορεύτηκαν σε έργα δημοσίου συμφέροντος μόνο για να ξεπεραστούν τα εμπόδια που βάζει το άρθρο 24 του Συντάγματος στην αχαλίνωτη επέκταση τους προς οφελούσας αποκλειστικά την έργα ΑΠΕ αναγορεύτηκαν σε έργα δημοσίου συμφέροντος που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέες. Τα έργα ΑΠΕ αναγορεύτηκαν σε έργα δημοσίου συμφέροντος μόνο για να ξεπεραστούν τα εμπόδια που βάζει το άρθρο 24 του Συντάγματος στην αχαλίνωτη επέκταση τους προς οφελούσας αποκλειστικά την έργα ΑΠΕ αναγορεύτηκαν σε έργα δημοσίου συμφέροντος που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέες.

προϋπολογισμό. Που θέλει ακόμη να εκμεταλλευτεί τις φυτλές της με τις οποίες θα πουλάει την ηλεκτρική ενέργεια στην ΔΕΗ προς ζημία του ελληνικού λαού.

Με το νόμο 2941/2001 παραβιάστηκε για τρίτη φορά το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος, που απαγορεύει την αλλαγή χρήσης εκτάσεων δασικών και δασών που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέα. Το παραθέτουμε αυτούσιο για μια φορά ακόμη για να μην δεχνιόμαστε και για να διαπιστώσουμε το μέγεθος της καταστροφής που συντελείται στο περιβάλλον και με τα περιβόητα έργα

ΑΠΕ: «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποφιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό».

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αρκέστηκε στην εισαγωγή αυτής της αντισυνταγματικής διάταξης προκειμένου να αφήσει ελεύθερο το περίδιο τους καπιταλιστές να κατασκευάζουν έργα ΑΠΕ όπου θέλουν μέσα στα δάση και στις δασικές εκτάσεις και να αγνοούν τόσο τη δασική νομοθεσία όσο και τους δασολόγους και τις νόμιμες αντιρρήσεις τους. Εισάγει μια ακόμη και νούρια διατάξη, με την οποία καταργεί διάταξη της πράξης της προστασίας αναδασωτέων των δασών και των δασικών εκτάσεων και αγνοεί την αναδασωτή πράξη της προστασίας αναδασωτέων των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Η Τ. Μπιρμπίλη με το πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου για τις ΑΠΕ καταφέρνει συντριπτικό πλήγμα στην ύπαρξη δασοκτόνας διορθώσεις, με τις οποίες δεν αλλάζει η αρχική του δασοκτόνα φ

■ Ποιος κοροϊδεύει ποιον:

Στα μέσα Οκτώβρη, μιλώντας στη Βουλή κατά τη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος, κομπορρημονούσε λέγοντας πως αυτός θα μετράει την πραγματική ανεργία, την οποία υπολόγιζε τότε σε 15,5%. Την περασμένη εβδομάδα, πάλι από το βήμα της Βουλής, ο Λοβέρδος συνέχισε το βιόλι του, μιλώντας για ανεργία «σε ιστοπανικά επίπεδα», που το Νοέμβρη έχει φτάσει το 18%. Δεν συνεννοήθηκε, όμως, καλά με τον υφυπουργό του Γ. Κουτρουμάνη (έχουν και μια κοντρά που ακόμα δεν έχει εκφραστεί δημόσια), ο οποίος την επόμενη κιδίας μέρα έλεγε σε ραδιοφωνικό σταθμό ότι η ανεργία στο τέλος του χρόνου θα φτάσει το 15%.

Πάντως, η ΕΣΥΕ, στην «έρευνα εργατικού δυναμικού» που δημοσιεύει κάθε μήνα, «υπολόγισε» την ανεργία του Σεπτεμβρίου στο 9,1%, έναντι 9% τον Αύγουστο.

■ Κολλητάρια

Μετά την από κοινού παρουσία τους στην παπανδρεϊκή φιέστα στο Ζάππειο, οι πρόεδροι ΓΣΕΕ και ΣΕΒ παρευρέθηκαν παρέα και στη φίέστα Σαμαρά στην πρώτη συνεδρίαση της ΚΟ της ΝΔ υπό το νέο αρχηγό (ο ΣΕΒ εκπροσωπήθηκε από τον αντιπρόεδρο Α. Λάβδα, λόγω κωλύματος του προέδρου). «Η παρέμβαση του πρωθυπουργού στην ΟΚΕ δημιουργεί αισιοδοξία», είπε ο Παναγόπουλος απευθυνόμενος στους δεξιούς βουλευτές, ενώ ο Λάβδας συνέστησε «αποφυγή της στείρας άρνησης».

Πριν από τις δημόσιες εμφανίσεις τους, πάντως, ΓΣΕΕ και ΣΕΒ συναντήθηκαν, παρουσία και των υπόλοιπων καπιταλιστικών συνδικάτων, στα γραφεία του ΣΕΒ, για να συζητήσουν για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Η ΓΣΕΕ άφρησε στην άκρη τους λεονταρισμούς και ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση του ΣΕΒ. Τι συζήτησαν κανένας δεν ξέρει, γιατί δεν το ανακοίνωσαν. Η ΓΣΕΕ έβγαλε απλώς ένα ακόμη παραπλανητικό δελτίο Τύπου, στο οποίο ανέφερε ότι «η συνάντηση αυτή δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση την έναρξη διαπραγματεύσεων για τη Νέα ΕΓΣΕΕ, για την οποία η ΓΣΕΕ θα είναι έτοιμη και θα αποστέλει τα συγκεκριμένα διεκδικητικά αιτήματα μετά τις 18/12/2009». Ακολούθως η συνήθης φλυαρία για τη συζήτηση που πρέπει να γίνει «τόσο μεταξύ των κοινωνικών φορέων όσο και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο για να αναζητηθούν λύσεις εξόδου από τη κρίση, με τρόπο και πολιτικές που θα διασφαλίζουν την απασχόληση την ανάπτυξη και τα δικαιώματα των εργαζομένων, παράλληλα με την ανάπτυξη της οικονομίας και των επιχειρήσεων» και ο καθιερωμένος ψευτολεονταρισμός: «Η ΓΣΕΕ έχει ξεκαθαρίσει προς όλους (Εργοδότες & Κυβέρνηση) ότι οι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να δεχθούν να πληρώσουν τα «σπασμένα» της κρίσης».

Καταδικάστηκαν εργάτες που διεκδίκησαν κλεμμένα ένσημα!

Για την περιπέτεια του εργάτη Κονσταντίν Μεμέτ και του συνδικαλιστή Θ. Γεωργιάδη γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο. Ο πρώτος διεκδίκησε τα ένσημα τεσσάρων μηνών, που δεν του κόλλησε η εταιρία στην οποία εργαζόταν. Το ΙΚΑ τον δικαίωσε σε δεύτερο βαθμό. Οταν πήγε στο ΙΚΑ για να δει πού βρίσκεται η υπόθεσή του, συνοδεύμενος από τον συνδικαλιστή, άκουσαν με έκπληξη το διοικητή να τους λέει πως θα κάνει ο ίδιος προσφυγή κι ας μην έκανε ο εργοδότης! Στις διαμαρτυρίες τους, αυτός απάντησε χτυπώντας τα χέρια του στο τραπέζι και αποκλώντας τους «αναρχικούς» και «τρομοκράτες!». «Τα χέρια που χτυπούν το τραπέζι και αδικούν τους εργάτες εγώ τα κόβω», του απάντησε ο Θ. Γεωργιάδης, που βρέθηκε μαζί με τον εργάτη κατηγορούμενος ύστερα από μήνυση του διευθυντή!

Η δίκη έγινε την περασμένη Τρίτη και η απόφαση ήταν καταδικαστική: 7 μήνες φυλακή για τον συνδικαλιστή, 3 μήνες για τον εργάτη.

Λεπτομέρεια: οι δυο εργάτες δεν έχουν δικηγόρο. Οταν τους ρωτήσαμε γιατί, μας απάντησαν ότι οι λόγοι ήταν οικονομικοί. Το ΕΚΑ απάξιωσε να βάλει ένα δικηγόρο να τους υπερασπιστεί! Ετοιμαστήκαν τα εργατικά δίκαια.

Η δίκη θα γίνει και σε δεύτερο βαθμό. Μέχρι τότε, περιμένουμε να δούμε αν η διοίκηση του ΙΚΑ και ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος θα ασχοληθούν με την περίπτωση αυτού του διευθυντικού στελέχους που δεν υπερασπίστηκε την υποχρέωση του ΙΚΑ να αγωνίζεται ενάντια στην εισφοροδιαφυγή και την εισφοροκλοπή.

Τι άλλο εκτός από ικέτης είναι ένας υπουργός, που περιδιαβάνει τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, εκλιπαρώντας μια δήλωση στήριξης από τους υποτιθέμενους εταίρους και ομολόγους του; «Οι εταίροι μας περιμένουν να δουν έργα και αυτό θα αποτυπωθεί αφενός στο Πρόγραμμα Σταθερότητας τον Ιανουάριο, αλλά, βεβαίως, και στην πορεία της κυβέρνησης τους επόμενους μήνες», δήλωσε με το γνωστό ραγιδικο-κακομορίκιο ύφος του ο Παπακωνσταντίνου, βγαντώντας από το γραφείο του γερμανού υπουργού Οικονομικών B. Σόιμπλε. Ο Γερμανός αρνήθηκε να βγει και να κάνει δηλώσεις μαζί του, σε μια ένδειξη αυτοκρατορικού μεγαλείου και έσχατης περιφρόνησης.

Και μόνο απ' αυτή την έλλειψη διπλωματικού τακτ μπορούμε να φανταστούμε τι ειπώθηκε πάσι από τις κλειστές πόρτες. Και με το ύφος. Ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου, στην επίσημη δήλωσή του, περιέγραψε ένα μέρος των γερμανικών απαιτήσεων, τις οποίες η κυβέρνηση Παπανδρέου ικανοποίησε αυθημερόν: «Ενημέρωσα τον κ. Σόιμπλε, αναφράκτικα με τα χρέη των ελληνικών

νοσοκομείων σε εταιρίες, μεταξύ των οποίων είναι και γερμανικές. Υπάρχει μια διαδικασία εξόφλησης των χρεών αυτών, η οποία και έχει ξεκινήσει. Αυτό θα αρχίσει από τον επόμενο μήνα, όπως και η συζήτηση για το θέμα των ναυπηγείων του Σκαραμαγκά, όπου υπάρχει μια διαδικασία επιλυσης που βρίσκεται σε καλό δρόμο». Την ίδια μέρα, η κυβέρνηση προχώρησε αιφνιδιαστικά σε δανεισμό ύψους 2 δισ. ευρώ (πενταετές ομόλογο με επανθέστατους όρους), που θα χρησιμοποιηθούν για να πληρωθούν τα γερμανικά μονοπάλια φορμάκων και ιατρικού εξοπλισμού!

Φυσικά, ο υπουργός του πρωθυπουργού που διαφημίζει τον «ευρωπαϊκή αλητεγγύη». Σε ό,τι αφορά τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά, όπως είπε συζήτησαν με τους δημοσιογράφους ο Παπακωνσταντίνου, η Thyssen Kroupp θα διευκολυνθεί να φύγει από το

αρπαγή του χρυσού της ΤτΕ, που ουδέποτε πλήρωσε η Γερμανία, μολονότι από το 1990 υπογράφηκε και τυπικά η οριστική συνθήκη ειρήνης. Ποσά που σε σημερινές τιμές ζεπερνούν τα 50 δισ. ευρώ!

Ομως, ο γερμανός υπουργός ζήτησε και άλλα, πέρα από την απαίτηση για άμεση εξόφληση των γερμανικών μονοπάλιων, την οποία είχε ήδη στο χαρτοφύλακά του ο Παπακωνσταντίνου. Ζήτησε να αγοράσει η Ελλάδα «Γιουροφάιτερ», τα μαχητικά αεροσκάφη τελευταίας γενιάς, που κατασκευάζει κονσόρτσιουμ εταιριών γερμανικών, γαλλικών, ιταλικών και ισπανικών συμφερόντων. Ετοιμαστήκαν τα συγκεκριμένα διεκδικήσανταν την απαίτηση της κρίσης

Σκαραμαγκά (εννοείται χωρίς κανέναν έλεγχο για τα πεπραγμένα της). Επίσης, θα πουλήθει σε τρίτη χώρα το «υποβρύχιο που γέρνει» (δεν χρειάζεται να σημειώσουμε σε τι τιμή θα πουληθεί), ενώ θα παραληφθούν και τα τρία υπόλοιπα υποβρύχια που έχουν παραγγελθεί. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση Παπανδρέου θα παγώσει τους εξοπλισμούς.

Κι όμως, ενώ του προσέφερε γην και ύδωρ, ο Σόιμπλε αρνήθηκε να στηθεί μαζί με τον Παπακωνσταντίνου μπροστά στους δημοσιογράφους. Γ' αυτό και ο τρισάθλιος δήλωσε με ύφος μπατάρια, ότι «οι εταίροι μας περιμένουν να δουν έργα».

Φαίνεται καθορά για ποιο λόγο ζητούνται νέες θυσίες από τον ελληνικό λαό. Για να μη διακυβευτούν τα υπερκέρδη των καπιταλιστικών μονοπάλιων και των ντόπιων μεσαζόντων και συνεργατών τους.

Την περασμένη Τετάρτη, αφού ολοκλήρωσε τη μίνι περιοδεία του στις αυλές των μεγάλων ευρωπαϊκών γηρεμών, ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου μετέβη στο City του Λονδίνου, προκειμένου να απολογηθεί στο Supreme Court (Άνωτατο Δικαστήριο) των «θεσμικών επενδυτών» και να προσπαθήσει να τους πείσει ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου θα εκτελέσει πειθήνια όλες τις απαιτήσεις τους.

Και μόνο η ενέργεια αυτή, κορυφαίος υπουργός να απολογείται ενώπιον των εκπροσώπων του χρηματιστικού κεφαλαίου, αποτελεί δεήγμα ραγιδισμού μιας κυβέρνησης, η οποία κατά τα άλλα προτείνει να σηκώσει τους πατριωτικούς τόνους. Η εθνική συστράτευση, στην οποία καλεί ο Παπανδρέου, δεν είναι παρά την εποπτική ολόκληρου του εργαζόμενου λαού της Ελλάδας στις απαιτήσεις τόνους που διεπικυρώνεται από την ομοιλόγη ιπταμενή της Ελλάδας στην οποία το ΙΚΑ διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου και της ελληνικής μεγαλοαστικής τάξης, που από τη γεννοφάσικα της λειτουργεί σαν συνεργάτης και μεσάζοντάς του στη χώρα μας.

Έχει προηγηθεί ένα ακόμα μπαράζ επιθετικών δημοσιευμάτων στα έντυπα του χρηματιστικού κεφαλαί

Πλήρης υποταγή στις ορέξεις των τραπεζιτών

Μια μέρα μετά τη φιέστα του Ζαππείου, όπου ο Παπανδρέου αναφέρθηκε και στον πατριωτισμό των επιχειρηματιών, το ελληνικό δημόσιο προχώρησε σε αιφνιδιαστικό έκτακτο δανεισμό. Μπορεί ο υπουργός Οικονομίας να διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους ότι αδιαφορεί για τα κερδοσκοπικά παιχνίδια, διότι το ελληνικό δημόσιο έχει ολοκληρώσει το πρόγραμμα δανεισμού για το 2009, όμως ο έκτακτος δανεισμός 2 δισ. ευρώ είναι γεγονός και μάλιστα τη μέρα που ο Παπανδρέους οργάνωνε τη φιέστα του πρεδρικού μεγάρου, με αντικείμενο τη διαφράνεια (!) και την καταπολέμηση της διαφοράς.

Οπως γράφουμε στη διπλανή σελίδα, ο έκτακτος αυτός δανεισμός οργανώθηκε με συνοπτικές διαδικασίες, προκειμένου να αποπληρωθούν κρατικά

χρέη προς γερμανικά μοντπάλια φαρμάκων και ιατρικού εξοπλισμού, όπως απαιτήσει η γερμανική κυβέρνηση.

Το υπουργείο Οικονομικών απευθύνθηκε σε ελληνικές τράπεζες, «στην προσπάθειά του να παρακάμψει τις αδηφάγες ορέξεις των ξένων δανειστών μας», όπως έγραψε φιλοκυβερνητική εφημερίδα. Το αποτέλεσμα ήταν να πάρουν μέρος όλες σχεδόν οι ελληνικές τράπεζες (Εθνική, Alpha, Eurobank, Πειραιώς) και το επιτόκιο να καθορίστει με καπέλο 2,5% πάνω από το euribor. Όλα έγιναν με συνοπτικές διαδικασίες. Μέσα σε λίγες ώρες έκλεισε το «ντίλ» και οι ελληνικές τράπεζες έγδυσαν το ελληνικό δημόσιο με... πατριωτικότατο τρόπο. Τα γερμανικά μοντπάλια θα πάρουν τα λεφτά τους (σε μια περίοδο που οι πληρωμές διεθνώς παίρνουν

παρατάσεις), οι ελληνικές τράπεζες θα βγάλουν τόκους με καπέλο μεγαλύτερο απ' αυτό που θα έβαζαν οι ξένες τράπεζες (μεταξύ 2% και 2,3% ήταν το «στρέντ») και ο ελληνικός λαός θα πληρώσει και τους μεν και τους δε.

Η κίνηση αυτή του ελληνικού κράτους έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός οικονομικού σκανδάλου. Σπεύδει να αποπληρώσει τα γερμανικά χρέη, όχι γιατί αυτό ήταν οικονομικά επιβεβλημένο αυτή τη στιγμή, αλλά επειδή το απαιτήσει η γερμανική κυβέρνηση. Παράλληλα, έδωσε στις ελληνικές τράπεζες υπέρογκα επιτόκια.

Δεν έχει κανένα νόημα, βέβαια, να σχολιάσουμε τον πατριωτισμό των ελλήνων τραπεζιτών. Οχι, όμως, και να μας ταΐζει κουτόχορτο ο Παπανδρέου, με καλέσματα για εθνική ενότητα και θυσίες «όλοι

μαζί». Από την άλλη, αφού τα πράγματα είναι τόσο κρίσιμα, όπως μας λένε, γιατί η κυβέρνηση δεν προχωρά σε υποχρεωτικό δανεισμό από τις τράπεζες, με επιπτόκιο που δεν θα ξεπερνά το euribor;

Επί δεκαετίες, το ελληνικό κράτος δέσμευε υποχρεωτικά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Είτε άποκα είτε με επιτόκια εξευτελιστικά, πολλές φορές κάτω από τα επιτόκια της τραπεζικής αγοράς. Αυτά τα λεφτά ουδέποτε επιστράφηκαν στα ασφαλιστικά ταμεία, το σύστημα χρεοκόπησε και τώρα ζητούν νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές. Γιατί, λοιπόν, δεν υποχρέωνται τώρα τους τραπεζίτες να δανείσουν το κράτος χωρίς καπέλο;

Η απάντηση είναι προφανής. Ας αντλήσουμε συμπεράσματα και απ' αυτό το οικονομικό σκάνδαλο.

■ Πρώτο θύμα ο Ρόβλιας Αρχισε ο αλληλοσπαραγμός

Αυτοχώς, πολύ άτυχος αυτός ο Ρόβλιας, αναδεικνύεται νωρίς-νωρίς σε... Τσιτουρδή του ΠΑΣΟΚ. Ξέρεις τι είναι να έχεις τραβήξει όλο το κουπί κατά την αντιπολιτευτική περίοδο του ΠΑΣΟΚ, να εμφανίζεσαι (μαζί με τον Καρχιμάκη) σαν ο αρχάγγελος της κάθαρσης, να είσαι αυτός που με συνεχείς δηλώσεις, συνεντεύξεις και οξείες κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις στηλίτευες τη διαφθορά, τη διαπλοκή, το ρουσφέτι, την εξυπηρέτηση των «ημετέρων» επί ΝΔ και ξαφνικά να πάρνεις πόδι από την κυβέρνηση, επειδή πιάστηκες στα πράσα να κάνεις ρουσφέτια ζητώντας μεταθέσεις αισιονομικών και στρατιωτικών;

Αν υπάρχει ένα ερώτημα, είναι ποιος κάρφωσε τον Ρόβλια. Η διαδρομή με την οποία βγήκαν τα χαρτιά «μυρίζει» έντονα ΚΥΠ, άρα... αναζητήσατε τον Χρυσοχοϊδη. Το λόγο δεν μπορούμε να τον ξέρουμε, υποτευόμαστε όμως πως έχει να κάνει με το γεγονός ότι ο Ρόβλιας μπήκε σε ξένα χωράφια, ζητώντας αικόμα και τη μετάθεση αισιονομικού στην ΚΥΠ. Υπό άλλες συνθήκες θα έβρισκαν έναν τρόπο να κουκουλώσουν το θέμα, σ' αυτή τη συγκυρία όμως, τη μέρα που ο Παπανδρέους οργάνωνε τη φιέστα του προεδρικού μεγάρου με θέμα την «καταπολέμηση της διαφθοράς», ένας... αποδισπομπαίος Ρόβλιας θα λειτουργούσε συμπληρωματικά. Γ' αυτό και ανετέθη στον αρχηγό της προεδρικής φρουράς Χ. Παμπούκη να ανακοινώσει στον υφυπουργό Εσωτερικών ότι παίρνει το πουόλι (ο αρχηγός, ως γνωστόν, δεν λερώνει τα χέρια του με αίμα).

Μεγάλη πλάκα, όμως, είχε ο τρόπος με τον οποίο ανακοίνωσε το θέμα με το κυβερνητικό εκπρόσωπο. «Ο υφυπουργός Εσωτερικών –είπε ο Πεταλωτής– διευκίνισε ότι υπήρξε πρόβλημα στο πώς παρουσιάστηκαν τα συγκεκριμένα στοιχεία, δηλαδή, ότι δεν διακινήθηκαν από το γραφείο του. Πλην όμως, για να μη δημιουργηθεί καμία σκιά για πελατειακές σχέσεις της σημερινής κυβέρνησης, υπέβαλε την παραίτησή του στον πρωθυπουργό, η οποία έγινε δεκτή». Αρα, αιθών ο Ρόβλιας και θέμα δεν υπήρξε. Τότε γιατί εκδιώχθηκε; Θα λέει δηλαδή όποιος θελεί ό,τι θελει για έναν υπουργό και ο πρωθυπουργός συνέχισε το Πεταλωτής –επεσήμανε ότι πρέπει να διαμορφωθούν κανόνες δεοντολογίας που θα δεσμεύουν όλα τα μέλη της κυβέρνησης από όως και πέρα και ανέθεσε τη σχετική εισήγηση στον αντιπρόσερο της κυβέρνησης κ. Πάγκαλο». Αφού δεν υπήρξε πρόβλημα, τότε γιατί ο πρωθυπουργός ανέθεσε στον Πάγκαλο να διαμορφώσει «κανόνες δεοντολογίας»; Προφανώς για να μη μπαίνει ο ένας υπουργός στα πόδια του άλλου και να μην καρφώνει ο ένας υπουργός τον άλλο και γίνονται ρόμπες όλοι μαζί.

Το θέμα Ρόβλια βγήκε την Κυριακή. Καμία εφημερίδα, όμως, δεν έγραψε τίποτα τη Δευτέρα! Πλήρης κάλυψη στον Παπανδρέου, που το βράδυ της ίδιας μέρας είχε τη φιέστα του Ζαππείου. Θυμηθείτε μόνο τι είχε γίνει με το ρουσφέτι που είχε ζητήσει ο Τσιτουρδής (μετεγγραφή του γιου του από την Κρήτη στην Αθήνα) και κάντε τη σύγκριση. Το βράδυ της ίδιας μέρας, Ρόβλιας και Παμπούκης έλεγον στους δημοσιογράφους ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα, ενώ ο Ρόβλιας μιλούσε για «χαλκευμένα έγγραφα». Την Τρίτη, όμως, προφανώς για να ενισχυθεί η εικόνα του πρωθυπουργού που δεν θέλει σκιές αδιαφάνειας και διαφοράς, ο Ρόβλιας κλήθηκε από τον Παμπούκη, που του έδωσε τα παπούτσια στο χέρι. Οταν δε ο Πεταλωτής έκανε εισαγωγικά τη δήλωση που παραθέσαμε παραπάνω, δεν ακολούθησε ούτε μία δημοσιογραφική ερώτηση!

Στο ΣΥΡΙΖΑ το 'χουν συνηθίσει

Στο ΣΥΡΙΖΑ, πάντως, δεν έχουν πρόβλημα με τους εσωτερικούς καυγάδες. Θα λέγει κανείς πως δε μπορούν να ζήσουν χωρίς αυτούς. Είναι σαν το οξυγόνο. Αν δεν έχουμε τουλάχιστον μια ειδηση την ημέρα, αν η μια φράξια ή συνιστώσα δεν στραφεί ενάντια στις άλλες, είναι σαν να λείπει το αλατοπίπερο από την αστική πολιτική ζωή. Εξελίξεις τελευταίας εσοδείας είναι η κυριακάτικη συνεδρίαση του συντονιστικού οργάνου της «ανανεωτικής πτέρυγας» του ΣΥΝ και η καμπάνια της ΚΟΕ με την ΚΕΔΑ για την έκδοση νέας εβδομαδιαίας εφημερίδας.

Η «ανανεωτική πτέρυγα» επιβεβαίωσε όσα διακήρυξε και μετά την πρόσφατη πανελλαδική σύσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ. Τα μέλη της δεν θα γραφούν σε ενιαία μητρώα μελών του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε βέβαια θα πάρουν κάρτα. Θα δουλέψει, δε, «είτε για τον ανακαθορισμό του ΣΥΡΙΖΑ ως συμμαχικό σχήματος (κάτι που σημαίνει νέα πολιτική συμφωνία και συνέχιση του εγχειρήματος του ΣΥΡΙΖΑ με όσους συμφωνήσουν) είτε για την απεπλοκή του Συνασπισμού από τον ΣΥΡΙΖΑ». Ούτε στη γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ θα βάλουν μέλος τους, διότι αυτό «θα αποτελούσε αντίφαση».

Από την άλλη, αν πιστέψουμε ΚΟΕ και ΚΕΔΑ «κάτι γεννιέται το Γενάρη για την υπόθεση της Αριστεράς» κι αυτό θα είναι η νέα εφημερίδα τους, την οποία πολλοί ήδη αποδίδουν στον Αλαβάνο. Αρκετοί αποδίδουν στον πεισματάρη τέως πρόδερμο πρόθεση δημιουργίας νέου φορέα, με κάποιες «συνιστώσεις» και άνοιγμα στην «εξωκοινοβουλευτική αριστερά».

■ Νέα Δημοκρατία

Εν αναμονή του συνέδριου, με συναίνεση και πίεση από τα δεξιά στην κυβέρνηση

Δηλαδή τι περίμενε η Μπακογιάννη, να της προτείνει ο Σαμαράς το σκιάδες χαρτοφυλάκιο των Εξωτερικών; Το Πολιτισμού-Τουρισμού και πολύ της έπεφτε. Άλλωστε, ο νικητής των αρχηγικών εκλογών της ΝΔ συμβιβάστηκε μ' αυτό ακριβώς το παρακαταπλάκι στην κυβέρνηση Καραμανλή, προκειμένου να επιστρέψει στην εγχώρια πολιτική σκηνή. Γιατί να δώσει στην ηττημένη κάτι καλύτερο; Της έδωσε ό,τι είχε

«Συγκεκριμένες δράσεις» για την κατάργηση του ασύλου

Με αφορμή των φευτοτραυματισμών του πρύτανη Χρ. Κίττα, ξεκίνησε μια νέα εκστρατεία με στόχο το πανεπιστημιακό άσυλο. Μια εκστρατεία που βολεύει ιδιαίτερα την κυβέρνηση, αφού από αμυνόμενη λόγω των ημερών χώντας που έφερε κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων στις αρχές του Δεκέμβρη-βρίσκεται ξανά σε θέση ισχύος κάνοντας μαθήματα δημοκρατίας.

Το ΛΑΟΣ, με ερώτηση προς την υπουργό Παιδείας, επαναλαμβάνει ξανά την εμετική του φιλολογία: «Έχει σταματήσει η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών», «πού αλλού υπάρχει άσυλο», «η δημοκρατία θα λειτουργήσει εάν πάρετε τη δυναμική, σωστή και αποφασιστική θέση να σταματήσει να υπάρχει αυτό το άσυλο που αλλοιώνει, μαυρίζει και προσβάλλει τη δημοκρατία». Τη σκυτάλη πάρουν οι πρωτάνεις, που στη Σύνοδο τους που πραγματοποιήθηκε στο Λαύριο το προηγούμενο Σαββατοκύριακο αποφάσισαν μεν να μη μπει στην ημερήσια διάταξη το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά δεν παρέλειψαν τις «օργισμένες» φωνές υπέρ της κατάργησής του. Ο αντιπρύτανης του Ιονίου Πανεπιστημίου Χάρης Ξανθουδάκης, δήλωσε ότι «το άσυλο είναι κεκτημένο της Δημοκρατίας και είναι δεδομένο», συμπληρώνοντας όμως, ότι «συχνά το νομοθετικό πλαίσιο αποτελεί τροχοπέδη για τη λειτουργία των πανεπιστημάτων, καθώς οδηγεί σε παραβατικές συμπεριφορές, αλλά και σε επέκταση της παραβατικότητας σε σχολεία και στην κοινωνία». Ο αντιπρύτανης του Γεωπονικού Πανεπι-

στημίου Λεωνίδας Λουλούδης, ο πιο λυσσασμένος απ' όλους, πρότεινε την κατάργηση του ασύλου και ξαφολύθηκε στα ραδιόφωνα για να προπαγανδίσει την άποψή του μ' ένα ανατριχιαστικό φασιστικό κίρυγμα, ενώ ο πρύτανης του Πολυτεχνείου Κ. Μουτζούρης είπε: «Ωρίμασαν οι συνθήκες. Πρέπει να ξανακουβεντιάσουμε το θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου».

Η ΠΟΣΔΕΠ, σε ανακοίνωση συμπαράστασης προς τον Χρ. Κίττα αναφέρει: «Ελπίζουμε στο μέλλον με τα σωστά μέτρα πρόληψης και τον κατάλληλο σχεδιασμό να αποφευχθούν αντίστοχα φρανόμενα». Η γνωστή πλέον αντιδραστική «Πανεπιστημιακή Συμπαράταξη ΑΠΘ» ζητά με ανακοίνωσή της από το Πρυτανικό Συμβούλιο του ΑΠΘ «να υιοθετήσει εδώ και τώρα προσωρινά την Πρόταση της Κοινής Πρωτοβουλίας που υποβλήθηκε στην Σύγκλητο στις 26.8.2009, και να ενεργήσει τα δέοντα με βάση την πρόταση αυτή».

Το ΔΣ της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών είπε να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Ο πρόεδρος της Νομικής, Φορτσάκης, κάλεσε τους πανεπιστημιακούς «να σκεφτούν πλέον σαφάρα τη δημιουργία συστήματος ασφαλείας. Δε ζητώ αστυνομία, αλλά να σκεφτεί η πανεπιστημιακή κοινότητα πώς να προφυλαχτεί». Ενώ το ΔΣ της Σχολής προτείνει να μποϊνουν οι φοιτητές στο κτίριο με κάρτα, δηλαδή να απαγορευτεί η είσοδος στο πανεπιστήμιο κάθε μη φοιτητή, καταργώντας έτσι ακόμη και τη μακρά

παραδόση συμμετοχής μη φοιτητών στις διαλέξεις των πανεπιστημιακών καθηγητών!

Αυτά είδε η Αννα Διαμαντοπούλου και ανέλαβε δράση. Πήρε το θέμα του ασύλου πάνω της. Εβγαλε από το κάρδο τον «σάκο του μπούζ» Χρυσοχοΐδη και άρχισε να κάνει μπαράζ δηλώσεων υπερασπιζόμενη το ισχύον νομικό καθεστώς (που διαμορφώθηκε από την κυβέρνηση Καραμανλή, σε σύγκρουση με το φοιτητικό κίνημα και ευρύτερα την πανεπιστημιακή κοινότητα). Εχοντας εξασφαλίσει τις δεξιές έως φασιστικές κορόνες μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας, η υπουργός Παιδείας όπου σταθεί και όπου βρεθεί κάνει και μια δήλωση... υπέρ του ασύλου. Απαντώντας στο ΛΑΟΣ αναφέρει: «Η δημοκρατία απαντά με θεσμούς και λειτουργίες», «το πανεπιστημιακό άσυλο στη χώρα μας έχει έναν ισχυρό συμβολισμό. Έχει ένα συμβολικό και ουσιαστικό ρόλο... θα ξαναδώσουμε στο άσυλο το αληθινό του περιεχόμενο... το θεσμικό πλαίσιο είναι επαρκές. Δεν θα το αλλάξουμε, θα στηρίξουμε όμως της Πανεπιστημιακές Αρχές, ώστε να το εφαρμόσουμε». Στη Σύνοδο των Πρυτάνεων έκανε πιο φανερές τις προθέσεις της κυβέρνησης: «Υπάρχει η γενική συνάντηση να λειτουργήσουμε όλοι μαζί με συγκεκριμένες δράσεις, ώστε η περιφρούρηση του ασύλου να γίνει πραγματικότητα». Αυτές τις «συγκεκριμένες δράσεις» έκαναν πρακτικά: «Να καταγραφούν οι χώροι ασύλου, που δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι οι δρόμοι και τα πεζοδόμια, να μην υπάρχουν κατει-

λημμένοι χώροι από ιδιώτες στα πανεπιστήμια, να λειτουργεί άμεσα πρωταρχική εφημερία και εν πάσῃ περιπτώσει τα ίδια τα πανεπιστήμια θα επιλέξουν τους τρόπους περιφρούρησής τους, ώστε να εφαρμόζεται ο νόμος χωρίς παρεκτροπές». «Είμαι διατεθειμένη να στηρίξω οποιαδήποτε πρόταση προς αυτή την κατεύθυνση», κατέληξε.

Το κατάλληλο κλίμα φτιάχτηκε, για μια ακόμη φορά. Σε δημοσκόπηση της Alco εμφανίζεται το 66,1% των ερωτηθέντων να πιστεύει ότι πρέπει να αλλάξει η νομοθεσία για να γίνει ευκολότερη η άρση του πανεπιστημιακού ασύλου. Η Διαμαντοπούλου βρέθηκε σε μια ιδιαίτερα πλεονεκτική θέση. Εχοντας από τη μια τα «κοράκια» να σκούζουν υπέρ της κατάργησης του ασύλου, με έναν άψογο επικοινωνιακό χειρισμό υπονοεί το ίδιο πρόγμα, ικανοποιώντας τους όλους. Ποιες ακριβώς είναι αυτές οι «συγκεκριμένες δράσεις»; Και ποια είναι η πλοιαρική που θα προσπαθήσει να εφαρμόσει το ΠΑΣΟΚ ώστε να λύσει το «πρόβλημα»;

Ο Προστάτης του Πολίτη Χρυσοχοΐδης δήλωσε και αυτός με τη σειρά του ότι «το ισχύον νομικό καθεστώς είναι επαρκές». Φυσικά είναι επαρκές, αφού πήραμε ήδη τα πρώτα δεήματα γραφής των «συγκεκριμένων δράσεων». Την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη τα MAT απέκλεισαν την είσοδο της ΑΣΟΕΕ, απαγορεύοντας έτσι στους φοιτητές να μπουν στο κτίριο και να πραγματοποιήσουν γενική συνέλευση. Φυσικά, οι φοιτητές αντέδρασαν

εντονα και μπήκαν στο χώρο. Ομως αυτή η «συγκεκριμένη δράση» εμπόδισε την «ελεύθερη διακίνηση των ιδεών» που όλοι αυτοί ευαγγελίζονται. Παρόμοιο σκηνικό εκτυλίχθητε στα Προπτύλαια λίγες μέρες αργότερα, αφού προηγήθηκε η συνεχής, απροκάλυπτη παραβίαση του ασύλου στο ΑΠΘ, όπου οι ΜΑΤάδες έφτασαν μέχρι την κεντρική είσοδο του Πολυτεχνείου και συνέλαβαν κόσμο.

Η κυβέρνηση προσανατολίζεται στο να εφαρμόσει το νόμο Γιαννάκου προς το αντιδραστικότερο. Εξασφαλίζοντας τη συναίνεση των πανεπιστημιακών, απαιτεί από αυτούς να καθορίσουν τους χώρους ασύλου και αυτή εγγυάται την εφαρμογή του νόμου. Θα χαρακτηριστούν ως άσυλο μόνο τα αφιθέατρα, οι τάξεις και τα εργαστήρια, ώστε να μπορούν οι «πραίτορες» του Χρυσοχοΐδη να εισβάλλουν όποτε θέλουν και να απομακρύνουν τις ενοχλητικές ιδέες και δράσεις.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι καθόλου εύκολο και το ξέρουν. Ξέρουν τι ζητάματα θ' ανοίξουν με μια τέτοια κίνηση. Αν δουν, όμως, να μην υπάρχει αντίσταση, θα το δοκιμάσουν, ώστε να έχουν λυμένα τα χέρια για τη μελλοντική πρακτική εφαρμογή του νέου νομικού πλαισίου. Οι αντιδραστικότερες αλλογές γίνονται σε περιόδους κοινωνικής νησεμίας, όταν τα κινήματα καθεύδουν και ο αντίπαλος εργάζεται με άνεση. Το φοιτητικό κίνημα, λοιπόν, για μια ακόμη φορά καλείται να αναλάβει δράση άμεσα. Γιάννης Ζ.

Για την ιστορία

Η λέξη άσυλο ετυμολογείται από το στερητικό «ω» και τη λέξη «σύλη» που σημαίνει αφαίρεση, απογύμνωμα, λεγλάτηση. «Άσυλο» δηλαδή, σημαίνει κάτια ασφαλές και απαραβίαστο. Αυτό που σε γενικές γραμμές κατανοούμε σαν «πανεπιστημιακό άσυλο» είναι απαγόρευση εισόδου δημόσιας δύναμης στο πανεπιστήμιο.

Στην Ελλάδα, από τον 190 αιώνα ακόμα, ή έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου αποτελεί ένα εθιμικό δίκαιο των Πανεπιστημάτων. Τον Ιανουάριο του 1897 έχουμε την πρώτη, και μάλιστα ένοπλη, φοιτητική κατάργηση πανεπιστημιακού κτηρίου στην Αθήνα. Οι φοιτητές επικαλέστηκαν την παραβίαση του ασύλου από τους άνδρες της χωροφυλακής και κατέλαβαν το χώρο.

«Η έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου άρχισε να αποκτά βαρύνουσα πολιτική και θεσμική σημασία κατά την μετεμφυλιακή περίοδο. Το φοιτητικό κίνημα της προδικτατορικής περιόδου μετέτρεψε το πανεπιστήμιο σε πολιτικό προμονούμα της ελεύθερης διακίνησης και πάλις των πολι-

■ Πανεπιστημιακό Ασύλο

Ιστορία–Παραβιάσεις–Ιδεολογήματα

τικών ιδεών και το πανεπιστημιακό άσυλο σε ασπίδα απέναντι στην αστυνόμευση της πανεπιστημιακής ζωής».

Τυπικά, δηλαδή, το πανεπιστημιακό άσυλο υπήρχε ακόμη και στις πρώτες απέναντι στην αστυνόμευση της πανεπιστημιακής ζωής. Της ισχύει έκαναν στους δρόμους όχι από τα πανεπιστήμια, δέκα χρόνια από την πανεπιστημιακή ζωή, ήταν ήδη τα πρώτα δεήματα γραφειοκρατικού σύστημα, που ακόμα και με τη βίᾳ θα επιβάλλεται πάνω στο ζωντανό φοιτητικό κίνημα. Νοσταλγούν τις ένδοξες εποχές τ

■ 62η Σύνοδος Πρυτάνεων

Πλαίσιο λειτουργίας του αυταρχικού Πανεπιστήμιου της αγοράς

Aφού σπεκουλάρισε με μεγάλες δόσεις δημοκρατικής ευαισθησίας και ιστορικές αναφορές στον αντιδικτατορικό αγώνα και το πώς αυτός οδήγησε στην κατάκτηση του πανεπιστημιακού ασύλου, η Αννα Διαμαντοπούλου πέρασε στο ζουμή: ζήτησε από τους πρυτάνεις να πάρουν όμεσα τα μέτρα που προβλέπει ο νόμος Γιαννάκου, που στην ουσία καταργεί το πανεπιστημιακό άσυλο. Θυμίζουμε ότι ο νόμος πλαισίο περιορίζει το άσυλο μόνο στους χώρους που γίνεται εκπαίδευση και έρευνα, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση της Συγκλήτου, μεταθέτει την αρμοδιότητα της απόφασης για την

άρση του από τη Σύγκλητο στο Πρυτανικό Συμβούλιο και η απόφαση αυτή παίρνεται κατά πλειοψηφία, ενώ οι μπάτσοι μπορούν να μπουκάρουν στους πανεπιστημιακούς χώρους χωρίς την άσεια του Πρυτανικού Συμβούλιου, εφόσον κρίνουν ότι μέσα σ' αυτούς διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της Ζωής. Κατά τη διάρκεια της 62ης Συνόδου των πρυτάνεων, λοιπόν, η Διαμαντοπούλου, τόνισε πως «είναι σημαντικό να υπάρξει η καταγραφή του χώρου του ασύλου», ξεκαθαρίζοντας πως «τα πεζοδρόμια και οι δρόμοι δεν είναι άσυλο». Πρόγευ-

ση της ταχτικής που θα ακολουθείται από δύο και μπροστινούς, μας έδωσαν οι ορδές των ΜΑΤ, που απέκλεισαν τα Προπύλαια στη διαδήλωση της Αθήνας για τον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

Η υπουργός Παιδείας ζήτησε ακόμη να «υπάρξει πλήρης καταγραφή των χώρων που σήμερα είναι υπό κατάληψη για ιδία χρήση», υπονοώντας σαφώς τα επόμενα βήματα, χωρίς από τώρα να τα κατονομάζει, για ευνόητους λόγους, που θα είναι η έξωση των καταληψιών. Εμπνέομενη από την απόφαση του ΔΣΤΗΣ Νομικής, με προσεχτικές όμως

στρογγυλεμένες εκφράσεις, δήλωσε πως «τα Πανεπιστήμια έχουν την αυτονομία να επιλέξουν τον τρόπο, της προδιαγραφές και τη λειτουργία της περιφρούρησης». Και διεμήνυσε ότι δεν θα δοθεί «κανένα περιθώριο στη διακοπή οποιασδήποτε πνευματικής, πολιτιστικής ή πολιτικής διαδικασίας που γίνεται στο Πανεπιστήμιο», αναφερόμενη προφανώς στις απεργίες των πανεπιστημιακών, τις φοιτητικές καταλήψεις ή τις μοχλητικές ενέργειες των φοιτητών που επιχειρούν να ματαιώσουν φιέστες, διαδικασίες που υπονομεύουν το δημόσιο χαρακτήρα του Πανεπιστήμιου ή συνεδριά-

σεις που πρόκειται να καταλήξουν σε αντιδραστικές αποφάσεις, μιας και όλα αυτά μοιραία θα διακόπτουν τα μοθήματα, τη λειτουργία του Πανεπιστήμιου και προπαντός την έρευνα, που διεξάγεται από καθηγητικά λαμπρά κατά παραγγελία καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Γιατί ιερά και όσια είναι για την κυβέρνηση όλα αυτά και όχι βεβαίως η υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου.

Η υπουργός Παιδείας προανήγγειλε επίσης ένα νέο θεμικό πλαισίο, που θα ενισχύει, λέει, την «αυτονομία» του Πανεπιστήμιου, που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 17

χώρους των AEI και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς χωρίς την πρόσκληση ή την άσεια του αρμόδιου οργάνου του AEI».

Στα μετεμφυλιακά χρόνια και τη χούντα, έννοιες όπως «ελεύθερη διακίνηση των ιδεών», «ακαδημαϊκή ελευθερία» και «αυτοτελεία των AEI» έμοιαζαν περισσότερο με ανέκδοτο πάρα με πιθανή μελλοντική πραγματικότητα. Ακόμα και στα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια, που υπήρχε η αντίληψη ότι μια νέα χούντα είναι «προ των πυλών», η θεσμική κατοχύρωση του ασύλου έμοιαζε σαν ενδεχόμενο και όχι σαν θέσφατο.

Από το 1982 μέχρι και το 2007, το φοιτητικό κίνημα, με τις καμπέτες και τις ανόδους του, δεν έπιαψε να υπερασπίζεται αυτήν την κατάκτηση. Στους πανεπιστημιακούς χώρους πλέον είχαν χώρο όλες οι απόψεις, τόσο σε επίπεδο ζύμωσης όσο και σε επίπεδο τακτικής. Είναι πολλές οι περιπτώσεις που η κυριαρχηγία διεολογία «έχαισε τη γη κάτω από τα πόδια της» κλονίζεινεντόπισης από τη δράση του φοιτητικού κινήματος. Από τη σημερινή που το πανεπιστημιακό άσυλο θεσπίστηκε, η έξουσία δεν έπιαψε ποτέ να το καταπατά. Προσπαθώντας έτσι να βάζει πάντα την «ελευθερία» που κερδίθηκε μέσα στα δικά της στεγνά.

Το 2007, έρχεται ο νόμος Γιαννάκου. Το φοιτητικό κίνημα του 2006-2007 αντέδρασε έντονα, όμως δεν κατάφερε να αποκρούσει τον λεγόμενο νόμο-πλαισίο. Στο άρθρο 3 του Νόμου 1549/2007 αναφέρεται: «Το ακαδημαϊκό άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους του AEI στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα. Οι χώροι αυτοί καθορίζονται με απόφαση και ευθύνη της αγοράς»

για τη Συγκλήτους για την Πανεπιστήμια και ΜΑΤ επιτίθενται σε συγκεντρωμένους της «Επιτροπής για τη στρατόπεδο τη σχολή τους κατά τον εργασμό του Προπύλαιο

της Συνέλευσης για τα TEI».

Μια μικρή φράση αλλάζει όλη την ουσία. Ενώ μέχρι πρότινος το άσυλο κόλυστε όλους τους χώρους των AEI-TEI, πλέον θα καθορίσουν τα ιδρύματα ποιούς θα καλύπτει. Ανοίγει δηλαδή το πάραθυρο, πετώντας το μπαλάκι στους πρυτάνεις, για να μπουν στο άσυλο μόνο τα αμφιθέατρα! Και έτσι να μπορούν οι μπάτσοι να μπαίνουν ανενόχλητοι στους διαδρόμους και τα προαύλια και να πιάνουν τους επικίνδυνους καταληψίες.

Παραβιάσεις

Στην «επίσημη» ιστορία αναφέρονται μόνο τρεις άρσεις του πανεπιστημιακού ασύλου. Η πρώτη το 1985 στην κατάληψη του Χημείου Αθηνών. Την απόφαση έλαβε η Επιτροπή Ασύλου επί πρυτανείας Μιχάλη Σταθόπουλου. Η δεύτερη το 1995 λόγω επεισοδίων στο κτήριο του ΕΜΠ, επί πρυτανείας Νίκου Μαρκάτου. Και η Τρίτη το 2002 στην Κρήτη, στην άποτη σύνοδο των υπουργών Εθνικής Αμυνας της ΕΕ, όπου ελικόπτερο της Αστυνομίας εντόπισε χασισοφυτεία σε δασώδη έκταση στο Ρέθυμνο, ιδικτησίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Και στις τρεις περιπτώσεις, αστυνομικές δυνάμεις εισήλθαν στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Η πραγματικότητα βέβαια είναι εντελώς διαφορετική. Οι μπάτσοι, εκτελώντας πάντα τις εντολές που τους δίνονται, παραβιάζουν το πανεπιστημιακό άσυλο με κάθε ευκαιρία. Ακολουθώντας μερικά γνωστά παραδείγματα:

◆ 5.1.1983: Αστυνομικός εισβάλλει στο ΑΠΘ για να συλλάβει εργαζόμενο που είχε διαπληκτιστεί με εργολάβο μετά την απόλυτη του.

λαία, μετά την απαγόρευση προγραμματισμένης πορείας.

◆ 2.2.1984: Η στρατονομία εισβάλλει στην Κτηνιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης για το σπάσιμο περιφρούρησης φοιτητικής απεργίας.

◆ 11.4.1984: Ενοπλοί ασφαλίτες εισβάλλουν και συλλαμβάνουν φοιτητές στη Νομική Κομιτηνής, για «αναγραφή συνθημάτων». Η Σύγκλητος του ΔΠΘ ζητάει την πειθαρχική διώξη των υπεύθυνων αστυνομικών.

◆ 24-25.10.1991: Η Σύγκλητος δίνει το πράσινο φως και τα ΜΑΤ προβαίνουν σε 28 συλλήψεις στον προαύλιο χώρο του ΕΜΠ, μετά τη λήξη μαθητικής πορείας.

◆ 17.8.1994: Η Σύγκλητος δίνει την άσεια στα ΜΑΤ για είσοδο στην ΑΣΟΕΕ, η οποία τελεί υπό κατάληψη σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους φοιτητές να πραγματοποιήσουν γενική συνέλευση. «Τους προφύλασσουν από την γρίπη των χοίρων», είναι η δικαιολογία.

◆ 6.12.2009: 8 συλλήψεις στον προαύλιο χώρο του ΑΠΘ.

◆ 7-8.12.2009: ΜΑΤ κυκλώνουν τα Προπύλαια και δεν αφήνουν τους διαδηλωτές να περάσουν στον προαύλιο χώρο του Πανεπιστημίου.

καταδίκωνται από ΜΑΤ που εισβάλλουν στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ. Η ΕΛΑΣ σε ανακοίνωσή της κάνει λόγο για «παρασυμό» των αστυνομικών οργάνων λόγω «έντασης».

◆ 17.11.2006: Αστυνομικός εγκαθίστανται στο χώρο των Προπύλαιών την πορεία του Πολυτεχνείου, 6.9.2007 ΤΕΙ Ναυπάκτου, 8.9.2007 ΑΠΘ.

◆ Δεκέμβριος 2008 Τμήμα ΜΜΕ του ΕΚΠΑ.

◆ 3.12.2009: Οι μπάτσοι κλείνουν την είσοδο της ΑΣΟΕΕ, μην επιτρέποντας στους φοιτητές να πραγματοποιήσουν γενική συνέλευση. «Τους προφύλασσουν από την γρίπη των χοίρων», είναι η δικαιολογία.

◆ 6.12.2009: 8 συλλήψεις στον προαύλιο χώρο του ΑΠΘ.

◆ 7-8.12.2009: ΜΑΤ κυκλώνουν τα Προπύλαια και δεν αφήνουν τους διαδηλωτές να περάσουν στον προαύλιο χώρο του Πανεπιστημίου.

Για ποια «ελευθερία» όμως μιλάνε; Αυτό που κυρίως τους απασχολεί είναι η ελεύθερη ανταλλαγή των κυρίαρχων απόψεων, ώστε μέσα από το διαφέρεται πιπίλισμά τους να περνούν ομαλά, με το κύρος των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, στ

ANTIKYNOVNIKA

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαθες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

«Masturbo ergo sum» καρτεσιανό μου φρέαρ / της ψυχής μου το έαρ. Κι ας περάσαμε από την αγωγή στην προσαγωγή του πολίτη, ποιοι, εμείς που διδαχτήκαμε όχι τη φυσική μα μια αφύσικη ιστορία, συλλέγοντας άχρηστα άριστα στα ενδεικτικά μας, έκδετοι στην έκδεση, μετεξεπαστέοι στη χοιροτεχνία και περνώντας από τη γεωγραφία στη γελοιογραφία. Πού είσαι Νιώτη που 'λεγες πως δα γινόμουν άλλος...

Σαν βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη και πηδώντας όχι και τις δύο αλλά μία Συμπληγάδα (simply ΓΑΔΑ), Μιλένα προ του τέλους μακάριζε, διότι άλλο Νιώτης κι άλλο Διώτης, περήφανη νιότη με το γλυκό πουλί σου. Λοιπόν, πρώτων έρχομαι να ρωτήσω για την υγεία σας και δεύτερον για τον χάρη της, διότι –ως γνωστόν– άνευ χάρτου υγείας τα πράγματα περιπλέκονται και δυσχεραίνονται, σκορπώντας ενίστε την απόγνωση. Τρίτον και μακρύτερον, είδα στον ύπνο μου τον προκάτοχο του μαρκησίου ντε Σαντ [σ-αντ: Σαμαράς Αντώνης, τίτλος που απεδόθη μετά το κακό που επέφερε στον οίκο των Μητσοτακίδων] να επιβεβαιώνει ότι ο x-president –που το όνομά του δεν μνημονεύεται στα x-files του Βατοπεδίου– πράγματι φτάνει τις 42 πίστες στη formula-1 του playstation! Δεν είμαι καθόλου καλά... Αφήστε δε, που αφυπνισθείσα πληροφορήμηκα την τοποθέτηση των νέων Περιφερειαρχών [κάλλιο αργά παρά ποτέ ή έστω κάλλιο αθρά πατέ]: οι εφτά στους δεκατρείς είναι γυναίκες!... Πυρ, γυνή και δάλασσα [το πυρ ανέλαβε ο προποτζής Μιχάλης και τη δάλασσα η καπετάνισσα Λούκα]. Μάγκες πιάστε τα γιοφύρια...

Κι έπειτα σκέφτηκα: Πότε και ποιος επιτέλους δα βάλει χέρι στα παραπλανητικά αρχικά Ο.Π.Α.Π. [Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου]. Γνωρίζει κανές τι σχέση έχουν τα προγνωστικά ποδοσφαίρου με το Λόπτο, το Πρώτο και το Γαμώτο; Κάποτε το βδέλυγμα του κρατικού τζόγου –του μόνου νόμιμου, τουτέστιν μονοπαλικού– δα πρέπει να αποκαλυφθεί και να του αποδοθεί το πραγματικό του όνομα. Εμείς δα προτείνουμε τα αρχικά EKT [Ελληνικός Κρατικός Τζόγος] για να έρχονται ασορτί με τα αρχικά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, που επιτελεί παρόμοια καθηκόντα... Ορίστε, μήλσα για Ευρώπη [εκ του «ευρεία οπή» κατά κάποιους] και δυμήδηκα τους εταίρους [το αρσενικό του εταίρες] που μας βάφτισαν PIGS. Από τα αρχικά των Portugal, Ireland, Greece, Spain. Τους απαντάμε στα ελληνικά, με τέσσερις λέξεις από τα αρχικά των: Δράμα, Εδεσσα –Γρεβενά, Αθήνα, Μεσολόγγι, Ιωάννινα, Ελευθερούπολη, Σπάρτη, Τρίπολη, Ερεσός – Ρέθυμνο, Ερέτρια – Μεγαλόπολη, Αγρίνιο, Λαρίσια, Αλεξανδρούπολη, Καβάλα, Ελαφόνησος, Σέρρες.

Σεβδύμενοι το δικαίωμα στο επαχθώς κεκτηθέν «πώρα είναι η σειρά μας», δεν δα γράψουμε τίποτε για το ευαίσθητο δέμα της αποχώρησης ενός εκ των δύο «P» του υπουργείου Εσωτερικών. Ομως, εκεί στο ιππουργείο πολτού, μας έχετε αφήσει άφωνους με το οργιώδες έργο σας κι ας λένε οι κακοήδεις ότι πάτε για λευκή κόλλα στο πρόχιορο διαγώνισμα των εκατό ημερών. Λίγο πιο αριστερά –όπως κοιτάς από κάτω– βλέπουμε να φιθούνται όλοι το KKE. Κάτι στο οποίο συνδράμουν και οι καπιταλιστές της υαλουργίας αφού δα είναι αχρείστοι στην μελλοντική επανάσταση που –με δεδομένο τον βαθμό ωρίμανσης των συνδηκών– τοποθετείται περί τα τέλη του 28ου αιώνος. Είναι γνωστό το ότι «μόνο το KKE μπορεί να συσπειρώσει τις μάζες» και η συνήγ επανάληψη αυτής της ατράναχτης αλέθειας μπορεί να κάνει ενίσιους κακοήδεις να πουν ότι αμφιβάλλετε. Αφήστε μας έτοι αφώνους από αυτό το κράμα επαναστατόκτητας και πολιτικού βερμπαλισμού, αφήστε μας στο δίπολο «ή με το κουφάλαιο ή με τους εργάτες» ώστε να ξυπνήσουμε ένα πρώι και ν' αναφωνήσουμε «πίσω προδότες, όχι άλλη Βάρκιζα, βουλιαγμένοι στη Βάρη από τα βάρη»...

Πάντως με τέτοια ιστορικά αντικείμενα [γιατί μόνο ιστορικά υποκείμενα δεν μπορεί να είναι κάποιοι] που εγκολπώνει το κίνημα, η κατάσταση καθίσταται χεστέα. Τον έδερναν μικρό; Πού να τον κατατάξεις τον τύπο που αφού πήρε το τηλέφωνο της αρχιτεκτονίσσας κι ονειρεύεται, πήρε και μια συνέντευξη απ' τον Μήτσο κι εξακολουθεί να ονειρεύεται; Και υπάρχουν τόσες κενές δέσεις στα περιοδικά «εγώ και το παδί μου», «εγώ και η ψυλή μου», «εγώ ο χαλβάς και ο χαβάς της ψυλής μου» και τόσα άλλα εξίσου επαναστατικά έντυπα. Aetas parentum peior avis tulit nos nequiores [η γενιά των πατέρων χειρότερη από των παπούδων, γέννησε εμάς περισσότερο χειρότερους], έλεγε ο Οράτιος...

Μαίριο ωθο; Α, Μαίρι Christmas... Καθίστε, έχουμε ακόμα, μην πλανάστε παρά της τα πάντα κυβερνώσας αδηφάγου αγοράς...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinokoufitsa@eksegersi.gr

Εγνα κουκλίτσα για τις άγριες μέρες που έρχονται

■ Αναβλήθηκε για τις 28 Απριλη δίκη του

Στον Κορυδαλλό θα παραμείνει ο Γ. Δημητράκης

Για τις 28 Απριλη αναβλήθηκε η δίκη του Γιάννη Δημητράκη, ύστερα από αίτημα

των συνηγόρων του, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να συνεργαστούν μαζί του. Η δίκη είχε αναβληθεί και την προηγούμενη εβδομάδα, όμως το υπουργείο Δικαιοσύνης, φτύνοντας κατάμουτρα τους δικαστές που έδωσαν αναβολή μιας εβδομάδας για να μπορέσει ο Δημητράκης να συνεργαστεί με τους συνηγόρους του, διέταξε την αυθημερόν μεταφορά του στις φυλακές Δομοκού, γεγονός που του αφαίρεσε τη δυνατότητα κάθε συνεργασίας με τους νομικούς του παραστάτες. Η νέα απόφαση αναφέρει ρητά ότι η αναβολή δινεται υπό την προϋπόθεση ότι ο Δημητράκης θα παραμείνει στον Κορυδαλλό, για να μπορέσει να συνεργαστεί με τους συνηγόρους του και να προετοιμάσει την υπεράσπι-

σή του.

Ο Δημητράκης και η υπεράσπισή του έχουν καταγγείλει το κλίμα που δημιούργησαν οι διωκτικοί μηχανισμοί ενώψει της δίκης του σε δεύτερο βαθμό. Οχι μόνο εξακολουθούν να τον δείχνουν σαν έναν από τους «ληστές με τα μαύρα», μολονότι έχει αθωωθεί για έξι από τις εφτά ληστείς που πήγαν να του φορτώσουν, του φόρτωσαν όμως ανύπαρκτες απόπειρες ανθρωποκτονίας, με αποτέλεσμα να καταδικαστεί στη με-

κακουργημάτων, που απαρτίζεται μόνο από επαγγελματίες δικαστές.

Στη δίκη του σε πρώτο βαθμό απαλλάχτηκε μεν από τις ληστείς που πήγαν να του φορτώσουν, του φόρτωσαν όμως ανύπαρκτες απόπειρες ανθρωποκτονίας, με αποτέλεσμα να καταδικαστεί στη με-

γαλύτερη δυνατή ποινή (25 χρόνια κατά συγχώνευση). Τώρα, ενώψει της δίκης του στο δεύτερο βαθμό, κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους για να υπάρξει η ίδια εκδικητική ποινή και να μην «καθήσει» η υπόθεση στις πραγματικές ποινικές της διαστάσεις.

Πρόκειται για μια παλιά άποψη, με την οποία εμείς διαφωνούμε, όπως και άλλη φορά μας έχει δοθεί η ευκαιρία να εξηγήσουμε. Ουδείς όμως, μπορεί να προσάψει στον Δημητράκη και σε όλους που κάνουν αυτές τις επιλογές ιδιοτέλεια. Πολύ περισσότερο οι εκπρόσωποι ενός συστήματος που στηρίζεται στην κλοπή της απλήρωτης δουλειάς των εργατών. Τα λόγια του Μπρεχτ («μεγαλύτερο έγκλημα είναι να ιδρύεις μια τράπεζα, παρά να ληστεύεις μια τράπεζα») είναι –ειδικά σήμερα– πιο επίκαια από ποτέ. Γ' αυτό και ο Δημητράκης έχει την αλληλεγγύη μας.

Πλήρης παραγωγική καθίζηση

Σε ελεύθερη πτώση βρίσκεται η κάθε ειδούς παραγωγική δραστηριότητα στη χώρα μας. Ο ελληνικός καπιταλισμός τώρα μπαίνει βαθιά στην κρίση, με αποτέλεσμα όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι να πέφτουν και η ανεργία να φουντώνει.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ για τον Οκτώβρη του 2009, η βιομηχανική παραγωγή παρουσίασε μείωση 9,2%, διπλάσια από τη μείωση που είχε σημειώσει τον Οκτώβρη του 2008 (-4,6%). Σε μέσα επιπτέδω, το δεκάμηνο του 2009 η μείωση είναι μεγαλύτερη (-9,7%), τριπλάσια απ' αυτή του δεκάμηνου του 2008 (-3,2%).

Μείωση παρουσίασαν τον Οκτώβρη όλοι οι βιομηχανικοί τομείς, όπως τους μοιράζει η ΕΣΥΕ: Παραγωγή Ορυχείων-Λατομείων -13,8%, Παραγωγή Μεταποιητικών Βιομηχανιών -11,6%, Παραγωγή Ηλεκτρισμού -0,2%, Παραγωγή Νερού -6,9%. Στην κατάταξη της ΕΣΥΕ κατά Κύριες Ομάδες Βιομηχανικών Κλάδων έχουμε: Παραγωγή Ενέργειας -4,2%, Παραγωγή Ενδιάμεσων Αγαθών -13,3%, Παραγωγή Κεφαλαιουχικών Αγαθών -8,7%, Παραγωγή μη Διαρκών Καταναλωτικών Αγαθών -6,9%.

Σε ελεύθερη πτώση βρίσκεται και ο κλάδος των κατασκευών, στον οποίο στη-

ρίζεται σε μεγάλο βαθμό η ελληνική καπιταλιστική παραγωγή. Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ, ο Γενικός Δείκτης Παραγωγής Εργων Πολιτικού Μηχανικού παρουσίασε μείωση κατά 18,7%, ενώ ο Δείκτης Παραγωγής Εργων Πολιτικού Μηχανικού παρουσίασε μείωση κατά 11,7%.

Τέλος, καθίζη

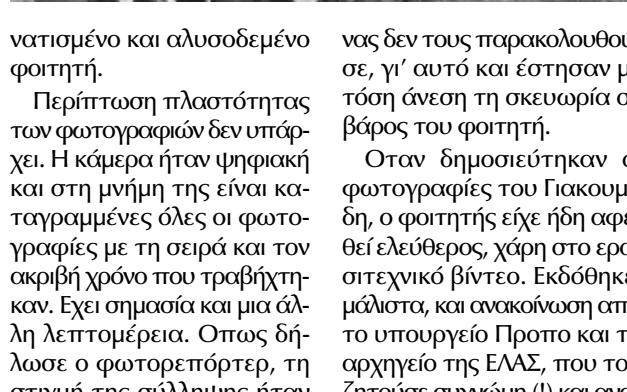
Ετσι φορτώνουν αδικήματα στους συλληφθέντες

Τύχη βουνό είχε ο «φοιτητής με την πυτζάμα», όπως θα μείνει στην ιστορία το 23χρονο παιδί που οι μπάτσοι της Θεσσαλονίκης προσπάθησαν να τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί με καπηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα. Οπως το προηγούμενο θύμα αστυνομικής σκευωρίας, ο «φοιτητής με τα πράσινα παπούτσια», τη γλίτωσε χάρη σ' ένα ερασιτεχνικό βίντεο που τον έδειχνε να χορεύει σ' ένα πάρτι, την ώρα που κάποιος άλλος, με πράσινα παπούτσια επίσης, «έχωνε» μολότοφ στους μπάτσους, έτσι και ο φοιτητής με τη πυτζάμα σώθηκε χάρη σ' ένα άλλο ερασιτεχνικό βίντεο, που τον έδειχνε να περπατά στο δρόμο, όπου είχε κατέβει για να πετάξει τα σκουπίδια (δεν συμμετείχε δηλαδή καθόλου στη διαδήλωση) και να τον αρπάζουν οι μπάτσοι.

Ομως, οι φωτογραφίες που τράβηξε από μακριά (με τηλεφακό) ο φωτορεπόρτερ Νίκος Γιακουμίδης απέδειξαν κάτι αλλό. Απέδειξαν πως οι μπάτσοι δεν περιορίζονται πλέον να βουτάνε κόσμο από το σωρό και να δηλώνουν μετά ότι τους είδαν να πετάνε πέτρες ή μολότοφ, αλλά δημιουργούν πλέον και «πειστήρια», τα οποία φορτώνουν στο θύμα τους. Τριάντα πέντε φωτογραφίες πρόλαβε να τραβήξει ο φωτορεπόρτερ. Τριάντα πέντε φωτογραφίες που δείχνουν καρέ-καρέ πως προστάθησαν να φορτώσουν σ' αυτόν τον άνθρωπο κοτηγορίες για «κατοχή εκρηκτικών». Επειδή δεν είναι δυνατόν να παραθέσουμε όλες τις φωτογραφίες, οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευτεί στο διαδίκτυο, περιορίζομαστε στην περιγραφή.

Ενας ασφαλίτης με κράνος στο κεφάλι μαζί με μερικούς Δελτάδες αρπάζουν τον φοιτητή και τον κουβαλάνε στην άκρη. Φαίνεται καθαρά ότι έχει περασμένο από το λαιμό του ένα μικρό τσαντάκι το οποίο κρέμεται στο στήθος του. Την ίδια ώρα, ένας χοντρός Δελτάς κρατώντας στο αριστερό χέρι την ανοιχτή τσάντα πλάτης και στο δεξί μια

μολότοφ, την οποία κοιτάζει με καμάρι. Οταν φτάνει δίπλα στον φοιτητή, ο κρανοφόρος ασφαλίτης τον βοηθά, βάζουν τη μολότοφ μέσα στην τσάντα, κλείνουν το φερμουάρ και ο Δελτάς την αφήνει προσεχτικά δίπλα στον γο-

νατισμένο και αλυσοδεμένο φοιτητή.

Περίπτωση πλαστότητας των φωτογραφιών δεν υπάρχει. Η κάμερα ήταν ψηφιακή και στη μνήμη της είναι καταγραμμένες όλες οι φωτογραφίες με τη σειρά και τον ακριβή χρόνο που τραβήχτηκαν. Εχει σημασία και μια άλλη λεπτομέρεια. Οπως δήλωσε ο φωτορεπόρτερ, τη στιγμή της σύλληψης ήταν πολύ κοντά, όμως οι μπάτσοι τον διέταξαν να απομακρυνθεί, ενώ ένας μπήκε μπροστά στο φακό της μηχανής του. Ετσι, τις υπόλοιπες φωτογραφίες τις έβγαλε από απόσταση, μη τηλεφακό. Οι μπάτσοι ήταν σήμεροι ότι κανέ-

νας δεν τους παρακολουθούσε, γι' αυτό και έστησαν με τόση άνεση τη σκευωρία σε βάρος του φοιτητή.

Οταν δημοσιεύτηκαν οι φωτογραφίες του Γιακουμίδη, ο φοιτητής είχε ήδη αφεθεί ελεύθερος, χάρη στο ερασιτεχνικό βίντεο. Εκδόθηκε, μάλιστα, και ανακοίνωση από το υπουργείο Προτοπολεμικών Εθνικής Άμυνας για την ζητούσε συγνώμη (!) και ανακοίνωνε ότι διατάχθηκε ΕΔΕ, διότι «το περιστατικό της Θεσσαλονίκης είναι εξαιρετικά σοβαρό και θα διερευνθεί σε βάθος». Σε πόσο βάθος θα διερευνηθεί μπορούμε να το καταλάβουμε από την ανακοίνωση της ΓΑΔΘ, που ελε-

γε τα εξής εκπληκτικά: «Κατά την προανάρτηση οι αστυνομικοί εσφαλμένα θεώρησαν ότι το σακίδιο ανήκει στο συλληφθέντα, καθώς κατά τη διάρκεια της καταδίωξης που προηγήθηκε της σύλληψής του, έφερε κρεμασμένη στον ώμο του τσάντα ιδίου χρώματος! Αυτό ακριβώς διαψεύδουν οι τριάντα πέντε φωτογραφίες του Γιακουμίδη. Περίπτωση λάθους δεν υπήρχε. Απολύτως συνειδητά, ασφαλίτης και Δελτάδες πήραν μια άδεια τσάντα, έβαλαν μέσα μια μολότοφ (άγνωστο πού τη βρήκαν) και τη φόρτωσαν στο φοιτητή. Ήταν τόσο το μένος τους και τόση η σιγουριά τους ότι κανένας δεν θα τους πειράξει, που δεν έδωσαν καμιά σημασία στο ότι ο άνθρωπος φορούσε μια παρδομή πυτζάμα και αποκλειόταν να είχε πάει με αυτή στη διαδήλωση.»

Και όμως, με τέτοια στοιχεία καταδικάζονται νέοι άνθρωποι σε βαρύτατες ποινές. Εκείνο, λοιπόν, που πρέπει να κρατήσουμε απ' αυτή την ιστορία, δεν είναι το αίσιο τέλος της ταλαιπωρίας του «φοιτητή με τις πυτζάμες», αλλά ο τρόπος με τον οποίο στήνονται οι κατηγορίες σε βάρος όσων συλλαμβάνονται στις πορείες. Είναι απορίας άξιο (για να μην πούμε ότι είναι σημάδι παρακιμής και αδιαφορίας) που τουλάχιστον ο προοδευτικός νομικός κόσμος δεν έχει ξεσκωθεί και δεν έχει δημιουργήσει τεράστιο θέμα μετά απ' αυτές τις αποκαλύψεις.

στην πλάτη, το λύνουν από τον κρίκο που το κρατάει στη ζώνη. Το ανοίγουν, το κοιτάζουν, δεν έχει τίποτα μέσα. Πλησιάζει ο πρώτος χοντρός Δελτάς κρατώντας στο αριστερό χέρι την ανοιχτή τσάντα πλάτης και στο δεξί μια

62η Σύνοδος Πρυτάνεων

Αποκαλυπτήρια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

έχει να κάνει κυρίως με την απομάκρυνση του κράτους από την υποχρέωση της γενναίας χρηματοδότησης των Ιδρυμάτων και την εξάθηση τους σε στενότερη συνεργασία με την αγορά και τις επιχειρήσεις, από τις οποίες θα προσβλέπουν να αντλήσουν πόρους. Αυτή την «αυτονομία» μας την έκανε λιανά ο Γιώργος Παπανδρέου στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης. Το «περίγραμμα του νέου θεσμικού πλαισίου» τέθηκε στη Σύνοδο των πρυτάνεων, όπως επίσης δόθηκαν και οι διαβεβαιώσεις για την αλλαγή «συγκεκριμένων άμεσων ρυθμίσεων που αφορούν τη μη εφαρμογή του υπάρχοντος νόμου». Είναι γνωστό ότι οι πρυτάνεις διεκδικούν αλλοιγές στην εκλογή των εκλεκτορικών σωμάτων και σε κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες στη διανομή των συγγραμμάτων στους φοιτητές, που όμως δεν αμφισβητούν το χαρακτήρα της διάταξης, που περιορίζει αυστηρά τα συγγράμματα σε ένα για κάθε μάθημα. Στη Σύνοδο αναφέρθηκε επίσης πως η «χωροταξική και θεματική ανα-

διάρθρωση του Πανεπιστήμιου και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, θα είναι το επόμενο μεγάλο στοίχημα για την αλλαγή του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης». Πάμε, λοιπόν, σε λουκέτο ή συγχωνεύσεις περιφερειακών, κυρίως, ΤΕΙ και στη μετονομασία κάποιων Τμημάτων, ώστε να φτιασιδωθεί ξανά η ταμπέλα τους, τραβώντας τις προτιμήσεις επιδοξών «πελατών»-σπουδαστών, προερχόμενων κατά κανόνα από τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Τέλος, ενημέρωση έγινε από τη Διαμαντοπούλου για τα κολέγια. Και εδώ η υπουργός Παιδείας επανέλαβε όλα αυτά που τόνιζε με έμφαση στο πρόσφατο παρελθόν, δίνοντας εύγλωττα το στήμα των επόμενων κινήσεών της. Είπε πως υπάρχει «κενό νόμο» που έχουμε έναν «αντιεργαπαϊκό νόμο» και πως το θέμα των κολεγίων αντιμετωπίζεται μέσα από τη συνολικότερη ρύθμιση για τα επαγγελματικά δικαιώματα, που θα γίνει με την ενσωμάτωση της σχετικής ευρωπαϊκής οδηγίας.

Γιούλα Γκεσούλη

Οι πατενταρισμένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΔΟΕ, που έχουν γίνει κανονικοί κολαούζοι του υπουργείου Παιδείας και φερέφωνά του (ειδικά μετά την αλλαγή κυβέρνησης, καθόσον στη ΔΟΕ την πλειοψηφία και τον πρόεδρο των έχουν οι πασόκοι), έσπευσαν να καταγγείλουν το Συντονιστικό των νηπιαγωγών, γιατί, λέει, ποραπληρωφορεί τον κλάδο, διαδίδοντας πως η Ειδική Γραμματείας του υπουργείου Παιδείας Θάλεια Δραγώνα δήλωσε, σε συνάντηση που είχε με μελη του, ότι το υπουργείο σκέφτεται να βάλει νηπιαγωγούς να διδάσκουν στην Α' και Β' Δημοτικού, επειδή υπάρχει έλλειψη δασκάλων (οι νηπιαγωγοί και ειδικά το Συντονιστικό ουδέποτε διεκδίκησαν αυτό το ρόλο, που καταστρατηγεί ειδικότητες, πανεπιστημιακή ειδίκευση και εργασιακά δικαιώματα εκπαίδευτικών).

Ομως, πριν σβήσει ο απόχρος των καταγγελιών, που φιγουράρουν ακόμα ξεδιάντροπα στην ιστοσελίδα της ΔΟΕ, η υπουργός Παιδείας, αυτή τη φορά, επανέλαβε τη σχετική δηλώση την Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου, στη συ-

νάντηση που είχε με τους συνδικαλιστικούς φορείς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του νομού Αιτωλοακαρνανίας στο Μεσολόγγι. Η ειδηση ήρθε από το Σύλλογο Δασκάλων, Νηπιαγωγών και Εκπαίδευτων Ειδικοτήτων Περιφέρειας Μεσολογγίου «Κωστής Πολαμάρη», που κατήγγειλε με σχετική ανακοίνωση του την Ανα Διαμαντοπούλου.

Ας δούμε τώρα πως θα τα μαζέψουν ο Μπράτης και ο Πασόκοι της ΔΟΕ. Σημειώνουμε πως επειδή οι κατραπακιές από το υπουργείο Παιδείας και την κυβέρνηση είναι πολλές (ασφαλιστικό δημοσίων υπαλλήλων με εξίσωση των ορίων συνταξιο

Κοζώνη πάρε την ΑΕΚ να τρελαθώ και αν δεν έχεις φράγκα παίξε ΛΟΤΤΟ και ΠΡΟΠΟ...

✓ Με ανακούφιση και προβληματισμό υποδέχτηκαν οι οπαδοί και οι φίλοι του Παναθηναϊκού την απομάκρυνση του Τεν Κάτε (το θέμα δεν το σχολιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο, λόγω θλεψης χώρου). Δε νομίζω ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για το αίσθημα ανακούφισης. Η αδυναμία του Τεν Κάτε να διαχειριστεί το έμφυχο υλικό, σε συνδυασμό με τις αλλοπρόσωπες επιλογές του και την ήττα από τον Ολυμπιακό, έκαναν αναγκαστική την απομάκρυνσή του. Οσον αφορά τον προβληματισμό, είναι φυσιολογικό να υπάρχει για τους παρακάτω λόγους. Καταρχήν, η απόφραση του Πατέρα δεν οφείλεται σε αγωνιστικά κριτήρια (παρά το γεγονός ότι υπάρχουν), αλλά στην κόντρα του με τον Γιαννακόπουλο. Ο υνν πρόεδρος του Παναθηναϊκού στήριξε τον προπονητή μετά τις ήττες από Ολυμπιακό και Γαλατά Σαράι, όμως αναγκάστηκε ν' αλλάξει γραμμή πλεύσης μετά τη δημόσια δήλωση του Παύλου Γιαννακόπουλου, ότι το καλοκαίρι θα διεκδικήσει την προεδρία της ΠΑΕ. Με δεδομένη τη «ουμαχία» των Αφρόν Γιαννακόπουλων με τον Τζίγγερ, ο Πατέρας καταλάβει ότι μόνο αν πάρει το πρωτάθλημα θα μπορέσει να παραμείνει στη θέση του. Αποφάσισε λοιπόν ν' αφήσει στην άκρη τις διακρύδεις του τύπου «ο προπονητής θα κριθεί στο τέλος της σεζόν» και έστειλε τον Τεν Κάτε στο ταμείο ανεργίας, θέλοντας να περάσει την εικόνα προέδρου με πυγμή, που ξέρει να πάρειν αποφάσεις.

Το δεύτερο στοιχείο προβληματισμού είναι η επιλογή του Νίκου Νιόπλια. Αν και η συγκεκριμένη επιλογή έχει μεγάλο ρίσκο, οι περισσότεροι οπαδοί του Παναθηναϊκού την είδαν θετικά. Ο Νιόπλιας δεν έχει «παραστάσεις» σε πάγκο ομάδας που κάνει πρωταθλητισμό, όμως τα δεήματα της δουλειάς του, αλλά και η σοβαρότητα του δημόσιου λόγου του ως προπονητή της Εθνικής Νέων αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας. Παράλληλα, ξέρει την πραγματικότητα του ελληνικού πρωταθλήματος και τη νοοτροπία των πράσινων αποδυτήριων (ένας ξένος προπονητής θα χρειάζοταν μια περίοδο προσαρμογής για να εγκλιματιστεί), γεγονός που του επιτρέπει να προχωρήσει σε άμεση εφαρμογή των πλάνων του. Αν μάλιστα το αποτέλεσμα είναι το επιθυμητό –η στήλη θεωρεί σήγουρη την κατάκτηση του τίτλου μετά την απομάκρυνση του Τεν Κάτε– τότε ο Παναθηναϊκός θα έχει βρει ένα προπονητή στον οποίο θα μπορεί να «επενδύσει» για να φτιάξει μια αξιοπρεπή ομάδα και δεν θα χρειάζεται να πειραματίζεται με διάφορους δευτεροκλασίους Ευρωπαίους.

Το τρίτο στοιχείο που απα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σχολεί
τους
πράσι-

νους οπαδούς είναι οι διοικητικές εξελίξεις. Το «πολυμετοχικό» σχήμα αντιμετωπίζει πολλούς τρημάτων και δια τούτους ότι στο τέλος της αγωνιστικής περιόδου θα έχουμε ενδιαφέρουσες εξελίξεις. Οι παλιοί εχθροί, Τζίγγερ και Γιαννακόπουλοι, τα έχουν βρει και ο δρόμος για να γίνει πρόεδρος της ΠΑΕ ο Παύλος Γιαννακόπουλος είναι ανοιχτός. Ωστόσο, υπάρχουν διαφοροποιήσεις όσον αφορά τη στάση των οργανωμένων οπαδών του Παναθηναϊκού. Μέχρι πριν λίγο καιρό, στη συντριπτική τους πλειοψηφία έχουν μικρότερη ή μεγαλύτερη σχέση με την ΠΑΕ Ολυμπιακός. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, έχει μειωθεί σημαντικά η δραστηριότητα και ο Τζίγγερ των καταστημάτων, γεγονός που δεν επιτρέπει «επενδύσεις» στη συγκεκριμένη περιοχή.

Το πιο εύκολο είναι να πει κανείς, όπως κάνουν διάφορα παπαγαλάκια, ότι ο Κόκκαλης απέδειξε και πάλι ότι είναι μεγάλη γάτα σε τέτοιου ειδούς μπτίζνες, αφού κατάφερε καταρχήν να βάλει στην τσέπη ζεστό χρήμα, πουλώντας κάτι που στην πραγματικότητα δεν του ανήκει (το κράτος έχει δώσει στον Ολυμπιακό το Καραϊσκάκη για χρήση και αυτός το μετέτρεψε σε μπτίζνα) και κοροϊδεύοντας τον Λαυρεντιάδη, αφού αν κινηθούν διαδικασίες για την πληρωμή των ενοικιών, αυτός θα βάλει ένα επιπλέον πόσο στη τσέπη του, ενώ τις αντιδράσεις θα «χρεωθεί» ο Λαυρεντιάδης, ο οποίος δείχνει αποφασισμένος να χρησιμοποιήσει κάθε μέσο (αγωγές και δημοσιοποίηση των ονομάτων αυτών που χρωστούν) για να αλλάξει το σημερινό καθεστώς και να εξασφαλίσει τα φράγκα που έδωσε στον Κόκκαλη. Ομως, ο Λαυρεντιάδης δεν είναι κανένας τυχαίος καπιταλιστής, ώστε να του τη φέρει ο Κόκκαλης και να του πουλήσει αέρα κοπανιστό. Ακόμα και σε μικρότερες δουλειές ο αφοραστής ψάχνει και ξεσκονίζει ότι αφορά αυτό που σκοπεύει να αγοράσει, πόσο μάλλον σε τέτοιες μπτίζνες. Ο Λαυρεντιάδης ήδη πολύ κολά τι αγόραζε. Ας αιρήσουμε τα παπαγαλάκια να γράφουν ότι θέλουν τ' αφεντικά που τα ταΐζουν και ας προσπαθήσουμε να βρούμε (αν τα καταφέρουμε, γιατί οι καπιταλιστικές μπτίζνες περιέχουν μεγαλύτερο μυστήριο από τις επαφές μεταξύ μυστικών υπηρεσιών) ποιο είναι το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας Κόκκαλη-Λαυρεντιάδη και ποια τα στοιχεία που καθορίζουν τις μεταξύ τους σχέσεις. Ξεχάστε, πάντως, τη φήμη ότι ο Κόκκαλης κατάφερε να «ρίξει» τον Λαυρεντιάδη, λες και πουλούσε χαλα-

σμένο σάμαλι στην οδό Αθηνάς.

Κος Πάπιας
papias@yahoo.gr

ΥΓ1: Κέρδισε ερείσματα στον κόσμο του Παναθηναϊκού ο Νιόπλιας με τις δηλώσεις του για την ανάκηματα στην πρωτοκλασία του Κόκκαλης. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, έχει μειωθεί σημαντικά η δραστηριότητα και ο Τζίγγερ των καταστημάτων, γεγονός που δεν επιτρέπει «επενδύσεις» στη συγκεκριμένη περιοχή.

ΥΓ2: Ο τίτλος της στήλης είναι σύνθημα των οπαδών της ΑΕΚ, που σχετίζεται με τις εξελίξεις στο διοικητικό status της ΠΑΕ. Αν και παρακολουθούμε καθημερινά το θέμα, ομολογούμε ότι δεν μπορούμε να βρούμε άκρη και δυσκολευόμαστε να κάνουμε πρόβλεψη για τις περαίτερες εξελίξεις. Επίσημα, ο Κοζώνης έχει αποσύρει προς το παρόν το ενδιαφέρον του για την αγορά της ΠΑΕ, ο μέτοχοι με ανακοίνωσή τους θεωρούν το θέμα λήξην και απαγορεύουν στους εκπρόσωπους του Κοζώνη να αισχολούνται με την ομάδα, όμως στο παρακάνιο οι συζητήσεις συνεχίζονται. Νέο λάδι στη φωτιά έριξε η συνέντευξη του Νικολαΐδη στο συνδρομητικό κανάλι, η οποία διακόπηκε όταν 150-200 οπαδοί της ΑΕΚ πήγαν στην Κάντζα και επιχείρησαν να μπουν στο στούντιο.

Μέχρι τη στήλη της διακοπής, ο Νικολαΐδης δεν μπόρεσε να δώσει πειστικές ενηγγήσεις για τον τρόπο που ξαδεύτηκαν τα φράγκα που μπήκαν στο ταμείο της ΑΕΚ και το συμπτώμα δύων είπε ήταν: «Το όραμά μου για την ΑΕΚ απέτυχε, δέχομαι την κριτική για κακοδιαχείριση, όμως σε καμία περίπτωση δεν είμαι κλέφτης». Το σχόλιο της στήλης για τη συνέντευξη είναι η ρήση: «Οσο περισσότερο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου».

■ ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ

Κουζίνα με Φυχή

Η πιο «ελαφριά» τανία που γύρισε μέχρι τώρα ο γνωστός γερμανός, τουρκικής καταγωγής, σκηνοθέτης συμβαίνει να έχει πολλά στοιχεία ελληνικότητας. Και είναι ακριβώς αυτά μαζί με μια απόσφαιρα οικειότητας, ανθρωπιάς, αυθορμητισμού, καλής διάθεσης και χιούμορ (στοιχεία ομολογουμένως ένα προς τη γερμανική νοοτροπία) που δίνουν ψυχή σ' αυτή την κατά τα άλλα μέτριων προσδοκιών ταινία.

Ο ελληνο-γερμανός Αδάμ Μπουσδούκος υποδύεται σχεδόν τον εαυτό του, δηλαδή τον ιδιοκτήτη μιας ταβέρνας στο Αμβούργο (ο ίδιος υπήρξε παλαιότερα ιδιοκτήτης ταβέρνας). Η επιχείρηση ακροβατεί ανάμεσα στη χρεοκοπία και την άνθιση, ωστόσο ο ανεπρόκοπος αδελφός του της δώσει τη χαριστική βολή. Η ταινία είναι πλημμυρισμένη με ελληνικά ρεμπέτικα ακούσματα, έστω και διασκευασμένα, και παρά τις «ευκολίες» του σεναρίου, τις συμπτώσεις των καταστάσεων και την απλοϊκότητα των χαρακτήρων, όλα γίνονται κατά σύμβαση πιστευτά χάρις στο χιούμορ και την καλή πίστη, όπως συνέβαινε και στις παλιές ελληνικές ταινίες.

Ομως, ο Φατίχ Ακίν δεν είναι ούτε στενόμυαλος ούτε γραφικός. Μοιρασμένος στην ανατολή και τη δύση, έχει να επιδειξει ένα οικουμενικό, συμφιλιωτικό πνεύμα, πέρα από σύνορα, εθνικότητες και διαφορετικές κουλτούρες, που αναδεικνύει τις καλές πλευρές των ανθρώπων, όσα τους ενώνουν και όχι όσα τους χωρίζουν. Οσοι τους αρέσει αυτού του ειδούς οικηματογράφος, που παρά τα άτυχα συμβάντα που περιγράφει σε κάνει να χαμογελάς, θα βρουν αυτή την ταινία τουλάχιστον συμπαθητική.

■ ΠΑΝΟΥ ΚΟΥΤΡΑ

Στρέλλα

Ενας σαρανταοχτάχρονος που μόλις αποφυλακίστηκε, ειρέτισε δεκαπέντε χρόνια ποινής για ένα φόνο,

Γεμάτα ταμεία, άδεια στομάχια (τις πταίει;)

Μπατσούμιλλα σε Ελλάδα και Δανία

Δεν υπήρξε Κοπενχάος

Απογείωση κερδών – Ιωση αποδοχών

Τον έκανε Μπερλου-σκόνη

Το έθνος των προλετάριων και το έθνος των καπιταλιστών

Γιορτές χωρίς φωτιά ή πυροτέχνημα; Τς... τς... τς

◆ Άλλο Τουπαμάρος, κι άλλο Πέπτε (νυν), το πιπί της Μάρως (συγνόμη Μάρω....).

◆ Στα πλαίσια του «ολοι φταιμε» το «9» της Ελευθεροτυπίας, 12-12-09.

◆ Λοιπόν στη Γκρεκολάνδη ενέσκηψε Georg, ο οποίος επιθυμούσε να δανείσει τη χώρα (να την κάνει Δανία, δηλαδή) κι έτσι είπε στους χωχόλους (έτσι νόμιζε) ότι αυτό που φόρογαν (το ρούχο) ήταν φαρδύ (πολύ φαρδύ και όντετο) –από τις βαθιβολίνες μάλλον των ηλιελαίων που έτρωγαν– και είπε να φορέσουν άλλη μια ζώνη (αγνότητας); με περισσότερες τρύπες από την προηγούμενη. Μάλιστα στην εργαστική τάξη της χώρας αύξησε τα δοσίματα (τους έμεινε κάτι λιγότερο από το μισό σώβρακο) ώστε να αισθανθούν εθνικά υπερήφανοι που συμβάλλουν συναινόντας σε μια υπεράνθρωπη προσπάθεια (βλέπε μέγιστο κέρδος) να αποφευχθεί η οποιαδήποτε κρίση (που όμως εξακολουθούσε να υπάρχει και να γαμαί τεράστιο μέρος του πληθυσμού –του ανεργοεργαζόμενου– κάνοντάς τον σι-

To σχολιάκι σας;

γά-σιγά πληρβυσμό)... Μα, μόνος του τα έκανε όλα αυτά; Οχι βέβαια! Στην πασαρέλα (του συστήματος) –κάτι σαν line up– υπήρχαν κι άλλοι/ες άξιοι συνεργάτες: π.χ. οι ποτέ, μα μηδέποτε εργαζόμενοι πολίτες που εβγαζαν τη μέρα σύντομα 1.000 σκλάβοι δουλεύοντας μέρα-νύχτα. Αυτοί είχαν ένα χαμόγελο μέχρι τα αυτιά (όχι του Αυτιά) –έτσι κι άλλις γαμιδέρνων... Ήταν επιπλέον κι ένας δράσικος που τον έλεγαν Μελ, ο οποίος αν και γέρων ήταν ακμαίος όταν έδινε συμβουλές για το πως να ρουφηχτεί (κι άλλο) αίμα (επ' ευκαι-

ρία: P. Bakoyianni, get well soon...), ήταν κι αυτός που έφτιαχνε σαμάρια (γαϊδούρι ξεσαμάρωτο), ήταν κι ο Αλέξης Α' ο ελάσσων, που προγραμμάτιζε τα πάντα (μέχρι και την αντιπολίτευσή του προγραμματική την έκανε...), μόνο, βέβαια, δεν του 'βγαινε του ανθρώπου διότι ο Αλέκος ο Α' ο γενειοφόρος δεν έπαιζε σωστά, κι όλο του 'βαζε τρικλοποδιές. Ήταν και κάτι επιδοτούμενα κομματ-ιδια (μύδια) που ξυρίζονταν σύριζα (και τούμπες έκαναν λόγω κρατικής χρηματοδότησης). Ήταν κι ένα μογαζάκι που περίσσευε (αλλά ήταν πάντα αναγκαίο...), ο Περισσός, ο οποίος προσπαθούσε επί δεκαετίες να κάνει μια συλλογή κυάμων –κύαμοι είναι τα κουκιά– αλλά δεν του 'βγαινε. Κι όλο προσπαθούσε να κρατήσει κι δε φανέρωνε τη μάσκα κάτω από τη μάσκα που κρατούσε («Τρύπες»). Επαιξε και μακριά άμα λάχει. Βέβαια μακριά από κει που δενόταν τ' αποσάλι, γιατί ως γνωστό για να δεθεί τ' αποσάλι θελει κανείς να έχει αρχιδια κι όχι να είναι (στον ενικό). Οι καναπέδες έχουν ζεσταθεί από την πολλή χρήση κι οι κώλοι (αν και σφίγγονταν) δεν έριχναν ούτε μια πορδή (μήπως θεωρηθεί κακούργημα...). Κάποιες φορές οι δρόμοι γέμιζαν (ζόρικα και κάργα) με ξαναμένους δικυκλιστές που είχαν στύση όταν έβλεπαν αίμα να τρέχει. Οταν έπερφταν ούμως από το δίκυκλο έτρεχαν και δεν έφταναν όταν η κατάσταση γινόταν hard core. (Εδώ η γιαγιά σταμάτησε να μιλάει και χάιδεψε τον υπονομευτή τυφλοπόντικα...).

γνωρίζει μια νεαρή τρανσέξουαλ. Μαζί παρέα θα αναζητήσουν μια νέα ταυτότητα και θα προσπαθήσουν να ξεπεράσουν εμπόδια και δυσκολίες στο δρόμο για ένα καλύτερο μέλλον.

Ο σκηνοθέτης σημειώνει πως πρόκειται για μια ταινία που θέλει να μιλήσει «για την αποδοχή του διαφορετικού, τη συμφιλίωση, τον αλληλοεσβασμό, την αγάπη πέρα από κάθε σύμβαση». Δεν είδαμε την ταινία, ώστε να έχουμε μια εμπεριστατωμένη άποψη. Μαζί πάντως με τον «Κυνόδοντα» του Λάνθιμου και την «Ακαδημία Πλάτωνος» του Τσίτου Θεωρείται μια από τις τρεις κολύτερες ελληνικές ταινίες της χρονιάς.

Ελένη Σταματίου

■ Συνεχίζεται η «Μάχη του Αλγερίου»

Μόνο στον κινηματογράφο «Ιλιον» συνεχίζεται για δεύτερη εβδομάδα η «Μάχη του Αλγερίου» του Τζίλο Ποντεκόρβο. Μια από τις κορυφαίες δημιουργίες στην ιστορία του κινηματογράφου, ένα έπος για τον σκληρό απελευθερωτικό αγώνα ενός λαού, θάφτηκε από το κύκλωμα διανομής, αλλά και από την επίσημη κριτική. Λες και δεν βγήκε στις αίθουσες την προηγούμενη εβδομάδα. Κατανοητή αυτή η συμπεριφορά από τους δούλους της ιμπεριαλιστικής «ένας τάξης». Μια ταινία-ύμνος στον αγώνα για την ελευθερία και κόλαφος για τα εγκλήματα του ιμπεριαλισμού δεν πρέπει να αποτελέσει «τροφή» για τους σημερινούς θεατές. Εμείς επαναλαμβάνουμε αυτό που γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα: «Μην χάσετε αυτή την ταινία. Δείτε τη, βιώστε την, απολαύστε την».

◆ Πολύ, μα πολύ, το τραβάει το σκοινί ο κ. Α. Δοξιάδης (βλ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13-12-09).

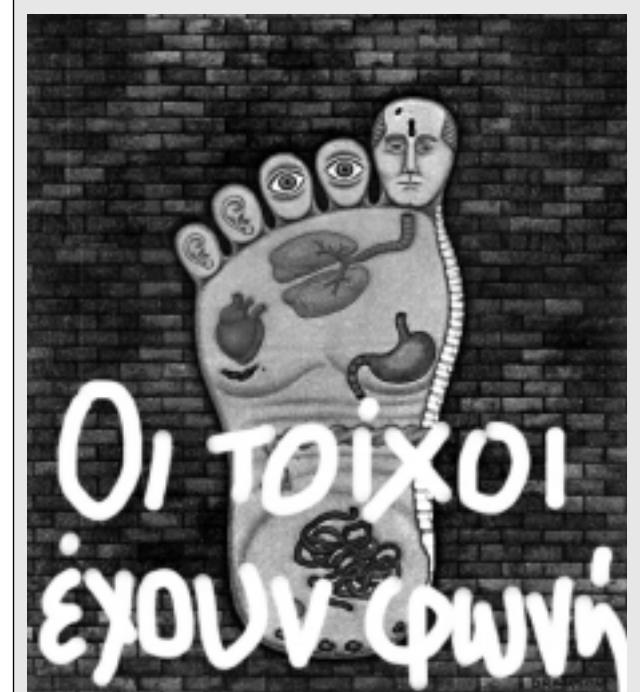
◆ ΠΑΣΟΚ: πρώτα ο πωλητής.

◆ Η γ.γ. του ΚΚΕ δήλωσε ότι πρόκειται για «θέατρο για το οποίο δεν ευθύνεται ο πρόεδρος της δημοκρατίας». Και προσέθεσε: «Πάμε στη σύσκεψη αλλά δε θα βάλουμε κομιά υπογραφή». Αφού η αρχηγοκομικαστούσκεψη ήταν θέατρο γιατί πήγε; Για να υποδυθεί το ρόλο που αποδέχεται να παίζει στο πολιτικό σύστημα. Και γιοτί, όρογε, κόπτεται για τον Παπούλιο; Τι κομπρεμί υπάρχει (ή έχει υπάρξει); Οσο για την υπογραφή που δεν έβαλε, πο problem: την έβαλε το '74 ο Χ. Φλωράκης φαρδιά-πλαστικό, ομούντοντας στο δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας, και όσο επί Οικουμενικής (επειδή δεν είμαστε λωτοφάγοι...) συγγνώμη, δηλαδή, αλλά για τη διαφρένεια και τη διαφθορά δε συνεργάστηκαν (ως Συναπτισμός) με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ; Και ταυτόχρονα έβαλαν την υπογραφή τους για πάγωμα σε μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις;

◆ «Οι μικροί και μεσαίοι καπιταλιστές, αν και παραμένουν βέβαια εκμεταλλευτές, υφίστανται ταυτόχρονα την εκμετάλλευση των μονοπωλίων που τους αποσπούν τη μεγάλη μάζα της υπεραξίας». [Δ. Ανδρουλάκης: «Θέματα του κράτους και της επανάστασης», ΚΟΜΕΠ (Περισσού), τ.9, Σεπτέμβρης 1977].

◆ «Άλλα ένας καλός εργαζόμενος κάτοχος της τέχνης του και της ειδικότητάς του και όταν ξέρει κι άλλες τέχνες, θα μπορεί με καλύτερους όρους να πουλήσει την εργαστική του δύναμη, θα έχει κύρος στη δουλειά του, στους εργαζόμενους, στην κοινωνία, και θα παλεύει επόμενα από καλύτερες θέσεις, για τα δικαιώματά του, θα έχει κάποια σταθερή θέση στη δουλειά του και την ταξική πάλη». [«Ευρεία περιλήψη της εισήγησης του Γραφείου σε πλαστικά συνεδριασμού του ΚΣ της ΚΝΕ», ΚΟΜΕΠ (Περισσού), τ.7, Ιούλιος '77].

Βασιλής

◆ Χαλαρώστε τρέντηδες και πείτε το ποτό σας, λόγο πιο κάτω καίγεται το αυτοκίνητό σας (σύνθημα γραμμένο με στένσιλ στην οδό Σκουφά, Κολωνάκι. Στο κέντρο του είχε μια μολότοφ)

Ακρώς επιθετικό το σύνθημα, αποτυπώνει μια πραγματικότητα γεμάτη αντιφάσεις, αιτηταπάτες, οργή, αδιέξοδα. Το τσουβάλιασμα των πάντων στη συνομοταξία των «τρέντηδων», η αναγόρευση του καμένου αυτοκινήτου σε σύμβολο εξέγερσης, ανεξαρτήτως του... ειδικού βάρους του αυτοκινήτου, ο (κοινωνικά ανύπαρκτος) διαχωρισμός «τρέντηδες-εξέγερμενοι», η απουσία οποιασδήποτε υπόνοιας ταξικής ανάλυσης ή έστω γενικού αντικαπιταλιστικού προσανατολισμού, όλα τουτά και πολλά άλλα, είτε δηλώνονται ρητά είτε παραμένουν άρρητα, σημαδεύουν τις απόψεις ενός μεγάλου μέρους της νεολαίας που ξεικώθηκε πέρα το Δεκέμβρη και ενός μικρού κομματιού της που επιμένει πως αρκεί έστω και η συμβολική αναβίωση γεγονότων αυτής της εξέγερσης για να δικαιολογείται το «η εξέγερση συνεχίζεται» ή «εξέγερση παντού και πάντα». Οχι, ούτε ειρωνευόμαστε ούτε μεμφράμαστε αυτές τις αβανγκαρντίστικες απόψεις και συμπεριφορές. Διάλογο μαζί τους προσπαθούμε ν' ανοίξουμε. Να δώσουμε και να πάρουμε, για να μπορέσουμε να φτάσουμε σε νέες συνθέσεις.

◆ Η εξέγερση γίνεται, δε γιορτάζεται ούτε αναλύεται (αντιπρόγραφο σύνθημα στο Πάντειο)

Καμιά αντίρρηση στο πρώτο μισό του συνθήματος. Πράγματι, η εξέγερση γίνεται, δε γιορτάζεται. Τι γίνεται, όμως, με την επέτειο μιας εξέγερσης; Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μια καρικατούρα της, σώνει και καλά; Και σε τι διαφέρει αυτό από το γιορτασμό, πέρα από τη μορφή; Το (ρητορικό) ερώτημα οδηγεί κατευθείαν στο δεύτερο μισό του συνθήματος: «Η εξέγερση δεν αναλύεται». Οταν πρόκειται για τους κάθε ειδούς αστούς κοι

Στις 29 Δεκεμβρίου του 2008 το σιωνιστικό κράτος εξαπέλυσε την στρατιωτική επιχείρηση «Συμπαγές Μολύβδι», βομβαρδίζοντας ανηλεώς από αέρα, στεριά και θάλασσα τη Γάζα. Στις 29 Δεκεμβρίου του 2009, ένα χρόνο μετά τις μαζικές δολοφονίες αμάχων Παλαιστίνιων και την καταστροφή εκατοντάδων οπιτιών και των βασικών κτιριακών υποδομών κρατικής πρόνοιας στη Γάζα, μια διεθνής αποστολή (Gaza Freedom March) 1.400 περίπου εθελοντών από 40 διαφορετικές χώρες του πλανήτη, μετά από πρωτοβουλία φιλοπαλαιστινιακών και παλαιστινιακών οργανώσεων της διασποράς, θα επιχειρήσει να εισέλθει στη Γάζα από τα σύνορα της Αγγύπτου στο πέρασμα της Ράφα, με στόχο να ενωθεί την παραμονή πρωτοχρονίας σε κοινή πο-

Gaza Freedom March

Πορεία Αλληλεγγύης στους ελεύθερους πολιορκημένους της Γάζας

ρεία με Παλαιστίνιους και αντισιωνιστές ισραηλινούς ακτιβιστές, που θα επιχειρήσουν να εισέλθουν την ίδια μέρα στη Γάζα από τα σύνορα του Ισραήλ Αιγύπτου (πέρασμα Ερέζ), πραγματοποιώντας στην έναρξη του νέου χρόνου τη στιγμιαία άρση του αποκλεισμού της Γάζας.

Πέραν του αυτονόητου συμβολισμού (ή και των συμβολισμών) που εμπεριέχει η κίνηση αυτή, το πρακτικό αντικρισμα του εγχειρήματος είναι η διάνοιξη του αδιαπέραστου τείχους του μινιατού μποϊκοτάζ που έχουν επιβάλλει διεθνή και εγχώρια ΜΜΕ στη γενοκτονία που πραγματοποιούν οι σιωνιστές σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Λίγοι γνωρίζουν ότι ένα χρόνο μετά τον πόλεμο, τόσο το σιωνιστικό όσο και το αιγυπτιακό κράτος αρνούνται πεισματικά να ανοίξουν τα σύνορα της Γάζας, προκειμένου να περάσουν όλα τα απαραίτητα οικοδομικά υλικά για την ανοικοδόμηση της περιοχής. Τα χρήματα που έχουν συγκεντρωθεί από τους λεγόμενους «διεθνείς δωρητές» (πάνω από 4 δισ. δολάρια) παραμένουν ανενεργά και ο λαός της Γάζας θα περάσει το χειμώνα

σε αντίσκηνα και ερειπωμένα κτίρια.

Το ίδιο ισχύει για την αναγκαία ιατροφαρμακευτική βοήθεια. Φάρμακα, μηχανήματα και ιατρικό προσωπικό (κυρίως εθελοντές γιατρούς) για την ανακούφιση των πληγέντων του πολέμου και του αποκλεισμού περνούν τα σύνορα με το σταγονόμετρο. Πολλοί περισσότεροι αγνοούν ότι οι θάνατοι που οφείλονται στις συνθήκες του αποκλεισμού και της πολιορκίας της Γάζας είναι πολλοί περισσότεροι από τα θύματα του πολέμου του περασμένου Δεκέμβρη-Γενάρη!

Οι ευθύνες του αιγυπτιακού κράτους που στρίζει τον τετράχρονο αποκλεισμό της Γάζας, με σαφή στόχο την υπονόμευση της αντίστασης στη σιωνιστική κατοχή είναι τεράστιες. Εκ των πραγμάτων, μια τόσο πολυτιλής αποστολή, που θα στελέχωνται και από βουλευτές και κάθε είδους «ψυχηλού προφίλ πρόσωπων» (τραγουδιστές, θηθοποιούς, κ.ά.) θα φέρει δημοσιότητα και θα φωτίσει σημαντικές πλευρές της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού, που μένουν στο σκοτάδι, κάτω από την πίεση του σιωνιστικού λόγου

και των δυτικών προπαγανδιστικών επιτελείων, επαναφέροντας στην επικαιρότητα το καυτό ζήτημα του Παλαιστινιακού.

Η σύνθεση της αποστολής –όπως συμβαίνει πάντα σε τέτοιες πρωτοβουλίες– είναι ετερόκλιτη και αρκετά αντιφατική. Πέραν της μεγάλης μάζας ανένταχτων ή ενταγμένων αγωνιστών, πολιτικά ευαισθητοποιημένων με το παλαιστινιακό ζήτημα, στην αποστολή θα συμμετέχουν και φιλελεύθεροι Αμερικανοί που φιλερτάρουν με την διακυβέρνηση Ομπάμα, πασιφιστές χορτοφάγοι που οφεύονται στο όνομα του Γκάντι, μέχρι παράγοντες δεύτερης και τρίτης διοιλογής της αιστικής πολιτικής (γραφειοκράτες συνδικαλιστές, βουλευτές, πολιτεύτες) που επιζητούν πολιτική υπεραξία –πουλώντας κοινωνική ευαισθησία– για να μπορέσουν να ανέβουν σκαλοπάτι στο πολιτικό κατεστημένο της χώρας τους.

Δεν πρόκειται να κρύψουμε τα μειονεκτήματα αυτά, αναμασάντας το καθιερωμένο κλίση: «η δύναμή μας πηγάζει από την ποικιλομορφία» και άλλες τέτοιες συνήθεις παπαριές. Εξετάζοντας το ισοζύγιο

των αρνητικών και των θετικών του εχχειρήματος, πιστεύουμε ότι τα τελευταία υπερτερούν και η «Κόντρα» θα πάρει μέρος στην αποστολή. Άλλωστε, το γεγονός ότι αυτή η πρωτοβουλία έχει αγκαλιαστεί απ' όλες τις πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις της Γάζας δείχνει ότι έχει μια ξεχωριστή σημασία για τους ελεύθερους πολιορκημένους αυτής της μικρής λωρίδας γης, που έχουν την ανάγκη να αισθανθούν δίπλα τους ανθρώπους απ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, έστω κι αν η πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων οινύει στο όνομα της «μη βίασι» και δεν μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει να είσαι Παλαιστίνιος και ν' αγωνίζεσαι κάθε στιγμή της ζωής σου μ' ένα όπλο στο χέρι, γιατί δεν έχεις άλλο τρόπο να διεκδικήσεις τη λευτερία σου.

Η πρωτοβουλία του Gaza Freedom March θα δώσει τη σκυτάλη σε όλες ανάλογου περιεχομένου πρωτοβουλίες, καθώς και στο νέο εγχείρημα του Free Gaza Movement για την άρση του θαλάσσιου αποκλεισμού της Γάζας, με τη προετοιμασία ενός στολίσου που θα επιχειρήσει ξανά να καταπλεύσει στη Γάζα στο εγγύς μέλλον.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διεύθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Δωσιλογισμός

Όταν ακούς κραυγές για εθνική ενότητα, εργατικό κρέας μυρίζει. Κάθε φορά που οι κυβερνήσεις ετοιμάζονται να πάρουν αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, σπάκωνται τον κουρνιαχτό του εθνικού κινδύνου. Μπορεί κάθε φορά αυτός ο κίνδυνος να αναφέρεται σε διαφορετική προέλευση και να περιγράφεται με διαφορετικές λέξεις και χρωματισμούς, πάντα όμως είναι εθνικός. Από την πεπατημένη δεν έχειγε –γιατί να το κάνει άλλωστε– και ο σημερινός πρωθυπουργός, που διάνθισε την ομilia του στη φιέστα του Ζαππείου, την περασμένη Δευτέρα, με μπόλικη εθνική κινδυνολογία και όφθονες δόσεις πατριωτικών εκκλήσεων. Είχε προγνοθεί ομιλία του στο υπουργικό συμβούλιο, κατά την οποία είπε ότι κινδυνεύει η εθνική μας ανεξαρτησία.

Όταν κινδυνεύει «το έθνος», τότε «το έθνος των εργαζόμενων» καλείται να πληρώσει τα βάρη που έχει δημιουργήσει «το έθνος των καπιταλιστών». Αυτή τη μορφή έχει πάρει ο δωσιλογισμός στις μέρες μας. Μη σας παραξενεύει ο χαρακτηρισμός. Μη κάνετε το λάθος να τον θεωρήσετε υπερβολικό. Αυτοί οι ίδιοι που είτε συνεργάστηκαν με τους κατακτητές την περίοδο της ναζιφασιστικής εισβολής είτε την έκαναν για τη Μέση Ανατολή, αυτοί οι ίδιοι που ματοκύλωσαν εκείνους που διέθεσαν με ανιδιοτέλεια τους ζωές τους στον αγώνα για την εθνική ανεξαρτησία, οι ίδιοι που απομύζονται κάθε ικμάδα της χώρας και του λαού κατά την περίοδο του μοναρχοφασισμού και της χούντας των συνταγματαρχών, έχουν φορέσει μετά το 1974 τα κοινοβουλευτικά κοστούμια και εξακολουθούν το ίδιο έργο: απομύζονται κάθε φυσικό πόρο της χώρας και στραγγαλίζουν τους παραγωγούς, εργάτες και εργαζόμενη φτωχολογία, με μοναδικό σκοπό την αποκόμιση του μεγιστου κέρδους και τη συσσώρευση ασύλληπτου πλούτου.

Όταν τα πράγματα ζορίζουν, όταν η απλοποίηση τους και η απόλυτη αναρχία που προκαλεί το κυνήγι του κέρδους οδηγούν το σύστημα σε κρίση, τότε θυμούνται το «έθνος». Τότε γινόμαστε «όλοι ένα», όπως είπε ο Παπανδρέου. Οχι για να πληρώσουμε όλοι μαζί, ο καθένας ανάλογα με την οικονομική του κατάσταση, αλλά για να πληρώσουμε οι πολλοί και να αυξηθούν τα κέρδη των λίγων. Γ' αυτό μιλάμε για σύγχρονο δωσιλογισμό. Γιατί τα εθνικά τους κηρύγματα έχουν τη μορφή ενός καθαρού εκβιασμού, γκανγκστερικού τύπου. Οπως ακριβώς είχαν τα κηρύγματα των ταγματασφαλτών και λοιπών δωσιλόγων της ναζιφασιστικής κατοχής, που προστατεύονταν από τα όπλα των κατακτητών. Σήμερα, στη Θέση των κατακτητών είναι το κράτος της «μπονεικής ανοχής». Οπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος, μας λένε. Ή θα υποταχείτε στο εθνικό κήρυγμα και θα αποδεχθείτε την πιο σκληρή λιτότητα ή θα αναλάβουμε οι πράτορες να σας υποτάξουν.

Κανένα έθνος δεν κινδυνεύει. Οχι μόνο γιατί το έθνος έχει οριστικά διασπαστεί σε ανταγωνιστικές τάξεις με ασυμβίβαστα συμφέροντα, αλλά και γιατί ο μόνος πραγματικός κίνδυνος είναι για τα υπερκέρδη και τον συσσωρευμένο πλούτο της κεφαλαιοκρατίας. Με τόσο συσσωρευμένο πλούτο στη χώρα κανένας κίνδυνος χρεοκοπίας δεν υπάρχει. Ας πάρουν απ' αυτόν τον πλούτο για να πληρώσουν τα χρέα που οι ίδιοι δημιούργησαν. Επειδή, όμως, αυτό δεν θέλουν να το κάνουν, επειδή ο... πατριωτισμός τους εξαντλείται στη σ